• ANUL XXV — SERIA A IV-A • NR. 10 (1670) • JOI 8 MARTIE 1973 • 16 PAGINI — 1 LEU •

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ŞTIINŢĂ ŞI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ ŞI GOSPODĂRIREA APELOR

Documentele recentei Plenare a C. C. al P. C. R. polarizează

TOATE ENERGIILE NAŢIUNII ÎN SCOPUL ACCELERĂRII PROGRESULUI ECONOMICO-SOCIAL

Recenta Plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român a adoptat documente de deosebită însemnătate pentru continua dezvoltare a succeselor obţinute de poporul nostru în opera de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate. Ampla cuvîntare rostită de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, de o mare valoare principială şi practică, Rezoluţia Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie 1973, celelalte documente au stîrnit un puternic ecou în rîndul tuturor oamenilor muncii, ele determinînd amplificarea şi orientarea energiilor întregii naţiuni în direcţia îndeplinirii planului pe 1973 la nivel maximal, înfăptuirii înainte de termen a cincinalului, realizării programului stabilit de Congresul al X-lea şi de Conferinţa Naţională a partidului.

Mutaţiile de structură ce s-au produs în primii doi ani ai cincinalului, bilanţul rodnic al acestor ani, pun pregnant în evidenţă dinamica ascendentă a economiei naţionale, relevă realismul obiectivelor propuse, marile posibilităţi pe care le avem de dezvoltare a forţelor de producţie, a potenţialului economic al ţării. Măsurile politico-organizatorice şi tehnico-economice luate, s-au concretizat în realizări prestigioase. Producţia industrială a crescut într-un ritm de 11,7 la sută, superior prevederilor iniţiale ale cincinalului. Producţia agricolă a cunoscut, de asemenea, o importantă creştere, în aceşti ani obţinîndu-se cele mai mari recolte din istoria ţării. Pe cuprinsul ţării au fost date în funcţiune aroape 800 noi capacităţi de producţie industriale şi agrozootehnice. Venitul naţional s-a mărit cu 24 la sută faţă de 1970. Pe această bază, a sporit bunăstarea oamenilor muncii de la oraşe şi sate; veniturile totale reale ale populaţiei au fost la sfîrşitul anului 1972 cu 20,6 la sută mai mari decît în 1970, iar veniturile băneşti ale ţărănimii obţinute din sectorul socialist au înregistrat o creştere de 19 la sută faţă de acelaşi an. A crescut simţitor volumul desfacerilor de mărfuri prin comerţul de stat şi cooperatist, al prestărilor de servicii, s-au îmbunătăţit condiţiile de locuit, s-a lărgit şi modernizat baza materială a învăţămîntului şi culturii, s-au asigurat condiţii mai bune pentru ocrotirea sănătăţii oamenilor.

Mai judicios elaborat, fundamentat şi pregătit, planul pe 1973 este înfăptuit cu consecvenţă. Realizările anilor precedenţi, programele speciale de măsuri întocmite, angajamentele ferme luate în întrecerea socialistă creează o bază trainică pentru dobîndirea unor succese şi mai mari. Munca entuziastă pentru respectarea cuvîntului dat, pentru valorificarea maximă a resurselor economice s-a materializat, pe primele două luni ale anului, în importante depăşiri ale prevederilor maximale de plan pe ansamblul industrici; faţă de aceeaşi perioadă a anului 1972, s-a obţinut o creştere de circa 14,5 la sută, depăşirea pe cele două luni însumînd aproape 100 milioane de lei.

Profundele analize, în spirit critic, care au fost făcute în cadrul plenarei au arătat că aceste succese obţinute în dezvoltarea ţării puteau fi şi mai mari, dacă peste tot s-ar fi acţionat cu energia necesară pentru eliminarea defecţiunilor care mai există în unele domenii de activitate. **„Revine ministerelor, centralelor şi întreprinderilor, organelor şi organizaţiilor de partid** — sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu în cuvîntarea rostită la încheierea lucrărilor plenarei — **sarcina de a desfăşura o intensă activitate pentru unirea tuturor forţelor într-o direcţie unică, lichidînd neajunsurile care mai dăunează activităţii economice, valorificînd mai bine marile re-**

(Continuare în pag. a 3-a)

Folosind unele zile prielnice, cooperatorii din comuna Vişina Veche, judeţul Olt, au trecut la semănatul mazării

Foto: D. CONSTANTINESCU

În pag. a 3-a:

actualitatea

EFORTURI SUSŢINUTE PENTRU PREGĂTIREA NOILOR RECOLTE

Pe terenurile amenajate — producţii maxime, eficiente

SUCCESUL IRIGAŢIILOR SE PREGĂTEŞTE ACUM

Ing. Ion TOMA

director general al Centralei de exploatare şi întreţinere a lucrărilor de îmbunătăţiri funciare şi gospodărirea apelor

Agriculturii îi revin anul acesta sarcini deosebit de importante în toate sectoarele ei de activitate. Ele au fost subliniate încă o dată, cu deosebită claritate, în cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu la încheierea recentei plenare a C.C. al P.C.R.

În rîndul mijloacelor cu care a fost înzestrată agricultura ţării noastre pentru continua sporire a potenţialului ei productiv şi economic, amenajările pentru irigaţii ocupă un loc primordial. Eficienţa lor a fost dovedită şi în anul care a trecut, peste tot acolo unde exploatarea acestor amenajări s-a făcut cu competenţa necesară.

Mai cu seamă într-o serie de zone unde s-au înregistrat precipitaţii insuficiente — judeţul Constanţa, sud-estul judeţului Ialomiţa, Brăila, sudul judeţelor Dolj şi Olt — irigaţiile au determinat sporuri considerabile de producţie, faţă de realizările de pe terenurile neirigate, în special la porumb, sfeclă de zahăr, soia şi lucernă. În judeţul Constanţa, de pildă, în sistemele N. Bălcescu, M. Kogălniceanu şi Bărăgan, pe 14 900 ha., producţia medie de porumb a fost de 5 177 kg/ha, iar în sistemul Stoeneşti din judeţul Olt, pe 5 136 ha, s-a obţinut 6 376 kg/ha. La sfecla de zahăr, producţiile realizate, în condiţii de irigare, au fost de 45 000—65 000 kg/ha.

Acestea sînt exemple ale unei preocupări mai susţinute pentru buna exploatare a amenajărilor, preocupare evidenţiată şi în modul superior în care s-a realizat planul de udări, în marile sisteme de irigaţie. Dacă în 1971, udarea I s-a aplicat pe 77 la sută din suprafaţă, a doua — pe 48 la sută, a treia — pe 30 la sută, iar a patra — pe 16 la sută, în 1972, proporţiile respective au fost de 80,3 la sută — la udarea I, 69 la sută — la udarea a doua, 61,2 la sută — la udarea a treia şi 48,9 la sută — la udarea a patra.

Rezervele de sporire a producţiei sînt însă mult mai mari. Anul acesta se prevede să se cultive în condiţii de irigare o suprafaţă totală de peste 1 143 000 ha, din care mai mult de 773 000 ha în cooperativele agricole.

(Continuare în pag. a 5-a)

AGRICULTURA

Săptămînal de ştiinţă şi practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare şi Apelor şi a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

SUMAR

- Poşta concursului : CEA MAI BUNĂ EXPERIENŢĂ PROPRIE ÎN AGRICULTURĂ (pag. 4)
- PRODUCŢIA ÎNTREABĂ — CERCETAREA RĂSPUNDE (pag. 5)
- În dezbaterea cercetătorilor : CĂI DE SPORIRE A PRODUCŢIEI DE MASĂ VERDE ŞI FÎN (pag. 6)
- DIRECŢII ŞI ORIENTĂRI ACTUALE ÎN AMELIORAREA CARACULULUI DE POPĂUŢI (pag. 7)
- Desecările — acţiuni de larg interes : TOATE AGREGATELE DE POMPARE — ÎN FUNCŢIUNE ! (pag. 8)
- Cale sigură de stimulare a interesului mecanizatorilor pentru recolte sporite : ACORDUL GLOBAL (pag. 9)
- Culturi aducătoare de mari venituri : PLANTELE MEDICINALE ŞI AROMATICE (pag. 10)
- TUTUN „VIRGINIA" PE MELEAGURILE OLTENIEI (pag. 11)
- 8 Martie — Ziua femeii : OMAGIU TOVARĂŞELOR NOASTRE (pag. 12)
- Cerinţă esenţială în domeniul pregătirii profesionale : MUNCITORI MODERNI, DE ÎNALTĂ CALIFICARE (pag. 13)
- CALEIDOSCOP (pag. 14)
- DIN PROGRAMUL DE RADIO ŞI TELEVIZIUNE (pag. 15)
- AGRICULTURA PE GLOB (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACŢIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacţie) ; Ing. Vasile CIAUŞU (redactor şef) ; Ing. Sonia DIRADURIAN ; Ing. Eugen GRIGORESCU ; Ing. Emil IONESCU ; Ing. Nicolae MANTZ ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S., ; Dr. ing. Mircea MOŢOC, membru corespondent al Academiei R.S. România ; Prof. dr. Tiberiu MUREŞAN, membru titular al A.S.A.S. ; Marin NEDEA ; Dr. Valentin POPOVICI ; Ing. Lucian ROŞCA; Dr. Vintilă ROTARU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Ing. Dan SERBU; Prof. dr. doc. Nicolae ŞTEFAN, membru titular al A.S.A.S. ; Ing. Ion TOMA; Ing. Dumitru UNGUREANU ; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacţia : Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poştal 33 Căsuţa poştală 4 105. Telefon 17 32 73.

Abonamentele se fac la oficiile şi agenţiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii procentuali.

Cititorii din străinătate pot face abonamente la revista „Agricultura" prin Întreprinderea „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul import — export presă — Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64—66 P.O.B. — 2001. România.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacţie.

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".

• Cronica săptămînii •

Fără îndoială, principalul eveniment politic intern al ultimei săptămîni îl constituie Plenara C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie, ale cărei lucrări au fost urmărite cu viu interes de toţi oamenii muncii din patria noastră şi documentele căreia au întrunit adeziunea întregului popor.

Aşa cum se ştie, plenara a avut o bogată ordine de zi, agenda sa de lucru cuprinzînd o seamă de probleme de importanţă majoră pentru bunul mers al activităţii social-economice.

Cu principialitate şi înalt spirit de răspundere, într-o atmosferă de lucru de un profund realism, a fost analizat modul cum se desfăşoară transpunerea în fapt a hotărîrilor stabilite de Comitetul Central al partidului în noiembrie 1972, în vederea îndeplinirii şi depăşirii sarcinilor de plan pe anul în curs şi pe întregul cincinal, au fost dezbătute şi adoptate noi măsuri şi proiecte de acte normative menite să asigure dezvoltarea în continuare a economiei naţionale, perfecţionarea organizării şi conducerii vieţii social-politice şi economice a ţării. **„Realizarea în practică a acestor hotărîri** — sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al partidului, în cuvîntarea rostită la încheierea lucrărilor plenarei — **va marca, fără îndoială, un mare pas înainte în dezvoltarea societăţii româneşti, în perfecţionarea întregii activităţi de conducere şi organizare a construcţiei socialiste în patria noastră".**

După cum s-a hotărît, proiectele actelor normative adoptate de plenară sînt date publicităţii. Presa îşi face datoria de cinste de a publica aceste proiecte şi de a organiza în coloanele sale o fructuoasă dezbatere publică pe marginea lor. Zilele trecute, bunăoară, au apărut în presa cotidiană proiectul de Lege privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale a României, precum şi proiectul de Lege cu privire la înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea Curţii Superioare de Control Financiar. Proiectele ambelor legi — aşa cum se menţionează în preambulurile lor — constituie materializarea unor hotărîri ale Conferinţei Naţionale a Partidului Comunist Român din iulie 1972, care a reafirmat necesitatea de a se acţiona continuu pentru îmbunătăţirea sistematică a organizării, conducerii şi planificării activităţii economico-sociale, pentru perfecţionarea relaţiilor economice şi juridice în sfera producţiei materiale şi a celorlalte relaţii sociale, a întregului mecanism de conducere a societăţii.

Prin dezbaterea de către colectivele de oameni ai muncii — expresie a largului democratism care caracterizează viata social-politică a României socialiste — şi apoi adoptarea de către Marea Adunare Naţională, forumul suprem al ţării, a legilor respective se va crea cadrul necesar pentru îmbunătăţirea activităţii în domenii de însemnătate primordială pentru viitorul patriei, cum sînt cele care privesc dezvoltarea economică-socială şi controlul financiar.

În zilele de 6 şi 7 martie a.c., tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist, Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România a efectuat, la invitaţia tovarăşului Gustav Husac, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, o vizită neoficială de prietenie în Republica Socialistă Cehoslovacă. Contactele personale care au avut loc între conducătorii celor două partide, convorbirile desfăşurate cu acest prilej au scos încă o dată în evidenţă dorinţa partidelor şi popoarelor noastre de a dezvolta pe mai departe relaţiile de prietenie şi colaborare.

Vizita tovarăşului Nicolae Ceauşescu în Republica Socialistă Cehoslovacă se înscrie în contextul general al politicii externe promovate de România care — aşa cum s-a subliniat şi la recenta plenară a C.C. al P.C.R. — ca ţară socialistă, acordă o importanţă de prim ordin întăririi prieteniei şi colaborării politice, economice, tehnico-ştiinţifice şi culturale cu statele care făuresc noua orînduire socială.

Urmărind cu viu interes solia dusă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu în ţara prietenă, comuniştii din patria noastră, întregul popr român îşi manifestă adeziunea sa totală faţă de rezultatele acestei vizite.

Prin Decret al Consiliului de Stat a fost reglementată

CONFERIREA ORDINULUI MUNCII CLASA I UNITĂŢILOR AGRICOLE SOCIALISTE CARE REALIZEAZĂ PRODUCŢII MARI

Pentru stimularea unităţilor agricole socialiste în dezvoltarea agriculturii şi creşterea continuă a producţiei vegetale, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România a emis un decret prin care se reglementează dreptul la conferirea Ordinului Muncii clasa I întreprinderilor agricole de stat, cooperativelor agricole de producţie, institutelor de cercetări şi staţiunilor experimentale care obţin producţii mari şi eficiente prin organizarea ştiinţifică a muncii şi prin aplicarea tehnologiilor avansate la culturile agricole şi care realizează sarcinile de livrare la fondul de stat.

Indicatorii minimi de producţie pentru întreaga suprafaţă stabilită în planul unităţii, la cel puţin una din principalele culturi agricole şi procentul minim din suprafaţa totală arabilă pe care trebuie să-l reprezinte fiecare cultură, sînt următorii :

a. PENTRU COOPERATIVELE AGRICOLE DE PRODUCŢIE :

Cultură	% minim din suprafaţa totală arabilă	Producţie medie — kg/ha, Zona de încadrare ca fertilitate şi favorabilitate: Neirigat I—II	Neirigat III—IV	Neirigat V—VI	Irigat I—II	Irigat III—IV	Irigat V—VI
Grîu + secară	20	5 000	4 500	4 000	6 000	5 500	5 000
Porumb boabe	20	6 000	5 500	5 000	10 000	8 000	6 000
Floarea soarelui	8	3 000	2 500	2 000	4 000	3 500	3 000
Sfeclă de zahăr	5	45 000	40 000	35 000	65 000	60 000	50 000
ZONA DE ÎNCADRARE CA FAVORABILITATE							
Cartofi toamnă	8	32 000	26 000	23 000	50 000	45 000	35 000

b. PENTRU ÎNTREPRINDERILE AGRICOLE DE STAT :

Cultură	% minim din suprafaţa totală arabilă	Producţie medie — kg/ha, Zona de încadrare ca fertilitate şi favorabilitate: Neirigat I—II	Neirigat III—IV	Neirigat V—VI	Irigat I—II	Irigat III—IV	Irigat V—VI
Grîu + secară	20	5 500	4 950	4 400	6 600	6 050	5 500
Porumb boabe	20	6 600	6 050	5 500	11 000	8 800	6 600
Floarea soarelui	8	3 300	2 750	2 200	4 400	3 850	3 300
Sfeclă de zahăr	5	49 500	44 000	38 500	71 500	66 000	55 000
ZONA DE ÎNCADRARE CA FAVORABILITATE							
Cartofi de toamnă	8	35 200	28 600	25 300	55 000	49 500	38 500

c. Pentru institutele de cercetări şi staţiunile experimentale, nivelul producţiilor medii se majorează cu 5 la sută faţă de producţiile medii stabilite pentru întreprinderile agricole de stat.

• BLOC-NOTES • BLOC-NOTES • BLOC-NOTES • BLOC-NOTES •

PORUMBUL ŞI FLOAREA-SOARELUI ÎN DISCUŢIA CULTIVATORILOR DIN SUD-ESTUL ŢĂRII

În sala Teatrului de Stat din Constanţa se desfăşoară, întîlnirea de lucru a cultivatorilor de porumb şi floarea-soarelui din judeţele din sud-estul ţării.

La consfătuire participă tovarăşul Vasile Vîlcu, prim-secretar al Comitetului judeţean Constanţa al P.C.R. Lucrările sînt conduse de prof. dr. docent Nicolae Ştefan, şeful Departamentului agriculturii cooperatiste şi al gospodăriilor populaţiei.

În cadrul lucrărilor, un accent deosebit se pune pe generalizarea experienţei unităţilor care au obţinut cele mai bune rezultate, precizîndu-se măsurile deosebite care trebuie aplicate pentru realizarea şi depăşirea producţiilor planificate anul acesta. Un loc important, atît în materialele prezentate cît şi în discuţiile participanţilor, îl ocupă problemele tehnologici culturii irigate a porumbului şi floriisoarelui.

CONSFATUIRE PE ŢARĂ A PRODUCĂTORILOR DE TUTUN

În ziua de 5 martie, la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din Bucureşti a avut loc consfătuirea pe ţară a producătorilor de tutun. La lucrări au participat circa 400 de cadre de conducere, ingineri şefi, şefi de fermă, brigadieri din cooperativele agricole de producţie, cooperatori fruntaşi, precum şi specialişti din cadrul direcţiilor generale judeţene pentru agricultură, industria alimentară şi ape, din întreprinderile contractante şi din unităţile de cercetare.

Participanţii au dezbătut căile de sporire a producţiei şi de îmbunătăţire a calităţii tutunului, au făcut un valoros schimb de experienţă.

SESIUNI ŞTIINŢIFICE

Academia de ştiinţe agricole şi silvice a găzduit, timp de două zile, sesiunea anuală de referate ştiinţifice a Institutului de cercetări pentru cereale şi plante tehnice — Fundulea.

Tot în această săptămînă au început şi lucrările sesiunii de referate a Institutului de cercetări pentru cultura cartofului şi sfeclei de zahăr Braşov.

COLABORAREA ROMÂNO-POLONĂ ÎN DOMENIUL AGRICULTURII

La Bucureşti a avut loc solemnitatea semnării Protocolului privind colaborarea economică şi tehnico-ştiinţifică între Ministerul Agriculturi, Industriei Alimentare şi Apelor al Republicii Socialiste România şi Ministerul Agriculturii al Republicii Populare Polone, pe anul 1973.

Din partea română, Protocolul a fost semnat de Teodor Moscalu, director în MAIAA, iar din partea poloneză de S. Chojecki, director adjunct în Ministerul Agriculturii.

Reînnoiţi-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA"

Abonamentele se pot face la toate oficiile şi agenţiile poştale, la factorii poştali şi difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru şi 52 lei pe an. Preferaţi abonamentul pe termen lung. El vă asigură primirea revistei la timp şi cu regularitate.

actualitatea pe ogoare

EFORTURI SUSȚINUTE PENTRU PREGĂTIREA NOILOR RECOLTE

În ciuda capriciilor meteorologice, oamenii muncii de pe ogoare au declanșat, pe mai multe fronturi, bătălia pentru asigurarea noilor recolte. Atît în întreprinderile agricole de stat, cît și în cooperativele agricole de producție, se lucrează intens la efectuarea arăturilor, la fertilizarea semănăturilor de toamnă, la transportul îngrășămintelor organice. Acolo unde timpul a permis s-a început și însămînțarea culturilor din urgența I — mazăre, borceag, lucernă etc. Importante acțiuni se întreprind și în legumicultură, pomicultură și viticultură.

Potrivit situației operative de la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, pînă la data de 2 martie, mai era de executat un volum mare de **arături** în cooperativele agricole din județele Teleorman, Buzău, Argeș, Brăila, Vaslui, Ilfov, Olt, Dîmbovița, Iași și în întreprinderile agricole de stat din județele Teleorman, Ilfov, Ialomița, Brăila, Olt, Vaslui, Prahova, Argeș, Dîmbovița și altele.

Fertilizarea semănăturilor de toamnă este, de asemenea, trecută pe agenda urgențelor. În sectorul de stat lucrarea este avansată, în multe județe ca Dolj, Olt, Satu Mare, Argeș, Vîlcea, Gorj, Iași, Bacău, Mureș, Brașov, ea fiind încheiată. În sectorul cooperatist însă, doar trei județe au raportat terminarea aplicării îngrășămintelor chimice la culturile semănate în toamnă: Constanța, Tulcea și Satu-Mare. Mari rămîneri în urmă se constată în cooperativele agricole din județele Iași, Cluj, Mureș, Suceava, Bistrița-Năsăud, Harghita, Covasna, Sibiu, Bihor etc.

La recentele consfătuiri interjudețene privind culturile de porumb și floarea-soarelui, s-a subliniat rolul pe care-l are gunoiul de grajd în obținerea unor sporuri substanțiale de recoltă. Ca urmare, s-a lucrat din plin la **transportul îngrășămintelor naturale la cîmp.** Pînă la data de 2 martie s-au dus pe cîmp, în întreprinderile agricole de stat, peste 2,1 milioane de tone de gunoi de grajd, depășindu-se realizările anului trecut cu aproape o jumătate de milion de tone. Pe terenurile cooperativelor agricole au fost transportate 5,4 milioane de tone, cu circa două milioane de tone mai mult decît în anul trecut.

În unele județe din vestul și sudul țării **au început însămînțările** la culturile din urgența I. Declanșarea timpurie a însămînțărilor — în unele unități din județele Constanța, Dolj, Mehedinți, Olt, Ilfov, Teleorman, Ialomița, Arad, Timiș, Buzău și Tulcea — a fost posibilă și pentru că aici repararea tractoarelor și utilajelor agricole s-a făcut la timp și în condiții de calitate superioară, pentru că s-au asigurat cantitățile de semințe necesare, iar patul germinativ a fost pregătit din vreme.

Alte acțiuni, cărora producătorii trebuie să le acorde o atenție mai mare decît pînă acum, sînt **tăierile și stropirile la pomi.** La ambele lucrări, în special la tăieri (a se vedea îndrumările C.P.V.I.L.F. din pagina 4), se constată neajunsuri. Astfel, dacă în sectorul de stat stropirile de iarnă s-au încheiat, în cooperativele agricole și gospodăriile populației, lucrarea s-a executat doar în proporție de 73 la sută. Mari rămîneri în urmă sînt în județele Buzău, Sălaj, Sibiu, Mureș, Covasna. Acest lucru impune ca specialiștii organelor agricole județene, din unitățile rămase în urmă să impulsioneze ritmul lucrărilor în livezi, pentru a se evita orice pierderi de recoltă.

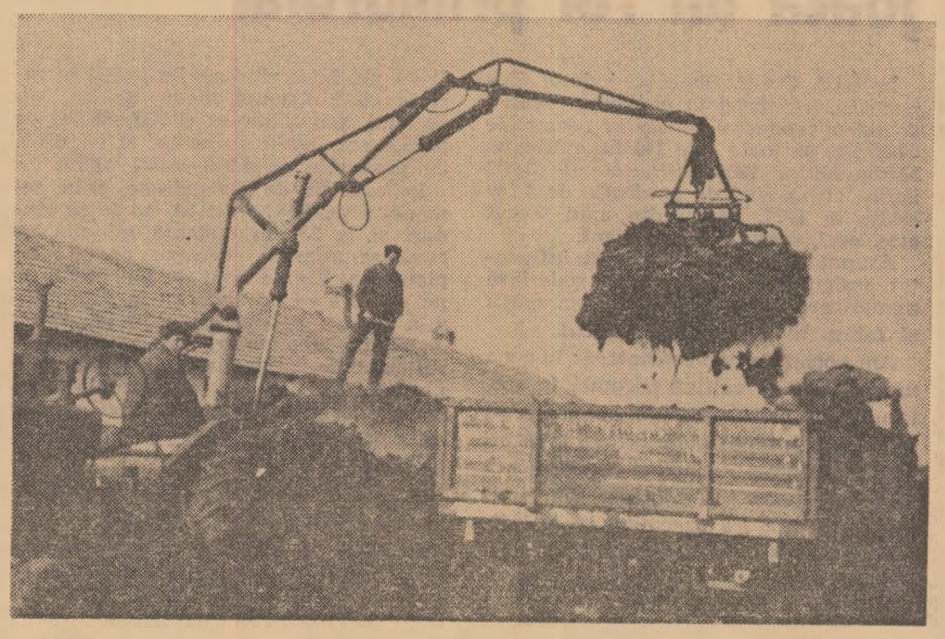

O lucrare la ordinea zilei: transportul gunoiului la cîmp. La C.A.P. T. Vladimirescu, județul Galați, această operațiune se execută cu mijloace mecanice.

TOATE ENERGIILE NAȚIUNII

(Urmare din pag. 1)

zerve și posibilități de care dispune economia noastră națională".

Îndeplinirea și depășirea prevederilor de plan pe 1973 la parametrii maximali impune să se acorde în continuare o atenție deosebită modernizării și creșterii eficienței activității industriale, perfecționării conducerii și organizării vieții economico-sociale, aplicării consecvente a măsurilor aprobate de conducerea de partid, de stimulare a eforturilor oamenilor muncii pentru obținerea unor realizări superioare.

Așa cum se subliniază în Rezoluția Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie, ritmicitatea realizării planului, folosirea la maximum a capacităților de producție sînt condiționate de asigurarea unei aprovizionări corespunzătoare cu materii prime și materiale, cu piese de schimb.

O deosebită atenție este necesar să se acorde gospodăririi raționale a resurselor de materii prime, materiale, energie și combustibil.

Relevînd necesitatea creșterii eficienței în toate ramurile economiei naționale, a îmbunătățirii calitative a întregii activități economice, plenara a stabilit ca ministerele, centralele, întreprinderile, unitățile de cercetare și proiectare să intensifice procesul de modernizare, de înnoire, de ridicare a parametrilor tehnico-funcționali ai produselor, de scurtare a perioadei de asimilare și de introducere în fabricație a acestora.

Cu deosebită răspundere se cere să se acționeze, la toate nivelele, pentru înfăptuirea programelor de măsuri consacrate ridicării productivității muncii. Un important spor de productivitate poate fi obținut prin extinderea mecanizării și automatizării, organizarea științifică a producției și a muncii, folosirea integrală a fondului de timp de lucru, întărirea disciplinei și continua ridicare a calificării, a competenței profesionale a tuturor cadrelor.

Îndeplinirea consecventă a planului de investiții constituie o garanție a realizării și depășirii prevederilor cincinalului. Ținînd seama de acest fapt, de importanță capitală, plenara pune în fața ministerelor, centralelor și întreprinderilor, sarcina de a se ocupa îndeaproape de accelerarea elaborării documentațiilor tehnice, de organizarea mai bună a muncii pe șantiere, de accelerarea lucrărilor privind montajul utilajelor și instalațiilor tehnologice, de gospodărirea cu răspundere a fondurilor, materialelor și forței de muncă, pentru scurtarea termenelor de punere în funcțiune, pentru atingerea cît mai devreme a parametrilor proiectați.

În domeniul agriculturii — așa cum s-a apreciat la plenară — există toate condițiile pentru ca, în anul curent, să se obțină producții vegetale și animale superioare anilor precedenți. În acest scop, organele și unitățile agricole au datoria de a lua măsuri operative, eficiente, pentru gospodărirea rațională și apărarea fondului funciar. Organizarea acțiunilor de eliminare a excesului de umiditate, grăbirea efectuării arăturilor restante, folosirea chibzuită a îngrășămintelor chimice și naturale, însămînțarea și întreținerea în cele mai bune condiții a culturilor, respectarea tehnologiilor pe terenurile irigate, combaterea bolilor și dăunătorilor etc. sînt căi concrete de sporire substanțială a randamentelor pe hectar.

Toate județele trebuie să-și organizeze mai bine activitatea în legumicultură. Prin cultivarea suprafețelor prevăzute, prin mai judicioasa eșalonare a culturilor, prin buna organizare a muncii în ferme, fiecare județ poate să-și asigure necesarul de legume, atît pentru consumul propriu, cît și pentru industrializare și export.

În zootehnie se impune, de asemenea, să se facă mai multă ordine. Constituirea de ferme speciale sau nuclee pentru creșterea animalelor de reproducție, încadrate cu personal bine pregătit, asigurarea bazei furajere prin extinderea suprafețelor cultivate, creșterea randamentelor la hectar, valorificarea tuturor resurselor, îndeosebi a pășunilor și fînețelor, alături de îngrijirea rațională a animalelor, de îmbunătățirea activității în domeniul selecției sînt factori principali, de care este absolut necesar să se țină seama în toate unitățile agricole, pentru realizarea unei cotituri în acest important sector al agriculturii.

Pentru sporirea producției și a eficienței în agricultură, Plenara C.C. al P.C.R. a aprobat noi măsuri privind generalizarea acordului global, îmbunătățirea organizării și retribuirii muncii în această ramură a economiei. Venitul garantat în cooperativele agricole a fost ridicat la 1 200 lei în zootehnie, 900 lei în legumicultură și viticultură și 800 lei în pomicultură. Această măsură, în condițiile aplicării acordului global, care asigură creșterea veniturilor în raport cu producția obținută, va stimula puternic țărănimea muncitoare să pună cît mai repede și cît mai deplin în valoare rezervele mari pe care le avem de creștere a producției animaliere, legumicole, viti-pomicole.

Un asemenea efect pozitiv va avea și introducerea salarizării în acord global a personalului din întreprinderile agricole de stat.

Ceea ce se cere acum este ca în fiecare unitate să se întărească disciplina de producție și financiară. O mai bună gospodărire a coperativelor agricole face imperios necesară îmbunătățirea evidenței contabile și trecerea hotărîtă la calcularea prețului de cost, fără de care nu se poate vorbi de o gestiune eficientă.

Creșterea producției industriale și agricole la nivele superioare va permite țării să obțină, în urma intensificării schimburilor comerciale, cooperării și colaborării economice cu alte state, noi și noi valori menite să echilibreze balanța de plăți. Pentru creșterea eficienței comerțului exterior, plenara a indicat să se acorde o grijă deosebită ritmicității livrărilor, respectării condițiilor de calitate, diversificării sortimentelor, valorificării superioare a produselor românești pe piața externă. Centralele industriale și întreprinderile au, în acest sens, datoria de a prospecta mai bine piața externă și de a lua rapid măsuri corespunzătoare de adaptare a producției la cerințele partenerilor de peste hotare.

Complexele probleme pe care le ridică dezvoltarea continuă a țării impun — așa cum s-a subliniat la plenară — perfecționarea continuă a organizării și conducerii vieții economico-sociale.

Desfășurarea în mai bune condiții a activității reclamă eliminarea neîntîrziată și hotărîtă a oricăror paralelisme, verigi intermediare, care necesită un aparat administrativ umflat, care diluează răspunderile și încarcă bugetul statului cu cheltuieli nejustificate. **„Toate forțele — preciza tovarășul Nicolae Ceaușescu — trebuie îndreptate spre întreprindere, spre proiectare și cercetare. Întreprinderea trebuie să stea permanent în atenția organelor de partid și de stat. Este necesar să se înțeleagă că venitul național nu se creează în birouri, ci numai în producția materială. Reducerea personalului funcționăresc și mărirea proporției celor care lucrează direct în producție este o condiție fundamentală a creșterii productivității muncii sociale, a sporirii avuției naționale, a creșterii bunăstării materiale și spirituale a întregului nostru popor".**

În acest sens, plenara a hotărît să se reducă substanțial — în ministere, centrale, întreprinderi — numărul treptelor ierarhice, să se raționalizeze structurile organizatorice. Tot pe linia perfecționării organizării și conducerii economiei, recenta Plenară a C.C. al P.C.R. a adoptat proiectele unor importante acte normative privitoare la înființarea și funcționarea Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale, Curții Superioare de Control Financiar și a Consiliului pentru problemele organizării economico-sociale.

Ansamblul măsurilor luate de conducerea de partid, reglementările stabilite, creează un cadru adecvat pentru valorificarea din plin a inițiativei creatoare a maselor de oameni ai muncii, pentru continua prosperitate a țării. Hotărîtoare este acum — așa cum se subliniază în documentele plenarei — munca organizatorică, practică. Peste tot trebuie să se dezvolte spiritul de răspundere, un stil de muncă dinamic, eficient. Fiecare om al muncii trebuie să înțeleagă bine legătura organică ce există între accelerarea progresului economic și bunăstarea fiecăruia dintre noi, a tuturor celor ce muncesc. Pe această linie, organele și organizațiile de stat, sindicatele, sub îndrumarea și conducerea organizațiilor de partid, au datoria de a face totul pentru ridicarea conștiinței socialiste a maselor.

Sporindu-și necontenit potențialul economic, România — care promovează o politică internațională activă, de colaborare cu toate țările socialiste, cu celelalte state ale lumii, de instaurare a unor relații noi, de egalitate și respect între națiuni, care militează neobosit pentru securitate, destindere, pace și prietenie între popoare — își va consolida tot mai mult prestigiul pe arena mondială.

Urmînd cu încredere neclintită politica marxist-leninistă a partidului, oamenii muncii din patria noastră — români, maghiari, germani și de alte naționalități — vor munci cu și mai multă rîvnă, cu și mai mult elan și pasiune, pentru a da viață hotărîrilor Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie a.c., pentru a înfăptui mai devreme sarcinile planului de stat pe anul în curs și pe întregul cincinal, pentru a asigura înaintarea mai rapidă a țării pe drumul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

POSTA CONCURSULUI — CEA MAI BUNĂ EXPERIENȚĂ PROPRIE ÎN AGRICULTURĂ

La cultura porumbului factorul DENSITATE joacă un rol primordial

În 1972, C.A.P. Simeria, județul Hunedoara, a obținut la porumbul pentru boabe o producție medie la hectar de 5 535 kg, pe toate cele 143 ha cultivate. Media anilor 1968—1971 este de 3 202 kg/ha, cu un vîrf de producție de 3 740 kg/ha în 1971. Saltul din anul trecut este, deci, destul de important.

Asupra acestei producții au influențat, desigur, mulți factori. Voi reda însă numai ceea ce mi se pare că am reușit să facem în plus față de trecut.

Am pornit de la o constatare : în zona unde lucrez se cultivă porumb, în sectorul cooperatist sau individual — pe terenuri nemecanizabile ori pe terenuri plane, atribuite ca loturi cu folosință personală. Se însămînțează fie sub brazde, la arătura executată cu atelaje, deci la 55—60 cm între rînduri, fie cu semănătoarea cu tracțiune animală — la 70 cm. între rînduri. La prășit se rărește la o distanță medie de 35 cm pe rînd, asigurîndu-se 40 000—55 000 de plante recoltabile la hectar și un nivel de producție de 4 000—5 000 kg/ha.

În condiții de mecanizare, prin semănatul cu SPC-6, la 80 cm între rînduri și la 23 cm distanță minimă pe rînd, se asigură teoretic, 54 000 de plante/ha. Ținînd cont de pierderile de pe parcurs — de circa 20 la sută ; rămîn pentru producție cel mult 43 000 de plante recoltabile. Este cu totul insuficient, în special la hibrizii din grupa 100 care, pentru o producție de peste 5 000 kg/ha, pretind asigurarea a cel puțin 60 000 de plante recoltabile la hectar.

Consider că în condițiile asigurării unui agrofond corespunzător și ale executării lucrărilor de întreținere în bune condiții, **principala cale de sporire a producției este mărirea numărului de plante la hectar, deci intensivizarea culturii. Cum ? Nu pe calea micșorării distanței pe rînd ci numai prin micșorarea distanței dintre rînduri și păstrarea unei distanțe convenabile pe rînd, la limita asigurării spațiului de nutriție.**

Pe această linie am mers în 1972 însămînțînd porumb la 75 cm între rînduri, cu un reglaj de 23 cm pe rînd, deci cu un spor teoretic de peste 5 000 plante-ha. Acest lucru a dus, automat, la creșterea producției cu peste 800 kg/ha. În mod practic, pe lățimea unde se seamănă 12 rînduri, am realizat 13 rînduri.

Anul acesta vom realiza 70 cm între rînduri, păstrînd distanța de 23 cm pe rînd. Vom asigura, teoretic, peste 62 000 de plante/ha pentru producții de peste 6 000 kg/ha.

După părerea mea, în condițiile noastre, nu este nimenit să semănăm la distanțe mari între rînduri numai pentru a ușura deplasarea tractoarelor și mașinilor agricole. Este în detrimentul producției. Atît tractoarele de care dispunem cît și setul de mașini se adaptează pentru o schemă de semănat la 70—75 cm între rînduri, distanță la care plantele vegetează normal și dau producții mult mai mari.

Constantin CORICIUC
inginer șef
la C.A.P. Simeria,
județul Hunedoara

Producem cuburi nutritive din gunoi de grajd

Pornind de la considerentul că pentru confecționarea cuburilor nutritive posibilitățile de procurare a pămînturilor necesare amestecurilor sînt reduse, în cooperativa noastră s-a trecut la utilizarea, în acest scop, a gunoiului de grajd.

Se folosește gunoi de cabaline, bovine sau ovine, care poate avea încorporate în el paie, tocătură de coceni de porumb sau alte produse vegetale fibroase. Pe măsură ce se produce, gunoiul se așează în stive de diferite dimensiuni, dar nu mai puțin înalte de 1 m., bine clădite.

Dacă bălegarul are o proporție mai mare de așternut, stiva trebuie ușor tasată. În caz contrar, tasarea se face de la sine. Acest gunoi se lasă să fermenteze 7—8 luni. Prin urmare, **din bălegarul adunat în stive, primăvara se confecționează ghivece pentru culturile de sere din ciclul I sau pentru repicarea răsadurilor în primăvara următoare.** Bălegarul transformat în mraniță nu este bun pentru cuburi.

În timpul fermentării, la suprafața stivei și lateral se formează un strat — un fel de „cojoc" — în care reacțiile chimice produse distrug liantul din gunoiul de grajd. Acest strat se va înlătura.

Cu 3—4 zile înainte de începerea confecționării cuburilor, gunoiul din stive se cară într-un loc unde se poate încălzi la o temperatură de cel puțin 16° : în adăposturi anume construite sau chiar în sere. După ce se atinge această temperatură, materialul se udă cu apă, cu o temperatură cel puțin egală (dacă apa e mai rece, confecționarea ghivecelor trebuie amînată cu 18—20 ore). Gunoiul bine udat se amestecă, mecanic sau manual, pînă se realizează un produs asemănător celui din care se fac chirpicii, pentru a putea fi modelat. Acest amestec se întinde într-un strat cu o grosime egală cu dimensiunile cuburilor. Ele se obțin fie cu o mașină normală, care imprimă 4 cuburi, fie prin tăierea lor la dimensiunile dorite, dacă stratul se află pe locurile unde rămîn cuburile.

Repicatul răsadurilor se face cît mai repede. în decurs de cel mult 30 de ore, interval după care cuburile se întăresc prea mult. **După 40 de ore de la confecționarea lor, cuburile nu mai pot fi utilizate.**

Răsadurile se udă, după 7—8 zile, cu apă la 18—20° C. Se pot repica răsaduri de tomate, ardei, vinete, la apariția primelor frunze normale (la nevoie chiar și în stadiul cotiledonal). **Pentru producerea răsadului de castraveți, dovlecei și pepeni, însămînțăm direct în cuburi.**

Cînd spațiul de repicare este foarte mic, se pot utiliza cuburi cu latura de 5 cm sau 6 cm dar numai pentru tomate. Cele mai practice și economice, pentru ardei și tomate, sînt cuburile cu latura de 7 cm și de 8 cm. Pentru bostănoase, confecționăm cuburi cu latura de 10 cm și de 12 cm.

La 38 de zile după repicarea în cuburi din gunoi de grajd, răsadul de tomate a ajuns la 14 cm.

Dintr-o tonă de gunoi, confecționăm fie 9 600 de cuburi cu latura de 5 cm, fie 2 300 de cuburi cu latura de 8 cm, fie 900 de cuburi cu latura de 12 cm etc. **În unitatea noastră, în condițiile transportării gunoiului de la 2 km, costul mediu al unui cub cu latura de 8 cm, s-a ridicat la 0,04 lei.**

Practicînd acest sistem, în 1972 am obținut, în seră, pe 2 ha 85 tone de tomate la hectar, în ciclul I și 35 tone/ha în ciclul al II-lea, iar în cîmp, pe 4 ha — 38 tone /ha.

În comparație cu metoda de repicare a răsadurilor de tomate în ghivece cu amestec de pămînt, turbă și nisip, repicarea în cuburi de bălegar ne-a asigurat o economie, la hectar, de 5 790 lei.

Au mai rezultat și alte avantaje : nu au mai fost necesare fertilizările suplimentare ; nu mai este necesară o dezinfectare (prin fermentarea îndelungată a gunoiului se realizează un grad mare de sterilitate) ; cubul din gunoi se comportă ca un burete, reținînd o mare cantitate de apă, deci udările se pot face mai rar, iar rădăcinile îl pot străbate cu ușurință : existența cuburilor, adică a unei cantități de 15 tone de gunoi la hectar, joacă și rolul unei foarte eficiente fertilizări la cuib.

Ing. Petru ALBUȚIU
C.A.P. Tărian, județul Bihor
Ilie MOȘTEORU
biolog

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

Săptămîna trecută a avut loc sesiunea de referate științifice a secției de agrofitotehnie din cadrul Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice — Fundulea. Programul referatelor susținute constituie o interesantă însumare de noutăți științifice pe care le vom prezenta, treptat, cititorilor noștri.

Eficiența îngrășămintelor la sfecla de zahăr irigată

Experiențele și concluziile aparțin cercetătorului ing. C. Pătrășcoiu de la Stațiunea experimentală Caracal. Aici s-a urmărit , timp de 7 ani, eficiența îngrășămintelor cu azot și fosfor, aplicate la cultura de sfeclă de zahăr, în condiții de irigare. S-a demonstrat că în asemenea situații se obține o eficiență maximă a îngrășămintelor dacă se aplică o doză anuală de azot N_{160} — N_{180}. Pe cernoziomul puternic levigat de la Caracal sînt absolut necesare și îngrășăminte fosfatice, care aduc sporuri însemnate de recoltă, dozele optime de fosfor fiind de 80 kg s.a. la hectar. Pe baza experiențelor efectuate s-a tras concluzia că îngrășămintele potasice nu dovedesc o eficiență deosebită în sporirea producției de rădăcini de sfeclă, chiar după un număr mai mare de ani de cultură în condițiile de irigare.

Îndrumările C.P.V.I.L.F.

TĂIEREA POMILOR

Lucrările de dirijare a creșterii și fructificării pomilor contribuie la dezvoltarea corespunzătoare a acestora, precum și la asigurarea unei producții îmbelșugate de fructe, constante și de calitate superioară. Pe această temă, recomandările C.P.V.I.L.F. ne sînt furnizate de către ing. EMILIAN LEMNARU.

Este cunoscut că tăierile la pomi trebuie terminate pînă la începerea vegetației. Cu toate acestea, în livezile cooperativelor agricole, lucrarea s-a executat pe numai 44% din suprafață. Mari rămîneri în urmă, total nejustificate, se constată în județele Argeș, Hunedoara, Olt, Maramureș unde tăierile sînt executate în proporție de sub 30% din suprafața livezilor. Și în alte județe ca Bistrița Năsăud, Mehedinți, Bacău, Timiș, Galați, Dolj, Sibiu rezultatele sînt cu mult sub posibilități.

În aceste condiții, organele agricole județene, conducerile și specialiștii din unitățile rămase în urmă trebuie să ia asemenea măsuri organizatorice pentru ca tăierile să se execute **pe întreaga suprafață de livezi, pînă la începerea vegetației, paralel cu celelalte lucrări (arat și săpat, fertilizat, tratamente).** În același timp, trebuie urmărită și calitatea lucrărilor.

Pentru ca tăierile să-și atingă scopul trebuie să se țină seama, din punct de vedere tehnic, de anumite reguli și anume : asigurarea echilibrului între procesul de creștere și cel de rodire ; diferențierea tăierilor după vîrsta și starea pomului, după specie, soi și sistemul de conducere a coroanei.

La pomii tineri, cu creșteri viguroase, în primii ani după plantare, tăierea ramurilor stimulează creșterea dar întîrzie introducerea lor pe rod. De aceea, se vor evita tăierile sau se va tăia foarte puțin pentru a se înlătura doar ramurile concurente, cele care îndesesc coroana etc.

La pomii debili, cu creșteri foarte slabe, scurtarea ramurilor este necesară pentru a stimula formarea de noi lăstari, viguroși. În această situație, tăierile trebuie să fie însoțite și de îngrășarea puternică a pomilor.

La tăierile de formare se va avea în vedere reducerea înălțimii pomului, lărgirea și aplatizarea coroanei care să fie cît mai bine luminată în toate punctele acesteia.

La pomii pe rod, prin tăieri se urmărește stimularea creșterilor anuale, realizarea unui bun raport între formațiunile de creștere și fructificare, rărirea și scurtarea ramurilor de garnisire pentru a preîntîmpina îndesirea lor, înlocuirea formațiunilor de rod îmbătrînite cu altele mai tinere și viguroase. Se înlătură ramurile cu așezare defectuoasă și care îndesesc coroana, cele slabe, bolnave, cele care se întretaie precum și ramurile de garnisire prea îndesite. În multe plantații din cooperativele agricole, pomii din livezi nefiind tăiați mai mulți ani, coroana acestora este deasă, rău formată, dezechilibrată. De aceea, la executarea tăierilor se va ține seama de această stare de lucruri.

De asemenea, pentru a se ușura efectuarea lucrărilor, și în special pentru a se înlătura focarul de infecție cu boli și dăunători, se va reduce înălțimea coroanei prin scurtarea axului. Acolo unde este cazul, pe lîngă reducerea axului, se va urmări îndepărtarea ramurilor din partea inferioară a coroanei pentru a permite mecanizarea lucrărilor de întreținere, aplatizarea și lărgirea coroanei.

Avînd în vedere timpul înaintat și stadiul în care ne aflăm cu tăierea, se impune o mobilizare susținută a unui număr sporit de cooperatori, pregătirea lor prin instruiri practice și folosirea la maximum a fiecărei zile bune de lucru.

În cadrul fiecărei cooperative sau centru de legume-fructe ca și la nivelul întreprinderii județene trebuie urgent stabilită viteza zilnică de lucru pentru ca tăierile să se încheie în timp optim, urmărindu-se respectarea riguroasă a graficelor. Specialiștii din cooperativele agricole trebuie să fie permanent în livadă pentru a organiza și conduce executarea cît mai corectă a tăierilor. În această acțiune, nu trebuie omis rolul lucrărilor în acord global care, pentru a avea efectele scontate, trebuie generalizat.

PRODUCȚIA ÎNTREABĂ: Cum se combat rozătoarele?

CERCETAREA RĂSPUNDE: Prin tratamente corecte

Combaterea rozătoarelor îi interesează deopotrivă, pe toți agricultorii. O scrisoare recentă cu această temă ne-a trimis și cititorul nostru ION I. POPESCU din satul Robești, comuna Ciineni, județul Vîlcea. În ultima vreme, întrebări mai numeroase în acest sens, dată fiind importanța pagubelor, ne-au adresat și pomicultorii. Tuturor le răspunde, prin intermediul revistei, dr. doc. M. HAMAR, de la Institutul de cercetări pentru protecția plantelor.

ȘOARECELE DE CÎMP se recunoaște foarte ușor după culoarea cenușiu-murdară a blănii — pe spate și argintie — pe burtă. Poate fi întîlnit în toate zonele de șes. Culturile și locurile preferate: lucernă, trifoi, fînețe, pajiști, haturi. Atacul se recunoaște lesne, deoarece animalele rup tulpinile plantelor la o înălțime de 5—10 cm, tocîndu-le în bucățele mici, de 10—15

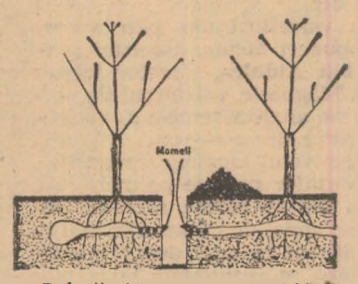

Fig. 1 a. Modul de aplicare a momelilor otrăvite la livezi intensive (Privit din profil).

Fig. 1 b. Modul de aplicare a momelilor otrăvite la livezi clasice (Privit de sus). Săgețile indică locurile de depunere a momelilor.

cm lungime, chiar la locul atacului sau le trag în galerii.

Șoarecele de cîmp circulă tot timpul anului, chiar și sub zăpadă. Are o prolificitate foarte ridicată, o femelă născînd anual de 4—7 ori, cîte 4—8 pui.

Perioada cea mai bună de combatere este primăvara devreme (martie-aprilie) sau toamna tîrziu (octombrie-noiembrie). Se recomandă ca tratamentele să fie făcute cînd vegetația nu este dezvoltată sau după cosirea ei. Combaterea trebuie începută în primul rînd, în culturile care servesc ca refugiu și focar de înmulțire (lucernierele, trifoiștile, terenurile înțelenite). Rezultatele cele mai bune se obțin prin stropirea culturilor atacate cu Toxaphen emulsie, cu mașinile de stropit tip MSP-P. Doza este de 3—4 l de substanță în 600 litri de apă, pe 1 ha. Tratamentele se aplică pe timp uscat, cînd temperaturile nu coboară mai jos de 8° C. **Terenurile sau culturile tratate trebuie ferite de animalele domestice timp de 4 săptămîni.**

Pe suprafețe reduse (în sere, sub stoguri și silozuri etc) combaterea șoarecelui de cîmp se poate efectua prin aplicarea momelilor, pregătite din morcov sau sfeclă. Acestea se taie în bucăți mici (2 x 2 cm), se pun într-un vas curat și fără miros, se adaugă puțin untdelemn și se amestecă bine. Se prăfuiesc apoi cu fosfură de zinc 3%, se amestecă bine pînă cînd capătă o culoare ușor cenușie și se împrăștie în jurul galeriilor cu o lingură fixată pe un băț lung de cca 1 m.

ȘOBOLANUL SAU GUZGANUL DE APĂ este întîlnit în țara noastră atît în apropierea apelor cît și în regiunile de deal. Atacă culturile de morcov, cartof, pătrunjel, conopidă, sfeclă etc distrugînd părțile subterane ale plantelor. **În livezi și pepiniere, șobolanul de apă sapă galerii sub pomi și în jurul acestora, roade rădăcinile și treptat distruge întregul sistem radicular pînă la colet. Pomul atacat se usucă, treptat putînd fi smuls cu ușurință din sol.**

Combaterea șobolanului de apă în livezi se realizează prin aplicarea momelilor otrăvite cu fosfură de zinc. Cel mai mult sînt consumate mazărea verde sau umectată, morcovul și sfecla. Se amestecă 100 kg momeală mai întîi cu untdelemn (cca 300 g); apoi treptat, se adaugă, în proporție de 3—4%, fosfură de zinc, amestecîndu-se bine pînă cînd momeala capătă o culoare cenușie. Se introduce cîte 5—6 bucăți, direct în galeriile subterane.

Depistarea galeriilor se face prin săparea unui șanț de 1—1,5 m lungime, perpendicular pe linia rîndurilor de pomi — în culturi intensive sau în jurul pomilor — în culturile clasice, la cca 1 m distanță de la tulpină (**fig. 1 a.b.**). După introducerea momelilor, galeriile se astupă. Perioadele optime pentru tratament sînt primăvara și toamna, dar trebuie repetate și vara.

Paralel cu folosirea momelilor toxice, pentru distrugerea focarelor din taluze, acestea se vor trata cu Toxaphen emulsie, cel puțin de două ori pe an (primăvara și toamna) cu ajutorul mașinilor de stropit M.S.P.-P, iar în terenurile accidentate, cu vermorele sau alte tipuri de aparate portabile. În acest caz, doza va fi de 4 litri de Toxaphen emulsie la 600 l de apă, pe 1 ha.

POPÎNDĂUL, rozătorul cel mai des întîlnit în zona de șes, se hrănește cu semințele plantelor cultivate de porumb, floarea-soarelui, grîu, ovăz și ale plantelor sălbatice ce cresc pe izlazuri și terenuri înțelenite.

Înmulțirea are loc primăvara devreme (sfîrșitul lunii martie, începutul lunii aprilie). O femelă naște anual o

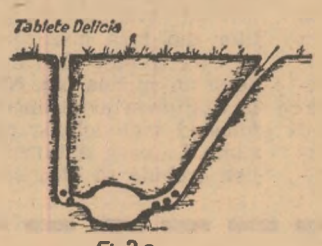

Fig. 2 a. Aplicarea tabletelor „Delicia" în galeriile de popîndău.

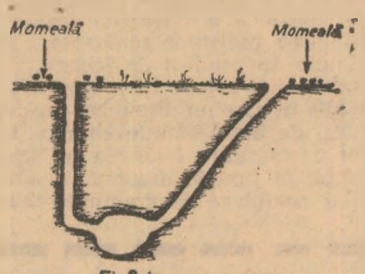

Fig. 2 b. Aplicarea momelilor otrăvite la galeriile de popîndău.

singură generație, cu 3—6 pui. Popîndăul este activ între orele 9—11 și 15—18.

Combaterea se face prin gazare cu tablete Delicia sau Phostoxin, primăvara devreme, după ce animalele au ieșit din hibernare. În acest timp, galeriile sînt destupate, ușor vizibile, iar animalele sînt slăbite. În fiecare galerie proaspăt destupată se introduc cîte 2—3 tablete (**fig. 2 a**), orificiile astupîndu-se cu un smoc de iarbă și pămînt.

Rezultate foarte bune se obțin și prin aplicarea de momeli otrăvite. Se folosesc boabe de porumb în prealabil încolțite și zvîntate, amestecate într-un porzolator, cu untdelemn (200—300 g la 100 kg de boabe). Se adaugă, treptat, praful de fosfură de zinc — în proporție de 4% — și se amestecă pînă cînd toxicul se lipește uniform de fiecare bob. Cu ajutorul unei linguri se depun cîte 5—8 boabe în jurul galeriilor (**fig. 2 b**). După semănat, animalele avînd hrană suficientă consumă mai puțin din momeală și deci eficacitatea tratamentului scade.

ATENȚIE PROTECȚIEI MUNCII! Toate substanțele utilizate în combaterea rozătoarelor sînt toxice pentru om și animale domestice. De aceea, pe terenurile tratate este interzis, timp de 30—40 de zile, accesul animalelor domestice.

Personalul care manipulează substanțele toxice va fi instruit, va purta echipament de protecție, atît la prepararea cît și la aplicarea momelilor sau a stropirilor. În timpul lucrărilor nu se consumă alimente, băuturi și nu se fumează.

După terminarea tratamentelor, personalul care a manipulat substanțele toxice se va spăla bine pe față și pe mîini cu apă și săpun. Se vor spăla vasele în care s-a preparat sau transportat toxicul. Resturile de momeală sau substanțele toxice vor fi păstrate în depozite speciale pentru otrăvuri.

SUCCESUL IRIGAȚIILOR

(Urmare din pag. 1)

Peste 650 000 ha sînt amenajate în mari sisteme, moderne, cu un grad ridicat de tehnicitate.

În balanța produselor agricole se contează mult pe aportul irigațiilor. Efectul lor a fost inclus în nivelul ridicat al recoltelor prevăzute anul acesta la porumb, sfeclă de zahăr, soia, legume și culturi furajere. Va trebui, deci, să se facă totul pentru ca ceea ce astăzi este doar planificare — să devină realitate.

Această obligativitate a fost, de altfel, înscrisă și în Rezoluția Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 Martie a.c.: **„Trebuie să se asigure darea în funcțiune la termen a suprafețelor irigate, folosirea cu răspundere a tuturor suprafețelor amenajate pentru irigații, iar după recoltarea păioaselor — însămînțarea acestora cu porumb timpuriu pentru producția de boabe".**

Succesul lucrărilor de irigații, depinde în extrem de mare măsură de pregătirea, acum, a condițiilor tehnico-materiale și organizatorice. În acest context, lucrătorilor centralei noastre le revin obligații deosebite.

În prezent, în centrul atenției trebuie să se afle **pregătirea lucrărilor de amenajare, a instalațiilor și utilajelor de udare**, a căror stare de întreținere lasă mult de dorit, atît în marile sisteme cît și în cele locale, indiferent că este vorva de I.A.S. sau C.A.P. Revizuirea și repararea de către ferme și brigăzi a canalelor, a jgheaburilor, a nodurilor și punctelor de distribuire a apei sînt acțiuni a căror desfășurare nu se poate amîna.

Există încă o situație grea în ceea ce privește reparația motopompelor, conductelor și aspersoarelor. Într-un număr foarte mare de unități, aceste utilaje sînt descompletate, aruncate, unele sînt chiar rămase pe cîmp. Fără ele însă nu este posibil să se realizeze programul de udare. De aceea, este necesar ca de urgență **să se facă un inventar general al stării motopompelor, conductelor și aspersoarelor și să se treacă la revizuirea și repararea lor. Unităților de producție le revine obligația de a aduce din timp aceste utilaje în stațiunile de mecanizare a agriculturii și în atelierele aparținînd de I.E.I.L.I.F.G.A., unde se execută reparațiile, contra cost.**

În multe cooperative agricole de producție și întreprinderi agricole de stat, unele utilaje sînt descompletate, lipsesc în special conducte, aspersoare, garnituri și alte accesorii. Acestea trebuie completate fie prin confecționare, fie prin procurare de la bazele de aprovizionare.

Toate aceste acțiuni necesită timp. Pentru a nu se produce întîrzieri, ele vor trebui incluse în programe, bine întocmite de către unitățile care dețin terenuri amenajate, cu sprijinul specialiștilor din cadrul întreprinderilor noastre, astfel ca **pînă la 15 aprilie să se încheie complet orice pregătire.**

Dar, pe terenurile amenajate pentru irigații rezultatele depind și de o serie de alte elemente, care influențează în modul cel mai direct producția: semințe din soiuri specifice, o bună amplasare a culturilor, îngrășăminte chimice, erbicide, tractoare și mașini agricole într-un număr corespunzător, în raport cu suprafața. În toate aceste direcții, vor trebui respectate măsurile cuprinse în programul elaborat o dată cu **ordinul ministrului din 8 februarie 1973, cu privire la ridicarea eficienței economice și îmbunătățirea activității de producție din sistemul de irigații.** Se va da astfel o mare atenție fertilizării. Îngrășămintele chimice vor fi repartizate cu prioritate unităților care dețin culturi irigate, pentru aceste culturi, astfel încît să se asigure, pe hectarul amenajat, doze medii de substanță activă de 147 kg azot, 91 kg fosfor și 20 kg potasiu. Sînt rezerve mari și în ceea ce privește fertilizarea cu gunoi de grajd a suprafețelor irigate.

Posibilitatea de a obține în condiții de irigare o a doua cultură, după păioase, este legată, efectiv, de recoltarea, eliberarea și apoi pregătirea terenului și semănatul celei de-a doua culturi, în maximum 4—5 zile. Tocmai de aceea este necesară o dotare corespunzătoare cu mașini, pe care trebuie să o asigure fiecare S.M.A. și I.A.S.

Ceea ce a mai frînat într-o serie de unități buna desfășurare a lucrărilor de irigații a fost slaba organizare a producției și a muncii, insuficienta cointeresare a lucrătorilor din acest sector. Aplicarea măsurilor incluse, și în această direcție, în programul amintit, constituie o condiție a creșterii eficienței întregii activități de irigații.

Este vorba în primul rînd de faptul că, încă din această perioadă, **atît întreprinderile agricole de stat cît și cooperativele agricole de producție, vor trece la organizarea de ferme de culturi irigate.** Ele pot avea, orientativ, următoarele suprafețe: culturi de cîmp — 600-800 ha, legume — 150 ha, pomi — 125 ha, vie — 150 ha, orez — 250 ha. Acolo unde sînt suprafețe mai mici, culturile irigate vor fi repartizate unor **echipe specializate**, în cadrul fermelor de cîmp. **Întreaga răspundere pentru exploatarea, întreținerea amenajărilor, aplicarea udărilor, respectarea tuturor regulilor agrotehnice specifice irigațiilor revin șefilor de fermă.**

Este deosebit de important să se rețină faptul că în marile sisteme de irigații **posibilitatea aplicării corecte a udărilor este legată de amplasarea corectă a culturilor pe rețeaua de canale și conducte îngropate.** De aceea, este necesar ca, încă din această perioadă, fiecare inginer șef, împreună cu șefii de fermă, să se consulte cu conducerea sistemelor de irigații și să stabilească, pe fiecare solă, amplasarea culturilor, direcția rîndurilor, distanțele obligatorii etc.

Aplicarea acordului global duce și pe terenurile irigate la obținerea unor rezultate deosebite, la toate culturile. Pentru aplicarea corectă a udărilor este necesar ca la organizarea formațiilor de muncă să se aibă în vedere gruparea acestora pe zonele deservite de o antenă îngropată — în cazul irigației prin aspersiune, pe o aripă de udare sau pe un agregat de pomparea apei — atunci cînd se irigă prin aspersiune cu agregate mobile, sau pe canale secundare — în cazul irigării prin brazde. Inginerii șefi, șefii de fermă și cadrele din sistemele de irigații sînt chemați să analizeze bine aceste probleme, care pot ușura foarte mult munca de udare. Experiența unităților fruntașe a dovedit că printr-o astfel de organizare este posibil să se asigure retribuirea tot în acord global a mecanicilor motopompiști și a echipei de udători.

Întreprinderile Centralei de exploatare și întreținere a lucrărilor de îmbunătățiri funciare și gospodărire a apelor, sistemele de irigații, cadrele tehnice care lucrează în aceste unități trebuie să acorde tot sprijinul unităților agricole, astfel încît în anul 1973 să se realizeze un pas înainte pe calea sporirii producției pe terenurile amenajate pentru irigat.

PAJIŞTILE SURSĂ IMPORTANTĂ DE FURAJE IEFTINE

În dezbaterea cercetătorilor

CĂI DE SPORIRE A PRODUCŢIEI DE MASĂ VERDE ŞI FÎN

Deşi înfiinţată relativ recent, în cei trei ani de existenţă, Staţiunea centrală de cercetări pentru cultura pajiştilor Măgurele-Braşov a reuşit să polarizeze activitatea celor mai competente cadre de specialişti din diferite compartimente de muncă ale agriculturii, continuînd şi transpunînd astfel pe planul realităţilor cotidiene o vastă experienţă acumulată în acest domeniu.

Ne-am început, de fapt, relatarea în legătură cu sesiunea de referate şi comunicări ştiinţifice organizată, zilele trecute la staţiunea Măgurele, cu o concluzie. Am făcut-o cu bună intenţie, deoarece, aşa cum s-a desfăşurat — avem în vedere şi colectivele care au realizat lucrările cuprinse în program şi participanţii — sesiunea a demonstrat, pe viu, posibilităţile practice, concrete, de integrare a cercetării cu învăţămîntul şi cu producţia. Alături de cercetătorii staţiunii, au prezentat rezultate valoroase şi cadre didactice de la Institutele agronomice din Bucureşti, Iaşi, Timişoara şi Cluj, precum şi specialişti din producţie. Multe din realizările obţinute reprezintă rodul dialogului viu dintre cercetare şi producţie, al colaborării statornicite de la abordarea temei ca atare şi pînă la rezultatul definitiv. Referindu-ne la lucrările prezentate, atît cît ne permite spaţiul, trebuie să arătăm, de la bun început, că acestea au evidenţiat încă o dată potenţialul nebănuit de mare al pajiştilor, aportul hotărîtor pe care îl pot avea în asigurarea unor cantităţi sporite de furaje verzi şi fibroase, ieftine, de bună calitate — baza alimentaţiei taurinelor şi ovinelor.

Aşa cum arăta **prof. dr. Constantin Bărbulescu**, de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti, o latură pozitivă o constituie abordarea cu forţe sporite a problemelor legate de înfiinţarea pajiştilor semănate, atît în cîmpie, în condiţii de irigare, cît şi în zonele mai bogate în precipitaţii. În situaţia în care nu dispunem încă de cantităţi de îngrăşăminte chimice la nivelul necesarului, folosirea pe scară mai largă, în funcţie de zonă, a amestecurilor complexe de graminee şi leguminoase influenţează pozitiv atît îmbogăţirea solului în azot, cît şi a furajelor în substanţe proteice.

S-a mai desprins, de asemenea, concluzia că modul de folosire determină nemijlocit compoziţia amestecurilor de ierburi. În pajiştea semănată destinată păscutului, leguminoasele pot participa pînă la maximum 50 la sută; cînd pajiştea este cosită, ea poate fi alcătuită numai din leguminoase.

Cu acelaşi interes au fost audiate rezultatele privind epoca de semănat, tehnologiile de înfiinţare, modalităţile eficiente de fertilizare a pajiştilor şi de extindere a lucrărilor mecanizate, precum şi soiurile cele mai adecvate pentru diferite zone.

O problemă deosebit de importantă, unanim apreciată, a ridicat-o referatul privind inventarierea şi cartarea pajiştilor din ţara noastră. Este o acţiune pe care trebuie să o începem chiar din acest an spunea **ing. Nicolae Sintea**, de la Staţiunea experimentală Geoagiu — folosind metodologia prezentată în sesiune. La baza stabilirii tipurilor de pajişti trebuie să stea specia dominantă, productivitatea, condiţiile staţionale şi modul de reacţie a lor la măsurile ameliorative etc.

Din dialogul viu purtat între oamenii de ştiinţă şi specialiştii din producţie — am remarcat prezenţa activă a reprezentanţilor întreprinderilor judeţene pentru îmbunătăţirea pajiştilor — s-au desprins o serie de concluzii, de fapt, o serie de probleme care îşi cer o soluţionare cît mai urgentă.

Referitor la tematica de cercetare s-a propus ca, o dată cu modul de folosire a pajiştilor, să se studieze şi durata optimă a acestora. În cîmpie, de pildă, în condiţii de irigare, limitarea duratei de folosire la cîţiva ani, introducerea solelor respective în asolament, ar constitui un mijloc important de ameliorare a însuşirilor fizico-chimice ale solului. În zonele de deal şi munte, cu precipitaţii mai abundente, se pune problema prelungirii duratei de folosire prin tehnologii corespunzătoare, fertilizare, supraînsămînţări etc.

Am reţinut, de asemenea, că deşi s-au verificat în producţie o serie de soiuri de mare productivitatea provenite din import — **Dactilys** (Germinal, Baraula, Holstenkamp); **Lolium** (Boselli, Petra, R.v.p.-Melle); **Festuca** (Sequana, Brendy); **Phleum** (Odenwälder, Timo). **Trifoiul alb Lodino** etc. — în practică se folosesc, în cea mai mare parte, soiuri impure, degradate biologic, cu repercusiuni directe asupra producţiilor obţinute.

Criticînd lipsa de participare la sesiune a unor cadre de conducere cu putere de decizie din Departamentul agriculturii cooperatiste şi al gospodăriilor populaţiei, din Departamentul agriculturii de stat şi chiar de la direcţia generală judeţeană, **ing. Deceniu Marinică**, directorul Întreprinderii judeţene de pajişti Argeş, a arătat că prezenţa acestora ar fi permis luarea unor măsuri operative, directe, în lumina indicaţiilor date de conducerea partidului. Pe linia adîncirii procesului de integrare, el a propus abordarea în comun — de către cadrele de cercetare şi din învăţămînt şi specialiştii din producţie — a diferitelor probleme, începînd cu studiul tehnico-economic şi pînă la producţia de lapte şi carne obţinută de pe pajiştea respectivă.

Propuneri asemănătoare s-au făcut în legătură cu finalizarea cercetărilor prin studii asupra modului de reacţie a pajiştilor la exploatarea cu animale, adîncirea colaborării staţiunii de la Măgurele cu instituţiile de cercetare de profil în creşterea taurinelor şi ovinelor, diversificarea lucrărilor mecanizate pe pajişti etc.

Pentru a valorifica din plin numeroasele propuneri făcute, aşa cum a arătat **ing. Ion Aldulca**, director tehnic al staţiunii Măgurele, colectivul de cercetători le va analiza temeinic, valorificîndu-le chiar din acest an.

Apreciind nivelul lucrărilor prezentate şi al discuţiilor purtate pe marginea lor, **dr. ing. Mircea Moţoc**, secretar general al Academiei de ştiinţe agricole şi silvice, a insistat în mod deosebit asupra necesităţii ca rezultatele bune obţinute să-şi dovedească neîntîrziat eficienţa în producţie

Ing. L. ROŞCA

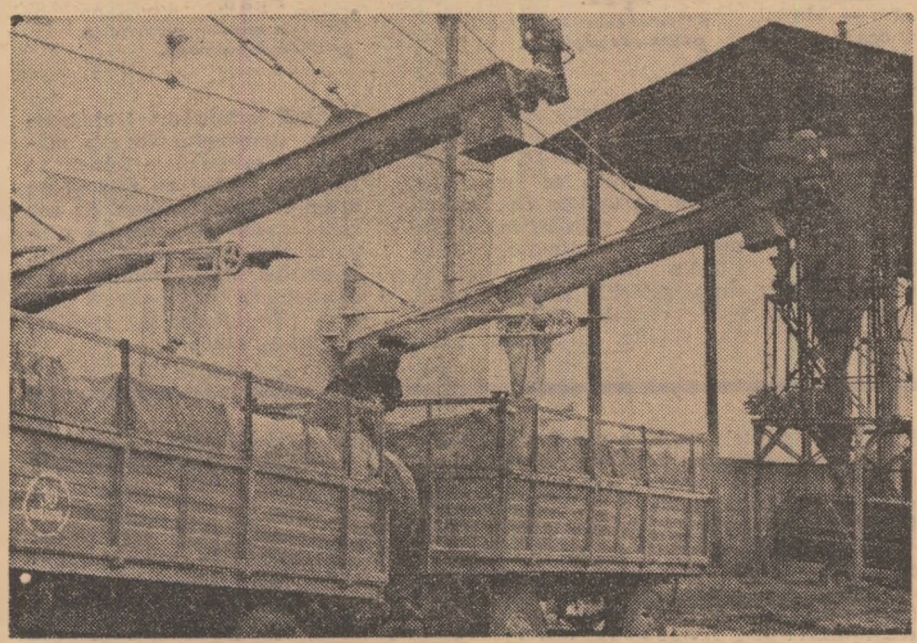

Cooperativa agricolă din Sîntana, judeţul Arad, şi-a organizat o staţie proprie pentru realizarea amestecurilor de furaje şi chiar pentru prepararea unor nutreţuri combinate. Astăzi, staţia funcţionează din plin.

O lucrare utilă

MONOGRAFIA TRIFOIULUI

Literatura de specialitate se îmbogăţeşte cu o nouă lucrare apărută în Editura Academiei, intitulată: *„Monografia trifoiului din România"*, în care se tratează, sub aspect biologic, ecologic, genetic, agrotehnic, zooeconomic etc, cele 41 specii de trifoi din flora spontană — inclusiv cea cultivată.

În literatura noastră de specialitate se tratează pentru prima dată, la nivelul cunoştinţelor de astăzi, cele 6 specii de trifoi luate în cultură pe plan mondial şi în care se găsesc, fie cultivate, fie în flora spontană şi în ţara noastră.

Din cele peste 300 de pagini ale lucrării, cel mai mare spaţiu îl ocupă trifoiul roşu, după care urmează trifoiul alb şi trifoiul hibrid. Pentru fiecare dintre cele 6 specii care se cultivă şi în ţara noastră, se tratează detaliat importanţa zootehnică şi agrotehnică, clima, solul şi răspîndirea culturii, lucrările culturale, recoltatul şi uscatul fînului, cultura pentru seminţe, dăunători, boli şi buruieni parazite, lucrări pentru stimularea speciei respective în fitocenoze spontane şi cultivate, participarea la înfiinţarea de pajişti cultivate; la trifoiul roşu se tratează detaliat, într-un capitol, genetica şi ameliorarea.

În lucrare se dau rezultatele de la o serie de experienţe din ţară şi de peste hotare, atît privind ridicarea producţiei de fîn şi de seminţe, cît şi numeroase date privind creşterea şi dezvoltarea fiecărei specii în parte, dependent de lucrările hidroagrotehnice, de modul de folosinţă a culturilor, de comportarea fiecărei specii în asociaţiile de pe păşuni şi fîneţe.

Prin conţinutul său de largă audienţă, lucrarea constituie un preţios sprijin pentru specialişti în acţiunea de valorificare a unor terenuri slab productive — afectate de sărăturare, cu exces de umiditate, cu apă freatică prea la suprafaţă etc. — prin înfiinţarea de pajişti cultivate.

Dr. Ion RĂZMERIŢĂ
Centrul de biologie — Cluj

CUM VĂ PREOCUPĂ ASIGURAREA NUTREŢURILOR?

Ne răspunde ING. PAVEL SPIRACHE, director general adjunct la Direcţia generală judeţeană Tulcea pentru agricultură, industrie alimentară şi ape.

Ca şi în alte judeţe, şi în Tulcea, anul 1972 s-a încheiat cu o balanţă furajeră deficitară. Cauzele sînt cunoscute: alături de unele măsuri organizatorice care n-au fost urmărite şi deci neduse la îndeplinire în totalitatea lor, necesarul de furaje nu a putut fi asigurat datorită condiţiilor meteorologice deosebit de vitrege din toamna trecută. Tocmai de aceea, la ora actuală, toţi specialiştii care răspund de zootehnie sînt preocupaţi de „mişcarea" furajelor între unităţile care dispun de surplusuri şi cele cărora le lipsesc.

Trebuie subliniat că rezultatele obţinute în anul 1972, învăţămintele desprinse din analiza lipsurilor semnalate cît, mai ales, măsurile care se cer a fi luate pentru a preîntîmpina situaţia existentă au făcut obiectul unei analize temeinice în cadrul conferinţei judeţene de partid din luna decembrie, anul trecut. La conferinţă s-au dezbătut, totodată, şi măsurile privind dezvoltarea zootehniei în anul 1973.

În acest context, s-a subliniat, încă o dată, importanţa producţiei de nutreţuri — ca una din condiţiile majore ale dezvoltării zootehniei

— Producerea de furaje de calitate, în cantităţi îndestulătoare, este una din preocupările care ne stau cu prioritate în atenţie, **ne spune interlocutorul.** În linii mari, ne-am orientat activitatea pe cîteva coordonate: îmbunătăţirea structurii furajelor de volum, extinderea culturilor de leguminoase perene, asigurarea seminţelor, amplasarea culturilor furajere, prepararea şi folosirea nutreţurilor în hrana animalelor, precum şi cointeresarea conducerilor de unităţi în direcţia asigurării şi folosirii raţionale a furajelor.

— Ce s-a întreprins pînă acum, pe linia traducerii în viaţă a obiectivelor propuse?

— Se înţelege că este prematur să tragem o concluzie, la numai două luni de la luarea deciziei. De fapt, primele măsuri au şi fost luate. Între acestea menţionez acţiunea cu caracter general, în toate unităţile, privind mai buna corelare a suprafeţelor de teren destinate bazei furajere. Ca urmare a analizei atente, în unele cooperative cum sînt cele din: Murighiol, Agighiol, Valea Nucarilor, Nalbant, Dorobanţu, Zebil, „6 Martie" etc, suprafaţa afectată culturilor furajere a crescut, în timp ce la alte unităţi a scăzut. Un accent deosebit s-a pus pe îmbunătăţirea structurii. Astfel, leguminoasele perene vor ocupa cel puţin jumătate din suprafaţa cultivată cu furaje. Apelînd din nou la cifre, amintim că în acest an vor fi irigate peste 3 600 ha, din care 2 792 ha le reprezintă lucernierele de la Beştepe, Sarinasuf, Agighiol, Valea Nucarilor, Izvoarele, Pecineaga şi Dăieni.

— Care este locul pe care-l ocupă, în echilibrarea balanţei furajere, producţia realizată din culturile succesive?

— Am avut rezultate bune şi în trecut în domeniul amintit. Anul acesta vom extinde aceste suprafeţe la 29 500 ha. Asemenea culturi au fost repartizate tuturor cooperativelor din judeţ şi, îndeosebi, celor cu posibilităţi de irigare.

— Aveţi în vedere şi alte măsuri pentru asigurarea unei balanţe furajere echilibrate?

— Le-aş enumera pe cele referitoare la mecanizarea principalelor lucrări la culturile furajere: prepararea fibroaselor şi grosierelor; producerea de furaje combinate; repararea şi întreţinerea utilajelor (mori cu ciocănele, tocători). Pe alt plan, împreună cu Uniunea judeţeană a cooperativelor agricole de producţie, direcţia noastră generală a îmbunătăţit regulamentul de întrecere între cooperative, astfel ca unităţile care obţin producţii mari de furaje, de calitate şi se preocupă cu simţ gospodăresc de păstrarea, depozitarea şi folosirea lor, să fie stimulate moral şi material.

M. PANDURU

Direcţii şi orientări actuale în ameliorarea Caracului de Popăuţi

Aria mare de răspîndire a rasei Caracul, condiţiile pedoclimatice diferite faţă de cele specifice zonei de formare, caracterizată printr-un climat uscat de stepă aridă, cît şi creearea unor tipuri noi din încrucişări cu alte rase, au determinat o variabilitate a buclajului faţă de tipul clasic caracterizat prin bucle în formă de tub, uniform, desenul în liră, luciul intens şi părul mătăsos, elastic. În ţara noastră, efectivul de peste 700 000 de ovine producătoare de pielicele este crescut, în majoritate, în centrul şi nordul Moldovei.

Necesitatea ameliorării materialului ovin pentru pielicele, sub aspectul calităţii blăniţelor, întăririi şi adaptării organismului animalelor la condiţiile de mediu existente, cu precipitaţii ce depăşesc 500 m.c. anual, precum şi cerinţa de berbeci pentru acţiunea de încrucişare în masă, au impus formarea unui tip local de Caracul negru, prin folosirea berbecilor pur sînge importaţi şi a Ţurcanei negre. Această sarcină a revenit Staţiunii experimentale zootehnice Popăuţi care, în decurs de peste două decenii, a reuşit să formeze un tip de oaie specializată în direcţia producerii de pielicele — apropiat calitativ de Caracului ameliorator — cu un buclaj predominant în tub şi bob, modelare bună, calitatea părului bună şi luciu intens, cu o constituţie mai robustă şi rezistenţă sporită la intemperii şi boli, factori care determină pierderi economice însemnate la rasa crescută în stare pură.

În cadrul lucrărilor de selecţie pe turma de oi Caracul autohton de la staţiunea noastră s-a urmărit şi se urmăreşte crearea de linii valoroase, caracterizate prin buclaj în tub şi tub-bob, cu un grad de închidere bun, modelare bună, calitatea bună a părului şi luciu intens.

PRINCIPALELE CARACTERISTICI ALE PIELICELELOR PROVENITE DIN LINIILE 5 şi 1557

Linia	Tipul buclajului %			Calitatea părului			Luciu			Clase	
	Tub	Tub+ bob	Alte tipuri	F.bun elastic	Bun normal	Mijlocie moale-aspru	Intens f.bun	Bun	Mijlociu slab	Elită + I	II
5	36,4	49,1	14,5	57,9	28,6	13,5	37,1	53,3	9,6	47,4	51,3
1557	25,4	62,8	11,8	55,1	31,8	13,1	32,3	53,4	14,3	44,3	54,3

Avînd ca obiectiv obţinerea şi consolidarea acestor însuşiri, pînă în prezent au fost create două linii — 5 şi 1 557 — cu un număr de opt berbeci, care corespund calitativ tipului de buclaj dorit, fonotipic apropiat tipului de Buchara, avînd şi capacitate ereditară corespunzătoare.

Linia 5 s-a format prin berbecul matricol 900 — pur sînge Caracul, importat de la Halle (R. D. Germană) şi oaia pur sînge crescută la Popăuţi, avînd în ascendenţă, pe linie paternă, material importat din U.R.S.S. Această linie se caracterizează printr-un buclaj în care predomină tubul, urmat de tub-bob, cu o închidere bună, desen frunză, culoarea neagră cu reflexe albăstrui, calitatea părului foarte bună, cu mătăsozitate pronunţată şi cu un luciu foarte bun şi intens.

Cel mai mare procent de miei cu buclaj în formă de tub s-a obţinut de la berbecul matricol 35, a cărui produşi au părul de calitate foarte bună şi luciul pronunţat în procentul cel mai mare faţă de ceilalţi berbeci din linia 5. Din punct de vedere al impresiei generale şi al încadrării produşilor în clase, aceştia se înscriu în proporţie de 40—56,6 la sută în clasele elită şi I.

În urma analizei principalelor calităţi ale mieilor proveniţi din linia 5, rezultă că aceştia sînt asemănători, îşi evidenţiază calitatea de ameliorator confirmată, de altfel, şi în producţie.

Linia 1 557, de dată mai recentă, se diferenţiază de linia 5 printr-un buclaj, de asemenea, valoros, caracteristic, dar la care predomină tipul de buclă tub-bob, deci un procent mai mare de bucle în formă de bob ; celelalte însuşiri privind calitatea părului, culoarea şi luciul sînt apropiate liniei 5. Încadrarea în clase a produşilor din această linie exprimă valori ridicate. Şi în interiorul acestei linii, produşii obţinuţi de la cei trei berbeci — sub aspectul tipului de buclaj, al calităţii părului şi al luciului — sînt asemănători.

Prin activitatea pepinierilor din aceste linii, cu un grad mare de eritabilitate, se poate afirma că oaia Caracul de la Staţiunea experimentală zootehnică Popăuţi este considerată ca tip, pielicelele obţinute putînd satisface cerinţele celor mai pretenţioase pieţe. Anual, în zona de activitate a staţiunii, se difuzează 90—100 de berbeci, proveniţi din aceste linii.

Lucrările de ameliorare în staţiunea noastră nu s-au oprit doar la liniile respective. În prezent sînt în verificare şi altele, dintre care amintim linia 400, caracterizată printr-un buclaj mijlociu către mic, majoritatea în tub, cu o închidere foarte bună, calitatea părului normală, luciu bun. Acest tip îl consolidăm în scopul folosirii la încrucişările de primă generaţie cu rasa Ţurcană.

În condiţiile din ţara noastră, unde majoritatea pielicelelor de tip Caracul se obţin prin încrucişarea oilor Ţurcane cu berbeci Caracul, selecţia este orientată în direcţia unui buclaj în formă de tuburi, cu o dezvoltare mijlocie, cu un grad apreciabil de înrulare, cu păr de calitate superioară, luciu intens şi mărime mijlocie, pentru a se asigura prezenţa acestor caracteristici la un nivel corespunzător în descendenţa metişilor.

În creşterea oilor Caracul, producţia principală o constituie pielicica — materia primă pentru confecţii. Cerinţele pieţei faţă de tipul acesteia nu sînt însă constante. Astăzi, pe piaţa mondială se solicită pielicele cu tip de bucle aplatizate (tub turtit şi valuri), cu păr mai puţin crescut, mătăsos şi elastic, de foarte bună calitate, cu luciu intens şi desen frumos moarat. Este tipul ce reprezintă direcţia principală în ameliorarea Caracului negru în Africa de Sud-Vest. Aceeaşi orientare în ameliorarea oilor de pielicele o îmbrăţişează şi alte ţări. Şi noi va trebui să urmăm această cale, fără însă a renunţa cu nimic la tipul clasic. Încă din anul 1970, la staţiunea Popăuţi s-au început lucrări în direcţia creării unei linii caracterizate printr-un buclaj aplatizat şi, spre bucuria noastră, ne găsim pe un drum promiţător.

În etapa actuală, considerăm că cea mai importantă condiţie pentru sporirea procentuală a pielicelelor din clasele superioare, o reprezintă producerea de berbeci Caracul cu caracteristici ale buclajului în funcţie de cerinţele comerţului, cu valoare certă de ameliorare, şi cu utilizare intensivă la reproducţie prin însămînţări artificiale.

Ing. Lucian MARIN
directorul
Staţiunii experimentale zootehnice Popăuţi — Botoşani

Alăptarea artificială a mieilor la Staţiunea centrală de cercetări pentru creşterea ovinelor Palas-Constanţa

Răspundem cititorilor

DESPRE RASELE DE PORUMBEI

Mai mulţi cititori — între care şi **Aurel Augur**, din Tîrgu-Mureş — ne-au cerut relaţii privind caracteristicile unor rase de porumbei, precum şi modalităţile de procurare a acestora. Consultîndu-ne cu preşedintele Asociaţiei „Fauna" din cadrul Uniunii Columbofile, **Petre Tănăsescu**, vă prezentăm principalele caracteristici ale cîtorva rase de porumbei mai răspîndite în ţara noastră.

Castanii de Cralova, la care se pot adăuga **Negrii de Bucureşti**, sînt porumbei româneşti de ornament ; în aceeaşi grupă mai pot fi incluşi **Gagii şi Vişiniii**. Porumbeii din această rasă se caracterizează prin statură mică, foarte scurţi în picioare, trenati şi cu coadă în evantai. Sînt de culori uni, cu guler sau cu left.

Jucătorii de Timişoara — porumbei specifici oraşului de baştină, foarte buni zburători, au formă adecvată zborului. Păsările sînt de diferite culori (negru, galben şi roşu), pestriţi pe corp, avînd colorate capul, coada şi aripile. De altfel, aceştia sînt singurii porumbei româneşti cu un standard internaţional recunoscut.

Rasele româneşti în care sînt incluşi porumbei de zbor şi joc (gălăţeni, codalbi pe negru, vărgaţi, cafenii, ciungi — pentru a enumera numai cîteva din cele 22 de rase). Cunoscuţi pentru calităţile lor deosebite, porumbeii din această categorie sînt foarte solicitaţi de crescătorii din alte ţări.

Porumbeii din rasele **Strasser, King, Romani** şi **Maltezi** se caracterizează prin mărimea corporală ; King-ul, de exemplu, ajunge pînă la 1—1,2 kg greutate. Penajul lor este uni sau colorat în negru cu alb, galben, roşu. Ei se cresc în mod obişnuit în Transilvania, dar în ultimul timp au început să se răspîndească şi în Bucureşti.

Asociaţia „Fauna", prin membrii săi, se preocupă de creşterea ştiinţifică a raselor de mai sus, de schimbul de experienţă cu crescătorii pasionaţi din alte localităţi, prin participarea la expoziţii organizate atît în ţară, cît şi peste hotare, şi de obţinerea unor exemplare cu calităţi superioare.

Cei care doresc să-şi procure porumbei de ornament şi agrement din rasele amintite se pot adresa Asociaţiei „Fauna" — cu sediul în Bucureşti, str. Calea Moşilor nr. 201, Sector 3.

MINISTERUL AGRICULTURII, INDUSTRIEI ALIMENTARE ŞI APELOR
DEPARTAMENTUL INDUSTRIEI ALIMENTARE
CENTRALA INDUSTRIALIZĂRII CĂRNII

CRESCĂTORI DE ANIMALE !

Realizaţi venituri importante livrînd la fondul central al statului, tineret bovin de greutăţi mari şi calităţi superioare.

Preţurile oferite de întreprinderile de industrializarea cărnii sînt următoarele :

Greutatea tineretului bovin la predare kg. viu	Preţ/kg viu în raport de calitatea animalului	
	Calitatea I lei	Calitatea a II-a lei
a — peste 400	9,80	9,30
b — între 321—400	9,30	8,80
c — între 221—320	9,00	8,40
d — între 151—220	8,00	7,50

Pentru livrarea unui tineret bovin în greutate de 401 kg. viu calitatea I, obţineţi 3 900 lei, în timp ce pentru un tineret bovin de 300 kg. viu calitatea a II-a, realizaţi 2 500 lei.

IMPORTANT !

Livrînd tineret bovin în perioada 1 ianuarie—30 aprilie, beneficiaţi de un spor de preţ de 0,50 lei/kg viu.

Producători din zonele de deal şi munte!

In raport de greutatea tineretului bovin livrat, întreprinderile de industrializarea cărnii, vă acordă, la preţ de stat, următoarele cantităţi de porumb :

Structura de greutate a tineretului bovin livrat kg. viu	Porumb acordat în raport de kg. viu tineret bovin livrat kg.
— peste 300	1,500
— 201—300	1,200
— 151—200	0,700

Pentru livrarea unui tineret bovin în greutate de 400 kg aveţi dreptul să cumpăraţi, la preţ de stat, cantitatea de 600 kg de porumb.

DESECĂRILE acţiuni de larg interes

Toate agregatele de pompare – în funcţiune !

Ne mai despart puţine zile de începerea din plin a campaniei agricole de primăvară, perioadă în care se cere efectuat, cu mare rapiditate, un volum sporit de lucrări. Acum se impune să ne îndreptăm mai mai mult ca oricînd atenţia spre asigurarea tuturor condiţiilor pentru buna desfăşurare a lucrărilor agricole, ţinînd seama de angajamentele luate, de dorinţa fierbinte a lucrătorilor ogoarelor de a realiza chiar din anul acesta producţii medii maximale, la nivelul celor prevăzute pentru sfîrşitul cincinalului. Apropiata bătălie pentru recolte sporite solicită, în această primăvară, preocupări multiple şi pentru pregătirea corespunzătoare a solului în care vor fi încorporate viitoarele seminţe.

Se ştie că în unele judeţe ale ţării — cu mare pondere agricolă — Ialomiţa, Ilfov, Teleorman, Buzău şi altele există încă suprafeţe însemnate afectate de exces de umiditate, sau complet acoperite de ape, unde se cer intensificate acţiunile hidroameliorative menite să readucă aceste terenuri în circuitul productiv. În numărul trecut al revistei noastre am insistat asupra cîtorva măsuri tehnice care pot fi aplicate cu forţe locale. La solicitarea unor specialişti din producţie, continuăm să publicăm detalii despre alte soluţii şi metode la aplicarea cărora pot concura mase largi de oameni ai muncii de la sate.

Experienţa obţinută de institutele de cercetări de specialitate, de unele unităţi agricole dovedeşte că există mijloace practice şi puţin costisitoare care pot fi folosite cu succes la înlăturarea excesului de umiditate. Este de preferat ca evacuarea surplusului de apă să se facă gravitaţional, direct în cele mai apropiate canale de desecare sau alţi emisari. Sînt însă situaţii cînd nu se poate proceda astfel, fiind necesară utilizarea agregatelor de pompare existente la ora actuală în cele mai multe întreprinderi de stat şi cooperative agricole. **(fig. 1).**

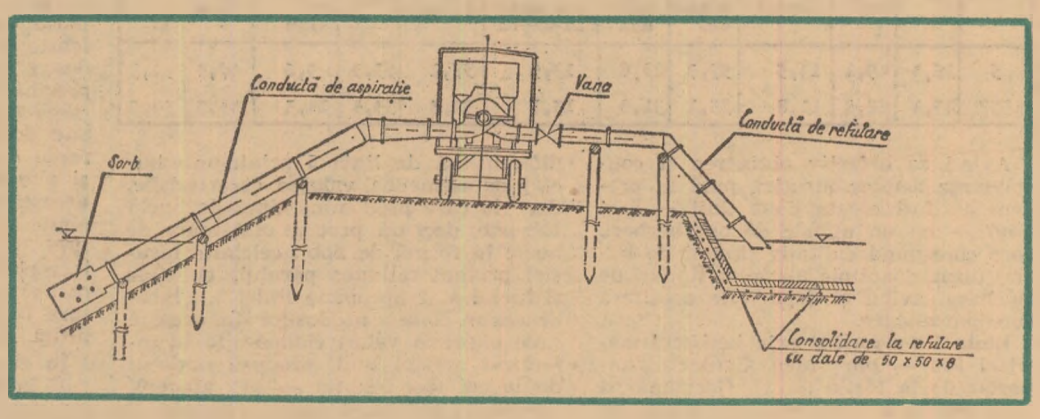

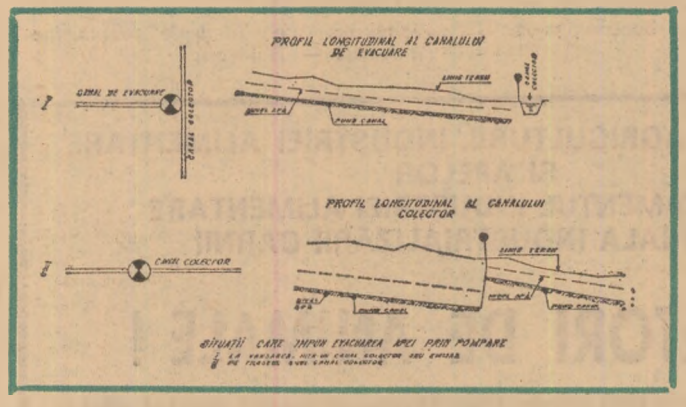

Care sînt principalele elemente de care trebuie să ţinem seama pentru buna folosire a acestor utilaje ?

O primă operaţie este **stabilirea cu discernămînt a amplasamentului agregatelor de pompare,** pe un teren mai ridicat, care să permită cu uşurinţă accesul personalului de deservire şi al mijloacelor care transportă carburanţi, lubrifianţi şi celelalte materiale necesare.

Bineînţeles că utilizarea cu eficienţă a agregatelor de pompare depinde foarte mult de analizarea situaţiei existente pe teren, de aplicarea celei mai potrivite soluţii de eliminare a apelor ce băltesc.

Pentru a asigura scurgerea apelor cu ajutorul agregatelor de pompare va trebui să asigurăm **un bazin de aspiraţie.** De regulă, acesta este o construcţie simplă, executată direct prin săpătură în capătul din aval al canalului. Este nevoie, de asemenea, să ferim pompele de înfundare cu nămol sau particole fine de suspensie. Acolo unde apa este refulată este recomandabil, în anumite cazuri, să se facă o amenajare simplă, la îndemîna oricărei unităţi, care să ajute la evitarea deteriorării malurilor canalului sau emisarului respectiv. Amenajarea constă din căptuşirea cu dale de beton, cu dimensiuni de 50/50/8 cm, turnate direct pe sol, a porţiunii ce trebuie protejată **(fig. 2).**

Mai mulţi specialişti din unităţi de producţie ne-au solicitat cîteva detalii privind modul cum trebuie exploatate utilajele despre care vorbim. Am găsit deci cu cale să amintim cîteva din tipurile de agregate cu care sînt dotate majoritatea unităţilor agricole; este vorba de A.P.T.—4, C.M. — Arad şi alte instalaţii destinate amenajărilor de irigaţii, dar care pot fi folosite acum la desecări. Nu vom insista asupra detaliilor constructive, ele sînt, în majoritatea cazurilor, bine cunoscute. Ne vom opri doar asupra cîtorva aspecte de exploatare, ca să le spunem aşa, de prim ordin. Pentru **funcţionarea un timp cît mai îndelungat a tuturor agregatelor,** conducerile unităţilor trebuie să asigure, în această perioadă, carburanţii, lubrifianţii şi toate celelalte materiale. Atenţie mărită trebuie dată întreţinerii utilajelor ; pentru a evacua cît mai rapid apa de pe terenurile agricole apare **nevoia organizării lucrului în trei schimburi,** astfel ca agregatele să poată acţiona, neîntrerupt, 18—20 de ore. Este de dorit, de asemenea, ca atelierele mecanice mobile ale S.M.A. şi ale altor unităţi să asigure asistenţa tehnică, piesele de schimb şi intervenţia promptă în caz de avarii.

Socotim necesar să atragem încă o dată atenţia unităţilor agricole care au asemenea utilaje să le scoată din depozite şi să le pună fără întîrziere în funcţiune, bineînţeles, acolo unde pot da randamentul aşteptat.

Acum, în aceste zile premergătoare campaniei agricole de primăvară, orice metodă simplă, practică, aflată la îndemîna maselor largi de lucrători ai ogoarelor trebuie folosită fără întîrziere !

Ing. N. FLORIAN

BULETIN AGRO-METEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ŞI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ :

În prima săptămînă a lunii martie vremea a fost rece, iar cerul mai mult noros; precipitaţii mai ales sub formă de zăpadă au fost semnalate în cea mai mare parte a ţării.

Din evoluţia temperaturilor medii diurne rezultă că în cea mai mare parte a ţării s-au înregistrat valori scăzute (—5° la 1°) comparativ cu cele multianuale ; excepţie au făcut zonele agricole din sudul şi sud-estul ţării unde, numai sporadic, s-au produs temperaturi sub 0°C.

În ultimele 2 zile ale săptămînii, temperaturile minime din aer au atins cele mai coborîte valori ; în sudul ţării minimele au oscilat între —2° (pe litoral) şi —6° (în zona dealurilor de curbură); în restul zonelor s-au înregistrat între —3° (în sudul Banatului şi Moldovei) şi — 13° (în Cîmpia Făgăraşului).

În sol, la 5 cm. adîncime, temperaturile medii din ultima zi au fost cuprinse între 0° şi 1°, exceptînd Banatul, sudul Crişanei şi zone mai restrînse din Lunca Dunării, unde au oscilat între 1° şi 2°.

În aceeaşi zi, solul era acoperit cu strat continuu de zăpadă (10—30 cm) în Moldova, nordul Munteniei, sudul şi estul Transilvaniei.

La 5 martie solul era îngheţat superficial (1—3 cm) în majoritatea zonelor agricole. În sud-estul şi nordul Transilvaniei, în Maramureş şi în depresiunile intramontane solul se menţinea îngheţat pînă în straturile profunde (10—60 cm), iar în Podişul Central al Moldovei nu a fost semnalat fenomenul.

Precipitaţiile căzute au fost abundente în Moldova (15—20 mm) ; în restul zonelor au căzut 1 la 10 mm. de apă, iar în Oltenia, vestul ţării, nord-estul Transilvaniei şi restul Munteniei sub 1 mm.

Condiţiile meteorologice menţionate au favorizat menţinerea unui potenţial biologic destul de ridicat al culturilor de toamnă în cea mai mare parte a regiunilor agricole ale ţării, cu excepţia zonelor din estul Transilvaniei, nordul Olteniei şi în nord-vestul Munteniei.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 8—15 MARTIE :

Vremea în curs de încălzire.

Cerul va fi variabil, mai mult noros în nord-vestul ţării, unde vor cădea precipitaţii, mai ales sub formă de ploaie.

Temperaturile minime vor oscila între —7° şi 3°, izolat mai coborîte la începutul intervalului, iar maximele vor fi cuprinse între 5° şi 15°.

Pe alocuri se va semnala ceaţă.

Starea de vegetaţie a culturilor de toamnă va continua să se menţină bună, mai ales în vestul şi sudul ţării.

De trei ani încoace, timp de cîteva zeci de zile pe vară, o navă străbate Dunărea, de la intrarea pe teritoriul românesc şi pînă la vărsare. În cele trei veri, nava, avînd la bord 14 marinari, 5 oameni de ştiinţă şi 2 tehnicieni, a parcurs peste 5 000 km în căutarea enigmelor şi bogăţiilor ascunse pe fundul fluviului.

Despre odiseea mereu înnoită a acestui grup de investigatori ne-a vorbit, ing. NICOLAE MIHĂILESCU, cercetător principal, la Institutul geologic, conducătorul expediţiilor de pe Dunăre.

5 000 km în căutarea enigmelor din Dunăre

De mult de tot, bătrînul Danubiu nu face decît să care în apele sale neobosite zeci de milioane de tone de substanţe solide pe an. Nu tot ce e materie solidă e de folos, dar o parte, măcar — şi oamenii de ştiinţă sînt convinşi de aceasta — are valoare. Şi pentru că partea care este de preţ trebuie pusă în lumină spre folosul economiei naţionale, cercetarea sedimentelor de pe fundul fluviului a fost inclusă în programul prioritar privind valorificarea superioară a resurselor Dunării şi Deltei Dunării.

Scopul acestor cercetări este, pe de o parte, acela de a valorifica nisipurile Dunării, purtătoare de substanţe utile, iar pe de altă parte, de a realiza o sinteză geologică asupra ansamblului Dunării româneşti utilă viitoarelor amenajări hidrotehnice.

Cei care ştiu să descifreze „graiul" sedimentelor au posibilitatea de a descoperi, în fundul apei, nu numai valori materiale preţioase, ci şi legile potrivit cărora se formează depunerile, mai cu seamă în condiţiile amenajărilor care se execută sau se vor executa pe cursul Dunării, ca şi istoria amănunţită a Deltei — „concluzia" întregii activităţi a fluviului.

Oricît ar părea de curios, aceste legi nu sînt încă cunoscute. Descoperirea lor va da posibilitatea să se ştie cum va evolua fluviul împreună cu tot ceea ce se leagă de existenţa lui în următoarele decenii, în care Dunărea va trebui să producă mai multă energie, să servească drept cale unui transport fluvial mai intens şi să furnizeze tot mai multă apă sistemelor de irigaţii.

Pentru a fi racordată mai puternic la circuitul economiei naţionale, Dunărea trebuie să nu mai aibă enigme. Ele sînt în curs de a fi dezlegate de un mic grup de cercetători de la Institutul geologic, în colaborare cu cercetătorii de la Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa" — care studiază formele de viaţă acvatică — cu sprijinul anonim al multor laboratoare din Ministerul Minelor, Petrolului şi Geologiei.

Care sînt bogăţiile pe care Dunărea le ascunde încă pe fundul albiei sale, cum se desfăşoară procesele geologice provocate de neîncetata mişcare a apei, cum reacţionează lumea vie la toate fenomenele noi şi vechi ? Iată cîteva întrebări care îşi vor găsi, cel puţin în parte, răspuns la capătul expediţiilor organizate pe Dunăre şi în Delta bătrînului fluviu.

A. COSTA

Cale sigură de stimulare a interesului mecanizatorilor pentru recolte sporite

ACORDUL GLOBAL

Recenta Plenară a C.C. al P.C.R. a dezbătut noi măsuri pentru generalizarea acordului global și îmbunătățirea organizării și retribuirii muncii în agricultură. Este încă o dovadă a atenției deosebite pe care partidul o acordă perfecționării continuie a metodelor de organizare a producției și a muncii, de stimulare a interesului lucrătorilor ogoarelor pentru realizarea unor recolte sporite, acțiune în care și noi mecanizatorii avem un cuvînt greu de spus.

Bilanțul activității desfășurate în anul trecut, prezentat cu prilejul recentei adunări generale a oamenilor muncii din S.M.A. Botoșani, a arătat, printre altele, că la cultura grîului s-a obținut o producție cu 12% mai mare față de anul 1971 ; la porumb, creșterea reprezintă 19% față de aceeași perioadă, la floarea-soarelui 16%, iar la sfecla de zahăr 15 la sută.

Pe ansamblul stațiunii, trebuie s-o recunoaștem, nu toate unitățile deservite și-au realizat planul de producție la principalele culturi. Există însă cooperative agricole unde, datorită preocupării mai intense a consiliilor de conducere pentru extinderea gradului de mecanizare a lucrărilor și încadrarea în timpul optim a fiecărei lucrări (de la pregătirea terenului și pînă la recoltarea și înmagazinarea producției), accentul punîndu-se pe respectarea angajamentelor reciproce asumate prin acordul global, s-au obținut rezultate superioare. Astfel, la C.A.P. Costești, cele 3 formațiuni de lucru ale cooperatorilor și mecanizatorilor au reușit să depășească producția medie la grîu cu 139 kg/ha, deși unitatea nu a beneficiat de întregul necesar de îngrășăminte chimice pentru această cultură. La totalul producției de 1007 tone de grîu, proporțional cu contribuția adusă de mecanizatori, consiliul de conducere, împreună cu secția de mecanizare, a repartizat, pentru retribuirea mecanizatorilor, 5 tone de grîu. Tot la această unitate, obținîndu-se 31 624 kg/ha sfeclă de zahăr, față de 22 000 kg/ha planificat, din depășirea producției s-a atribuit, pentru retribuția în bani a mecanizatorilor, suma de 12 000 de lei, pe care aceștia urmează să-i încaseze o dată cu lichidarea drepturilor primite de la Fabrica de zahăr Bucecea.

Situații asemănătoare s-au întîlnit și la cultura porumbului pentru boabe ; astfel, cooperativa agricolă din Roma a depășit producția medie cu 300 kg/ha, cea din Curtești cu 575 kg/ha, Cristești cu 194 kg/ha și altele.

În zilele premergătoare ținerii adunărilor generale ale membrilor cooperatori, atît în cadrul brigăzilor de cîmp, cît și în fermele legumicole, pomicole, viticole și zootehnice, mecanizatorii repartizați să deservească aceste sectoare au participat la dezbaterea cifrelor de plan, arătînd și unele neajunsuri care au contribuit în anul 1972 la rezultate economice mai slabe. Ei s-au angajat, împreună cu membrii cooperatori, să-și sporească eforturile pentru executarea într-un ritm susținut a tuturor lucrărilor, extinderea mecanizării la nivelat, lucrat cu combinatorul, prășit mecanic, recoltarea și transportul producției, în scopul obținerii unor rezultate superioare celor înscrise în planurile de producție.

Considerăm că în anul acesta s-a făcut un serios pas înainte în ceea ce privește perfecționarea aplicării acordului global. Mă refer îndeosebi la faptul că în angajamentele care s-au încheiat între conducerile cooperativelor agricole și secțiile de mecanizare, în vederea generalizării acordului global, sînt precizate mai bine aspectele privind îndatoririle ce decurg pentru formațiunea de mecanici agricoli, întrajutorarea acestora în perioadele de vîrf, responsabilitățile pe oameni și stipularea obligațiilor ce revin conducerii cooperativelor agricole, în scopul asigurării la timp a semințelor de calitate, cantităților de îngrășăminte chimice stabilite pentru fiecare parcelă prin planul de fertilizare, substanțelor pentru combaterea bolilor și dăunătorilor, asigurării mînuitorilor de mașini (permanentizați și școlarizați prin grija șefului de secție și a inginerului șef din C.A.P.).

Ca urmare a acestor obligații reciproce, pînă în prezent s-au transportat pe cîmp peste 10 000 tone gunoi de grajd, în legumicultură, la sfecla de zahăr și furaje, s-au fertilizat cu azotat și superfosfat peste 3 000 ha, se continuă stropitul pomilor etc. Aceste acțiuni cunosc o intensitate sporită cînd timpul ne permite efectuarea în bune condiții a lucrărilor. Avem garanția că formațiunile mixte de cooperatori și mecanizatori, pe baza respectării angajamentului asumat prin acordul global, vor contribui la creșterea substanțială a potențialului de producție al pămîntului.

Pe de altă parte și noi ne pregătim intens pentru campania de primăvară. Un accent deosebit îl punem pe pregătirea practică a mecanizatorilor, în scopul introducerii și extinderii lucrărilor noi de nivelat, modelat, erbicidat etc ; de asemenea, adaptăm centrul de reparații „din mers" pentru executarea lucrărilor necesare la combinele C-12 și tractoarele din grupa U.V.L., și de pantă, pentru recondiționări de arbori, cămăși de cilindru etc. De asemenea, ne preocupăm de rentabilizarea unității noastre în acest an, cînd va trebui să reducem cheltuielile cu 18 lei la 1 000 de lei venituri, prin extinderea și diversificarea lucrărilor agricole mecanizate, creșterea productivității pe fiecare tractor cu 5% față de plan. Totodată, vom gospodări mai bine carburanții și lubrifianții, piesele și materialele, vom introduce alimentarea cu apă în toate grajdurile aparținînd asociației intercooperatiste, asigurînd respectarea întocmai a tehnologiilor de lucru mecanizate la fiecare cultură.

Ing. Marcel NEMȚUC
directorul
S.M.A. Botoșani

INSPECTORATUL SILVIC MEHEDINȚI
DROBETA TURNU SEVERIN
Str. Eroii de la Cerna nr. 22
tel. 11. 247
Produce și livrează
— araci de vie și legume
— fascine cu și fără putere vegetativă
— nuiele pentru împletituri.

METODE DE ADMINISTRARE A INSECTICIDELOR

la semănatul sfeclei de zahăr, florii-soarelui și porumbului

Culturile de porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr sînt periclitate în perioada cuprinsă între semănat și stadiul de 2—3 frunze de o serie de dăunători foarte periculoși și anume : rățișoara frunzelor de porumb (Tanymecus dilaticollis Gyll), gărgărița cenușie a sfeclei (Bothinoderes punctiventris), viermele sîrmă (Agriotas), buha semănăturilor, larvele cărăbușului de stepă etc.

În situația în care, din considerente diferite, nu se practică o rotație corespunzătoare a culturilor, iar condițiile climatice sînt optime dezvoltării dăunătorilor menționați, unii din aceștia ajung la densități ce pot determina compromiterea culturilor. În acest caz, tratamentul chimic, singura metodă eficientă de combatere, devine inevitabil.

Procedeele de combatere chimică pentru dăunătorii menționați se bazează în țara noastră pe administrarea la suprafața solului, peste rîndurile de plante, a unor substanțe chimice pulverulente. Administrarea acestor substanțe se face în momentul apariției dăunătorilor cu ajutorul agregatelor de prăfuit.

Folosirea acestei metode prezintă o serie de inconveniente și anume : în momentul apariției invaziei de dăunători agregatele de prăfuit nu pot asigura tratarea întregii suprafețe în timp util ; pe de altă parte, uniformitatea împrăștierii acestor substanțe pulverulente este determinată în foarte mare măsură de condițiile climatice (vînt, ploaie etc) ; de asemenea, introducerea agregatelor de prăfuit pe teren afînat și cu umiditate mare produce tasarea solului, avînd urmări negative asupra lucrărilor ulterioare de prășit.

Independent de gradul de eficacitate, substanțele insecticide sub formă de praf au, la rîndul lor, anumite consecințe negative : poluarea solului și a atmosferei, și prin aceasta distrugerea faunei utile (albine, bondari, animale), periclitarea sănătății oamenilor, acumulări de reziduuri în sol etc. Din cauza toxicității acestor substanțe, tractoriștii sînt obligați să folosească masca de gaze, ceea ce face ca lucrarea să se desfășoare în condiții deosebit de grele. Dar, cel mai mare inconvenient pe care-l prezintă metoda administrării insecticidelor pulverulente la suprafața solului îl constituie efectul redus pe care acestea îl au asupra unor dăunători (rățișoara — Tanymecus dilaticollis., Tanymecus paleatus), deoarece aceștia nu mai atacă plantele întotdeauna la suprafața solului ci și pe sub crusta acestuia, la cca. 1,5—2 cm.

În ultimii ani, I.C.C.P.T. Fundulea în colaborare cu I.C.M.A., au inițiat și desfășurat un program de cercetări avînd ca scop elaborarea unor noi metode de combatere, care să prezinte o eficiență totală, și care să elimine implicațiile negative ale procedeelor utilizate în prezent. Una dintre metodele cercetate, care a dat rezultate deosebite în combaterea dăunătorilor, este administrarea insecticidelor granulate, concomitent cu semănatul florii-soarelui, sfeclei de zahăr și porumbului.

Administrarea acestor insecticide granulate se face cu ajutorul unui echipament (dispozitiv) montat pe secțiile semănătorii SPC-6, și care poate distribui insecticide de la adîncimea de îngropare a semințelor în sol și pînă la suprafața acestuia.

Dispozitivul se compune dintr-un suport fixat prin șuruburi pe cadrul secției de semănat, deasupra roții de tasare. Pe acest suport se fixează corpul distribuitor, cu buncărul pentru granule de insecticid.

Corpul distribuitorului are o formă tronconică, prevăzut, la partea inferioară, cu un cilindru canelat pentru împrăștiat insecticide, și un tub de conducere. Cilindrul canelat este montat pe un ax care primește mișcarea prin intermediul unui lanț de la roata de tasare a secției de semănat. Granulele de insecticid distribuite de cilindrul canelat, cad într-un tub metalic prevăzut la partea inferioară cu o deschidere în formă de „coadă de pește" și cu posibilități de reglare pe verticală. În acest fel, prin apropierea sau depărtarea tubului de conducere față de brăzdarul secției de semănat, granulele pot fi încorporate în sol la adîncimea dorită.

Pentru a se putea distribui cantități diferite de insecticid, cilindrul canelat (distribuitor) a fost realizat în trei variante, putînd, astfel, administra 2,4 g/m și 1 g/m (substanță comercială).

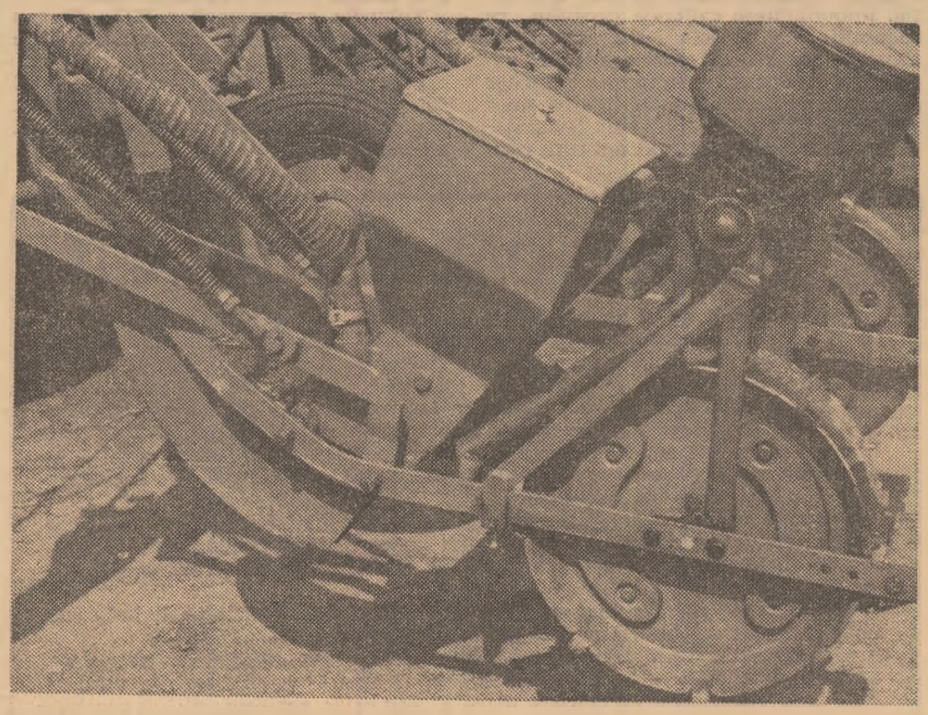

Secția de semănătoare SPC-6 cu dispozitiv pentru administrat insecticide granulate (vedere laterală).

Ing. Fl. PAULIAN
Ing. Sandu FLOREA
I.C.C.P.T. Fundulea

Culturi aducătoare de mari venituri

PLANTELE MEDICINALE ŞI AROMATICE

Erau cunoscute şi folosite încă din antichitate. Luate în cultură, şi-au innobilat caracterele, şi-au îmbogăţit valoarea. Procesul a continuat, intensificîndu-se. Astăzi, în ţara noastră, plantele medicinale şi aromatice au devenit o tot mai solicitată materie primă pentru industrie, iar produsele lor — articole de mare interes şi pentru export. Cultivatorii acestor preţioase specii s-au întrunit săptămîna trecută la Botoşani, în prima lor consfătuire pe ţară, iniţiată de M.A.I.A.A. şi Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum.

Fruntaşii şi-au împărtăşit experienţa, cercetătorii au precizat parametrii unor tehnologii perfecţionate de cultură, beneficiarii au luat în discuţie problemele achiziţionării, prelucrării şi valorificării. Concluzia generală : producţia culturilor de plante medicinale şi aromatice trebuie să crească la nivelul satisfacerii totale a cerinţelor economiei !

Jaloane ale viitoarelor realizări

Există în ţara noastră cîţiva factori care favorizează şi impun creşterea producţiei la culturile de plante medicinale şi aromatice. În primul rînd se înscriu condiţiile pedoclimatice : circa 10% din speciile florei noastre spontane şi cultivate are întrebuinţări terapeutice. Avem o veche tradiţie în cultivarea unor specii valoroase iar dezvoltarea industriei noastre chimico-farmaceutice determină o mare cerinţă de materii prime de natura celor oferite de culturile de plante medicinale şi aromatice.

În condiţiile arătate mai sus îşi are sursa atenţia deosebită pe care o dă în prezent statul dezvoltării acestui sector de producţie agricolă, atenţie concretizată în indicatorii planurilor economice : o suprafaţă cultivată cu plante medicinale şi aromatice de 31 000 ha — anul acesta şi de 36 000 ha în 1975, o producţie care la nivelul cincinalului trebuie să fie cu 150% mai mare decît realizările anului trecut. Ce trebuie făcut pentru atingerea unor astfel de indicatori ? Tocmai acest lucru s-a subliniat la consfătuirea de la Botoşani.

Realizarea în totalitate a suprafeţelor planificate, în fiecare judeţ şi pe fiecare cultură în parte, constituie primul pas. Contractele încheiate de întreprinderile de plante medicinale, cu sprijinul concret al direcţiilor agricole judeţene, trebuie să se materializeze pe teren în suprafeţele prevăzute pentru fiecare cultură, ca o garanţie a obţinerii cantităţilor necesare. A devenit mai limpede acum — după consfătuire — că **sarcinile de plan la plantele medicinale şi aromatice sînt la fel de obligatorii ca pentru orice altă cultură.**

Nu culturi fărîmiţate ci **suprafeţe compacte cu aceeaşi specie,** concentrate în unităţile care pot asigura rezultate optime : de la această necesitate derivă aceea a creării de **ferme specializate în cultura plantelor medicinale şi aromatice.** Primele 6 asemenea ferme şi-au dovedit eficienţa. Numărul lor va trebui să crească anul acesta la circa 20—25.

Creşterea producţiei globale trebuie să aibă la bază, mai ales, creşterea producţiilor medii. Nu se poate ajunge aici fără **aplicarea unor tehnologii perfecţionate.** Fără ca în această privinţă să se fi epuizat întrebările la care trebuie să răspundă încă cercetarea, există totuşi o serie de elemente bine cunoscute şi o experienţă verificată de practică, pe care fiecare unitate cultivatoare are datoria să le aplice cu stricteţe. Includerea plantelor medicinale şi aromatice în rîndul culturilor care beneficiază de fertilizare, utilizarea de seminţe şi material săditor de calitate bună, din soluri cu însuşiri superioare, executarea corectă a lucrărilor de întreţinere, ridicarea gradului de mecanizare sînt acţiuni care trebuie privite de specialişti cu aceeaşi seriozitate ca şi în cazul grîului sau porumbului.

Posibilitatea respectării tuturor cerinţelor tehnologiei este asigurată, organizatoric, de generalizarea sistemului de retribuire în acord global, mai ales la speciile care solicită un volum mare de muncă manuală. Eficienţa lui a fost pe deplin dovedită : La C.A.P. Udaţi, judeţul Buzău, cultivarea în acord global a mentei pentru frunză uscată, pe 25 ha, a dus la realizarea a 769 kg/ha şi a unui venit de 15 744 lei/ha. În acelaşi judeţ, la C.A.P. Bălăceanu, lipsa de cointeresare a cooperatorilor prin acest sistem s-a oglindit într-o producţie de numai 437 kg/ha.

Beneficiarii asigură importante avantaje cultivatorilor de plante medicinale, cointeresîndu-i în realizarea unor producţii cît mai mari. Anul trecut, de pildă, **CENTROCOOP a alocat cooperativelor agricole de producţie fonduri de peste 4 milioane de lei,** prin acordarea gratuită a materialului de înmulţire, a diverse materiale de producţie, suportarea unor lucrări de întreţinere în vîrf de campanie, contravaloarea unor îngrăşăminte etc.

Avantajele economice substanţiale pe care le asigură orice plantă din categoria celor de care ne ocupăm aici, atît unităţilor producătoare cît şi cultivatorilor înşişi, justifică plusul de efort tehnic şi organizatoric cerut de îndeplinirea sarcinilor planificate.

Experienţa fruntaşilor

Intreprinderea de plante medicinale Botoşani asigură în judeţele Botoşani şi Suceava —care deţin ponderea cea mai mare pe ţară în privinţa suprafeţelor ocupate cu plante medicinale şi aromatice — concentrarea producţiei într-un număr restrîns de cooperative, profilate şi specializate în această direcţie. Inginerul **M. Bucşă,** directorul întreprinderii, subliniia că acestui fapt i se datoreşte realizarea în 1972 a unei producţii de peste nouă ori mai mare decît în 1956, anul înfiinţării unităţii.

Specializate în cultura valerianei, CAP Vlădeni—Botoşani, Dumbrăveni şi Fîntîna mare—Suceava, au obţinut venituri la hectar de peste 30 000 lei/ha şi, respectiv, 25 000 lei/ha. Cooperativele agricole Ştefăneşti şi Cordăreni, unde ponderea o deţine degeţelul Linos, realizează peste 10 000 lei/ha. La mac, care în judeţul Botoşani ocupă 48% din suprafaţa cultivată pe ţară, C.A.P. Băbiceni şi C.A.P. Durneşti au obţinut, fiecare pe 50 ha, cîte 665 kg/ha.

C.A.P. Tarcea—Bihor. Ferma de plante medicinale ocupă 6% din suprafaţa arabilă, fiind specializată pe trei culturi : degeţel, valeriană şi coriandru. Tarifele la 1 000 de lei venituri sînt diferenţiate pe culturi : 320 lei — la degeţel, pentru două pliviri, 2 praşile, fertilizarea în două faze şi recoltarea frunzelor ; 231 lei—la valeriană, pentru 4 praşile, 2 fertilizări, tăiatul frunzelor, despicarea coletului şi spălarea rădăcinilor. O iniţiativă : s-a trecut la producerea răsadurilor de valeriană din toamnă, în straturi reci, protejate cu pleavă şi paie tocate. Realizări : la o producţie de 4 396 kg/ha de rădăcini, predate în stare proaspătă, venitul a fost de 17 585 lei/ha.

C.A.P. Miloşeşti—Ialomiţa. De la cele 110 ha cultivate anul trecut se ajunge acum la 256 ha, concentrate într-o fermă specializată. Pe 46 ha cu degeţel linos planul de producţie şi veniturile au fost depăşite aproape de 3 ori, realizîndu-se 1 500 kg/ha de frunză uscată şi 23 000 lei/ha.

În acest an, tariful stabilit în cadrul acordului global este calculat la 1 000 de lei producţie marfă, pentru a cointeresa cooperatorii şi asupra calităţii : 40 kg de porumb şi 374/lei.

C.A.P. Santa Mare—Botoşani. Aici s-au extins plantele medicinale pe loturile personale ale cooperatorilor. Cooperatorul Vasile Ungureanu a realizat de pe 0,08 ha o cantitate de 1 200 kg de rădăcini de valeriană, obţinînd 4 800 lei. Venitul la hectar : 60 000 lei.

C.A.P. Fundulea—Ilfov. Plantele medicinale ocupă peste 400 ha — circa 9 % din terenul arabil, asigurînd 12 % din valoarea producţiei globale şi 15 % din veniturile băneşti ale unităţii. Culturile de bază : coriandru şi fenicol.

C.A.P. Otelec—Timiş. Din cele 325 ha ocupate de plante medicinale, 40 % sînt cultivate cu mentă, care se irigă. Ferma specializată lucrează cu 80 de cooperatori. În cadrul acordului global retribuţia se face la 1 000 lei venit : 40 kg de grîu, 50 kg de porumb şi 372 de lei. Se acordă şi retribuţie suplimentară : 40 % pentru cooperatori, 10% pentru mecanizatori. S-au asigurat anul trecut de la aceste culturi, o valoare a producţiei globale de 4 500 000 lei, şi un venit net de 10 300 lei/ha.

C.A.P. „Ogorul" Pecica—Arad. Pe 100 ha de muştar a obţinut 1 475 kg/ha, prin buna pregătire a terenului, fertilizare cu 200 kg/ha azotat de amoniu, prin tratamente contra dăunătorilor. O iniţiativă : muştarul s-a cultivat nu ca prăşitoare, ci în rînduri dese. Venitul net a fost de 6 833 lei/ha. Ca urmare, din cei 15 lei atribuiţi în numerar de cooperativă pentru plata unei norme convenţionale, 5,25 lei provin de la muştar.

Cercetătorii recomandă

Cercetările desfăşurate la I.C.C.P.T. Fundulea permit introducerea în practică a numeroase elemente de tehnologie cu valoare certificată de rezultate. Prezentăm cîteva, legate în special de primele acţiuni de primăvară.

AMPLASAREA. Speciile de la care se folosesc rădăcinile sau rizomii (valeriana, ipcărigea, mătrăguna, stînjenelul, săpunariţa) se cultivă pe soluri uşoare, nisipoase, aluvionare. Speciile de la care se folosesc frunzele, florile, inflorescenţele sau întreaga masă vegetativă (menta, degeţelul linos, crăiţele) preferă soluri de tipul cernoziomului, bogat în humus. Speciile cultivate pentru fructe şi seminţe (anasonul, fenicolul, coriandrul, macul se amplasează pe soluri bogate în elemente nutritive, în special bine aprovizionate cu fosfor.

ASOLAMENTUL poate fi de mai multe tipuri. **Mixt, pentru zona sudică :** cereale de toamnă, degeţel linos, sau anghinare, porumb, muştar sau coriandru, leguminoase pentru boabe, mentă ; **pentru zona umedă şi răcoroasă :** cereale de toamnă, chimion+mac, chimion, secară pentru corn, mentă, degeţel linos sau valeriană, cartof sau sfeclă.

SPECIALIZAT: I — degeţel linos, anason sau negrilică, coriandru, solă săritoare 4—6 ani cu fenicol sau cimbru. II — chimion+mac, chimion, secară pentru corn, degeţel linos sau valeriană, mac, mentă solă săritoare 6—8 ani pentru saschiu.

ÎNGRĂŞĂMINTELE sporesc producţia, îmbunătăţesc calitatea drogului ce se obţine din aceasta. Îngrăşămintele azotoase favorizează sporirea masei vegetative, fosforul — formarea florilor şi fructelor, potasiul — obţinerea unor producţii ridicate de rădăcini. S-au stabilit normele şi modul de aplicare pentru fiecare grupă de culturi. Gunoiul de grajd este indicat la planta premergătoare ; în cazuri excepţionale, bine fermentat se poate da la mentă, nalbă, crăiţe, valeriană.

PREGĂTIREA PATULUI GERMINATIV trebuie făcută „grădinăreşte". Se lucrează cu discul în agregat cu nivelatoarea şi grape cu colţi orizontali sau, şi mai bine, cu combinatorul. Pentru seminţele foarte mici este obligatoriu tăvălugitul înaintea semănatului şi chiar după semănat, cu tăvălugul inelar.

ÎNSĂMÎNŢĂRILE. Se seamănă în epoca I : degeţelul linos, coriandrul, macul, chimionul, fenicolul, muştarul, crăiţele, zîrna australiană. Se seamănă în epoca a II-a : gălbenelele, anghinarea, laurul păros, negrilica, nalba.

Tuburile semănătorilor S.U.—29 sau S.U.P.—21 se prevăd cu limitatoare de adîncime.

Prin răsad, produs în straturi reci sau semicalde, se înmulţesc valeriana, degeţelul roşu, cimbrul de cultură şi roeniţa.

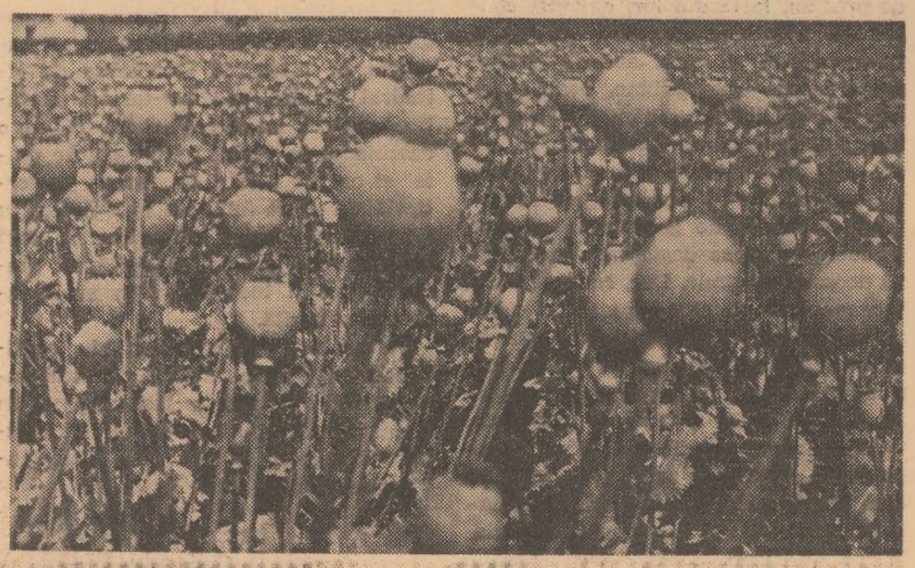

PE SCURT, DAR IMPORTANT:

- **Sortimentul culturilor de plante medicinale va trebui îmbogăţit cu noi specii care interesează industria autohtonă de specialitate şi exportul : saschiul (Vinca minor), zîrna australiană (Solanum laciniatum), laurul păros (Datura innoxia) etc.**
- **Specii valoroase pot fi extinse pe terenuri nepotrivite altor culturi : muşeţelul, pe soluri sărăturoase, levănţica pe terenuri în pantă, pe coaste calcaroase, pe taluzurile dintre terasele din vii sau livezi, unde constituie un mijloc de combatere a eroziunii solului ; măceşul, pe coastele improprii pentru pomicultură sau viticultură.**
- **Utilul poate fi împletit în mod economic cu frumosul : plantele medicinale îşi pot găsi un loc deosebit în lizerele unor plantaţii, în grădinile din jurul sediilor cooperativelor, în loturile şcolilor, pe marginea drumurilor, în curţile locuitorilor satelor.**
- **Mai multă atenţie unei specii ornamentale foarte solicitată de industria farmaceutică: salcîmul japonez (Sophora japonica).**
- **Pe loturile ajutătoare ale cooperatorilor se pot cultiva, cu precădere, nalba şi calendula — pentru flori, degeţelul roşu — pentru frunze, produse mai greu realizabile în cultura mare a unităţilor agricole.**

TUTUN „VIRGINIA" pe meleagurile Olteniei

- În locul tutunăriilor de altădată, plantații moderne
- Pe nisipuri, irigații pentru „Nicotiana Tabacum"
- Noi spații de uscare și prelucrare superioară

Aici, în sudul Olteniei, tutunul — această plantă aducătoare de mari venituri pentru cei ce o cultivă cum trebuie — este prezent în agricultura locală de multă vreme, încă din secolul al XVII-lea. Și, nu rareori despre tutunul produs pe aceste pămînturi s-au spus cuvinte de laudă. La Expoziția universală de la Paris din 1867, cîteva sorturi de tutun cultivat pe ogoarele unde bătrînul Alutus se întîlnește cu Dunărea, au fost răsplătite cu medalii. Documente din secolul trecut consemnează că în fostul județ Romanați se cultiva mult tutun, că locuitorii satelor de pe aici aveau destulă pricepere în acest domeniu : „ei îl îngrijesc în cîmp, ei sînt și industriași (n.a. — în sensul că îl și prelucrează), cu toții muncind și tăind pentru această plantă ce se vinde în toată lumea".

Alte acte îngălbenite de vreme relevă că, de pildă, într-o singură comună — Osica de Sus — erau, în 1905, plantații de tutun pe 105 ha, toate din soiul Iaka — strămoșul soiului Djebel, răspîndit azi în țara noastră — din care se obținea însă o recoltă de... 336 kg/ha.

Ce au devenit tutunăriile de altădată ale Olteniei ?

Plantații în continuă modernizare

— Dacă ar fi să răspund la o asemenea întrebare — ne spune **Enache Neagu**, directorul **Intreprinderii pentru cultura și fermentarea tutunului — Craiova** — aș arăta că vechile „tutunării", de odinioară, de pe aceste meleaguri, au devenit azi plantații moderne. Tutunul a cunoscut, în ultimul sfert de veac, o extindere permanentă în agricultura județelor Dolj, Olt, Mehedinți și Gorj; el cunoaște o expansiune pe noi terenuri — în special pe nisipurile zburătoare din stînga Dunării. În glumă, unii spun că sudul Olteniei a ajuns „California României". Adevărul este că aici se cultivă pe mari suprafețe soiul de tutun Virginia, originar din California, care dă rezultate bune, este foarte căutat în țară și peste hotare ca materie primă pentru țigări superioare.

De la această întreprindere aflăm fapte și cifre extrem de interesante despre acțiunea de modernizare a culturii tutunului în această parte a țării. Numai județul Dolj livrează 16 la sută din producția de tutun a țării ; cele patru județe mai sus menționate dețin un sfert din recolta noastră anuală de tutun. Statul a sprijinit, an de an, pe cultivatorii de tutun — cu sămînță din soiuri superioare, cu diferite materiale, cu asistență tehnică, avansuri bănești. Numărul cooperativelor agricole cultivatoare de tutun a crescut mereu, la fel producțiile și veniturile obținute.

Producțiile au sporit an după an, ajungînd în multe cooperative agricole — cele din comunele Maglavid, Mîrșani, Locusteni, Dăbuleni, Dănești, Amărăști și multe altele — la circa 2 000 kg de frunze uscate pe hectar.

În județul Dolj, venitul mediu la un hectar a depășit, în 1972, suma de 15 000 lei. Și aceasta pe mii de hectare. Tutunari din tată în fiu, cooperatorii din Dobroteștii de Sus, Amărăștii de Jos și de Sus — județul Dolj, Bucinișu, județul Olt și din alte așezări din vechiul ținut al Olteniei, au ajuns să obțină venituri de pînă la 24 000 lei pe hectar.

Ceea ce caracterizează modernizarea culturilor de tutun pe spațiul cuprins între Mehedinți și Olt sînt trei lucruri: introducerea unor soiuri superioare de tutun, rezistente la boli și foarte căutate pentru confecționarea țigărilor fine ; cultivarea Nicotianei Tabacum pe mari suprafețe de nisipuri zburătoare sau dune de nisip, plantă care valorifică superior astfel de pămînturi ; trecerea în regim de cultură irigată pe mii și mii de hectare. „Noutatea tehnică își găsește o rapidă aplicare — ne spunea subinginerul **Haralambie Voinea** de la Intreprinderea de cultură și fermentare a tutunului — Craiova, un om care se ocupă de tutun de aproape trei decenii și a cărei pasiune profesională de o viață, de a cultiva această plantă pe nisipurile sterpe altădată îi dă acum satisfacții imense.

De prin 1952 a început înlocuirea masivă a vechilor soiuri de tutun, puțin productive și rezistente la boli sau dăunători. Se extinde cu repeziciune noi linii și soiuri de tutun Virginia — R.P.-209 și R.P.-178 — care sînt mai precoce și au un potențial de producție de peste 2 000 kg de foi uscate la hectar. Tutunurile „Virginia", cultivate în Oltenia, sînt mult căutate de fabricile noastre de specialitate pentru confecționarea țigaretelor superioare de tip „Snagov", ca și pe piața mondială. În acest an, întreprinderea craioveană a început să livreze tutun „Virginia" fabricii de țigări din Timișoara care a lansat, recent, excelenta țigaretă „TT" — fină, aromată, catifelată.

De două decenii încoace, tutunăriile au fost amplasate, mai ales pe terenurile nisipoase. Peste 5 000 hectare de nisipuri zburătoare sînt azi cultivate cu tutun pe malul stîng al Dunării, între munții Mehedinți și rîul Olt. Pe aceste suprafețe se obțin recolte tot mai mari. Dar potențialul de producție în cultura tutunului nu s-a atins nici pe departe. Recoltele de tutun vor crește considerabil prin irigare și chimizare complexă. Pînă în 1975 peste 7 000 ha cu tutun cultivat în această zonă vor fi irigate, grație sistemelor Sadova — Corabia și Calafat — Băilești. Se contează ca, prin modernizarea tehnologiilor de cultură, să se obțină peste cîțiva ani, recolte duble de tutun ; ceea ce, implicit, va dubla și veniturile celor ce-l cultivă.

Valori superioare prin prelucrarea industrială

Pe măsura dezvoltării culturii tutunului — sub aspect extensiv și intensiv — și a creșterii producției se creează și o modernă bază tehnico-materială pentru prelucrarea și industrializarea foilor aurii ce se culeg, din vară pînă toamna tîrziu, de pe mii și mii de hectare de plantații. Anul 1973 poate fi socotit anul marilor investiții pentru cultura și prelucrarea tutunului. După cum ne informează specialiștii I.C.F.T. — Craiova începe o largă acțiune de construire a unor uscătorii de tutun în marile unități agricole cooperatiste ce cultivă această plantă aducătoare de venituri substanțiale. Se va renunța rapid la învechita metodă de uscare a foilor de tutun la soare sau în șoproane. Mai ales tutunul din soiul „Virginia", pentru a-și putea păstra toate calitățile care-i conferă superioritatea — aromă, gust, culoare — în vederea fabricării unor țigarete fine, pretinde a fi uscat în instalații cu căldură artificială.

Cu spriijnul I.C.F.T.-Craiova, concretizat în asistență tehnică, asigurarea materialelor și instalațiilor necesare etc., multe cooperative agricole, mari cultivatoare de tutun, și-au construit uscătorii cu căldură artificială. Bunăoară, C.A.P. Mîrșani, Locusteni și altele, care și-au construit astfel de uscătorii, au putut să usuce bine toată recolta de tutun, beneficiind de un preț de achiziție superior : au primit, în medie, 16,38 lei pe fiecare kilogram de tutun uscat la căldură artificială, față de 12,43 lei kg cît este prețul mediu pentru tutunul uscat la soare. Cu ajutorul întreprinderii, alte cooperative agricole din „zonele de tutun" — Dăbuleni, Amărăști, Mîrșani, Dănești — își construiesc uscătorii proprii. Asemenea investiții sînt foarte avantajoase, căci ele se amortizează în doi, cel mult trei ani. După cum afirmă specialiștii întreprinderii craiovene, pînă la sfîrșitul anului 1975 tot tutunul din soiul „Virginia", ce se va culege de pe nisipuri, va fi uscat la căldură artificială, ceea ce va face ca el să capete noi valori pe piața internațională.

Mari investiții alocă statul, în acest an, pentru creșterea și modernizarea capacităților de prelucrare și semiindustrializare a foilor de aur. La Vlăduleni — vechi centru de maiștri tutunari, vestiți în cultura și prelucrarea tutunului — se construiește o fabrică cu o capacitate de prelucrare de 6 000 de tone anual ; ea va intra în funcțiune în trimestrul IV, 1975.

Fabrica de fermentare a tutunului din Craiova este și ea supusă unor mari lucrări de extindere și modernizare, care vor duce la sporirea capacităților de producție și la îmbunătățirea calitativă a tutunului pregătit aici pentru marile fabrici de țigări ; se amplasează, aici, instalații de tip „Tonga" pentru omogenizarea și ambalarea foilor de „Nicotiana Tabacum". Tot aici suprafețele de prelucrare vor crește cu 3 000 de tone pe an, ceea ce înseamnă că, spre sfîrșitul cincinalului, fabrica din Craiova va oferi industriei de țigări din țară și de peste hotare, 10 200 tone de tutun extra, în fiecare an.

Nu putem trece cu vederea și o interesantă raționalizare aplicată aici, rod al unor nenumărate experimentări, al competenței și ambiției profesionale. Autorii ei (Enache Neagu și Dan Lungu) au mărit, pur și simplu dintr-o dată, capacitatea fabricii, cu 20 la sută, fără nici o investiție, prin utilizarea mai rațională a stelajelor cu care se introduc balurile de tutun în camerele de fermentare.

Simultan cu aceste investiții, întregul proces tehnologic se adaptează, în acești ani, pentru prelucrarea tutunului uscat la căldura artificială. În paralel cu extinderea și modernizarea capacităților de producție, la I.C.F.T.-Craiova, se desfășoară o amplă acțiune de calificare a noilor cadre de muncitori și tehnicieni.

Nu putem încheia aceste rînduri fără a releva și un alt aspect care contribuie la ridicarea pe planuri superioare a culturii și prelucrării acestei plante de preț : aportul științei. I.C.F.T.-Craiova a organizat, în toate cele patru județe în care ea dirijează cultura tutunului, loturi experimentale ale unităților agricole ; acestea sînt urmărite îndeaproape de specialiști, cercetători, cadre universitare care studiază, la fața locului, condițiile de cultură și îmbunătățire a soiurilor de tutun. În plus, întreprinderea craioveană și-a organizat un mare cîmp experimental de producție în cadrul căruia cercetătorii de la Institutul de cercetări și proiectări pentru industria alimentară, alături de cultivatori, fac ample studii și cercetări de ameliorare și îmbunătățire a soiurilor de tutun.

★

Cine trece azi prin sudul Olteniei vede cum peste nisipurile sterile de odinioară se leagănă, în adierile de vară, corolele tutunului, această plantă adusă cîndva de caravelele lui Columb de dincolo de „marea cea mare". Agrotehnica modernă, irigațiile, chimizarea și hărnicia oamenilor au transformat micile tutunării de odinioară în plantații moderne de tutun din soiuri superioare. Și se pare că gluma localnicilor despre California olteneasca nu-i prea departe de adevăr : tutunul obținut aici a ajuns tot așa de bun ca și cel cultivat pe meleagurile de origine.

Ion PREDA

La Fabrica de fermentare a tutunului din Craiova lucrează zeci și zeci de muncitori și tehnicieni care au devenit și în prelucrarea prețioaselor foi de aur ce se culeg din tutunăriile de azi ale Olteniei. Dintre veteranii acestei fabrici vă prezentăm trei fruntași în muncă, care-și dobîndesc prin muncă aleasă acest titlu, ani la rînd : Constantin Varoiu, lucrează aici de un sfert de veac (sus), Eufrosina Păun, de 31 de ani (mijloc), iar Antoaneta Radu — de 33 de ani.

Foto : Vasile MIHĂILESCU

8 MARTIE — ZIUA FEMEII

OMAGIU TOVARĂȘELOR NOASTRE

Sărbătorim astăzi, alături de întreaga omenire progresistă, „Ziua femeii", zi de înaltă cinstire a mamelor, fiicelor, surorilor, soțiilor, a tuturor tovarășelor noastre de muncă și de viață.

În agricultură, ca și în alte ramuri ale economiei naționale, își desfășoară activitatea sute de mii de femei, tinere și vîrstnice care, cu abnegație și pasiune, muncesc pentru continua sporire a producțiilor, pentru înflorirea neîncetată a unităților agricole. Multe din ele, ca urmare a politicii partidului nostru, au fost promovate în munci de răspundere.

Ca un omagiu adus, de ziua lor, femeilor care lucrează în agricultură, publicăm cele două portrete de mai jos.

INGINERA DE LA RIȘCULIȚA

În satul Rișculița, județul Hunedoara, unde mulți locuitori se ocupă cu mineritul ori cu spătăritul, există și o cooperativă agricolă de producție. În ultimii ani, în mod surprinzător — pentru că terenurile sînt foarte grele — și aici s-au obținut sporuri importante de producție la grîu, porumb etc.

Succesele obținute se datoresc muncii pline de hărnicie a cooperatorilor, care au urmat neabătut indicațiile specialistei unității, comunista **MARIA PORCEA**, absolventă a Institutului agronomic din Timișoara.

În 1969, cînd a venit să-și ia postul în primire, unii cooperatori, mai neîncrezători, au început să discute între ei: „Cum adică? Fetișcana asta vine să ne învețe pe noi, plugari vechi, cum să muncim pămîntul? Să învețe oul pe găină?"

Ce-i drept, inginera părea mai mult o elevă de liceu, n-avea prea multă experiență. Dar, sfătuită și ajutată de Comitetul comunal de partid din Baia de Criș, de care aparține satul Rișculița, tînăra specialistă a început să aplice cu hotărîre în practică cele învățate în facultate.

Sub îndrumarea atentă a inginerei, au fost aplicate la timp îngrășăminte chimice în doze optime, s-a asigurat o rotație corespunzătoare a culturilor și s-a manifestat o exigență sporită în ceea ce privește efectuarea lucrărilor mecanizate.

Apreciind cît de bine cunoaște problemele cooperativei lor, oamenii au început să capete încredere în ingineră și să-i ceară sfaturi. La plantele furajere, suprafețele cu leguminoase pentru fîn au fost mărite, incluzîndu-se în cultură noi plante pe lîngă ghizdeiul care exista în cooperativă. Înainte vreme, bunăoară, trifoi și lucernă nu se semăna pe aici. Acum, se asigură o suprafață importantă cu aceste furaje.

În acest an, în cooperativă se va înființa o plantație de pruni din soiuri valoroase. Se va amenaja și o grădină de legume.

Dar inginera Maria Porcea sprijină cu entuziasm și pregătirea oamenilor. Pentru perfecționarea cunoștințelor membrilor cooperatori, în special a celor din zootehnie, în aceste zile au loc lecții agrozootehnice, în cadrul cărora sînt folosite diafilme, planșe și alte materiale didactice. Tînăra ingineră îmbogățește expunerile cu numeroase exemple culese din teren, făcîndu-le deosebit de atractive. În zilele bune de lucru, ea poate fi văzută permanent la cîmp, în mijlocul cooperatorilor, îndrumîndu-i să aplice cele învățate la cursuri. Cercul de învățămînt pentru cultura plantelor de cîmp este urmat de 20 de cooperatori, iar cel de creștere a animalelor de toți cei 17 îngrijitori de vaci și oi.

Sub îndrumarea specialistei, pe viitor în cadrul cooperativei din Rișculița se va pune accent și mai mare pe fertilizarea pășunilor și fînețelor și reînsămînțarea mai multor suprafețe cu pășuni, mai ales pentru vacile de lapte, deoarece efectivele vor crește simțitor.

Ion COȚOI
corespondent

VOCAȚIA PENTRU CERCETARE

Pentru biologul **ANA POPESCU**, cercetătoare la Institutul de cercetări pentru protecția plantelor, idealul de viață se află în lupta ascunsă, adesea dramatică, împotriva cancerului plantelor. Acum, la 34 de ani, aproape un sfert din viața Anei Popescu este închinat acestui țel.

Cu răbdare, cu tenacitate, cu patimă, a acumulat fapte, a comparat rezultate, a confruntat ipoteze, reușind în cele din urmă să împingă lucrurile pînă la acel punct fierbinte în care a putut demonstra mecanismul prin care o ființă unicelulară, Agrobacterium tumefacins, provoacă, la plante, cancerul.

Care este acest mecanism?

Iată cum îl definește Ana Popescu, însăși.

„Se acceptă că mecanismul prin care bacteria, localizată în afara celulelor, modifică fundamental natura acestora și, mai ales, cea a materialului lor genetic, se datorește așa-numitului „principiu inductor de tumori" (P.I.T.) care trece de la bacterie în celula vegetală. Ultimele cercetări efectuate în țara noastră (am notat modestia cu care Ana Popescu vorbește despre propriile sale lucrări) aduc dovezi incontestabile și directe în sprijinul ipotezei că principiul inductor de tumori este acidul dezoxiribonucleic al bacteriei Agrobacterium tumefaciens care pătrunde în celula vegetală, se integrează în genomul acesteia, transformînd-o fundamental. Ca urmare, metabolismul normal al plantei este deviat spre un metabolism de tip tumoral".

Este, după cît se vede, un mecanism subtil, care nu ar fi putut fi detectat și pus în lumină decît cu aceeași armă — subtilitatea adaptată la cerințele muncii științifice. Valoroasa realizare a Anei Popescu — apreciată cu aceeași căldură în țară ca și peste hotare — este rezultanta anilor de muncă pe care i-a consacrat acestui țel, vocației mistuitoare pentru cercetare.

Al. CHIRIAC

CONCURSUL NAȚIONAL
„Cine cunoaște agricultură, cîștigă"

În vederea înfăptuirii programului privind desfășurarea acțiunilor de propagandă agricolă și de instruire profesională a țăranilor cooperatori și lucrătorilor din unitățile agricole de stat, prin învățămîntul agrozootehnic de masă, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, împreună cu Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, cu sprijinul C.C. al U.T.C., al Uniunii sindicatelor pe ramură și al organelor corespunzătoare din cadrul județelor, organizează **Concursul național „Cine cunoaște agricultură — cîștigă", ediția 1973.**

Concursul are, în principal, scopul de a contribui la cunoașterea de către țăranii cooperatori și muncitorii din unitățile agricole de stat a politicii partidului și statului nostru în problemele agriculturii socialiste, ridicarea nivelului pregătirii profesionale, difuzarea științei agricole și a experienței înaintate în rîndul maselor largi din agricultură, stimularea interesului pentru continuarea studiului individual al cursanților din rețeaua învățămîntului agrozootehnic de masă pe tot parcursul anului, aplicarea în producție a tehnologiilor și metodelor moderne și, pe această cale, obținerea unor producții sporite, de calitate, în toate sectoarele agricole.

Profilele pentru care se organizează concursul sînt: **cultura plantelor de cîmp, creșterea animalelor, legumicultura, pomicultura și viticultura.**

La concurs pot participa cei care sînt înscriși și frecventează cursurile de instruire și perfecționare profesională a lucrătorilor din cooperativele agricole de producție, întreprinderile agricole de stat, stațiunile experimentale și asociațiile intercooperatiste. Nu au dreptul să participe tehnicienii sau alte cadre din unitățile agricole socialiste care au absolvit școli de grad mediu, precum și cîștigătorii premiului I pe țară la edițiile din anii trecuți ale acestui concurs.

Concursul se va desfășura la anumite date, pe faze, după cum urmează:

— faza pe cooperativă agricolă, întreprindere agricolă de stat, stațiune experimentală și asociație intercooperatistă, între 1—20 martie 1973, după încheierea cursurilor agrozootehnice;

— faza intercomunală — la care participă, pe profile, concurenții clasați pe locul I la faza pe C.A.P. și asociații intercooperatiste între 20—25 martie 1973;

— faza județeană — cu participarea, pe profile, a concurenților clasați pe locul I la faza intercomunală, pe I.A.S. (la județul pe raza căruia este situat sediul unității) și pe stațiune experimentală — între 1—10 iunie 1973;

— faza republicană — la care iau parte, pe profile, cîștigătorii primului loc la faza județeană — între 10 — 15 decembrie 1973.

Pentru toate fazele, concursul va fi dotat cu premii, în bani sau obiecte. La faza republicană, de pildă, se vor atribui, pentru fiecare profil, cîte un premiu I, în valoare de 2 000 lei, un premiu II, în valoare de 1 500 lei, un premiu III în valoare de 1 000 lei și 5 mențiuni, a 500 lei fiecare. De asemenea, toți cei premiați vor primi cîte un abonament anual la revista „Agricultura", regulamentul concursului prevăzînd acordarea și a altor diferite distincții.

Organele agricole, celelalte foruri răspunzătoare de la județ și din unități sînt datoare să acorde toată atenția bunei organizări și desfășurări a concursului, în toate fazele sale.

ACADEMIA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI SILVICE

anunță pe cei interesați că între 1 — 15 martie 1973 se primesc ÎNSCRIERI LA DOCTORAT

Colocviul de admitere va avea loc între 25 martie — 5 aprilie 1973

Informații suplimentare la telefon 17. 21. 80. interior 121

INSTITUTUL DE STUDII ȘI PROIECTĂRI PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCIARE

(I.S.P.I.F.) cu sediul în B-dul Magheru nr. 6—8, angajează conform prevederilor legii nr. 12/1971 prin transfer sau concurs-examen:

— Proiectanți și proiectanți principali în specialitățile: instalații electrice, construcții hidrotehnice, stații de pompare.

— Cartografi și cartografi principali.

— Desenatori tehnici și dispeceri.

— Ingineri proiectanți specialitatea instalații electrice.

Relații suplimentare la telefon 11.39.50/103.

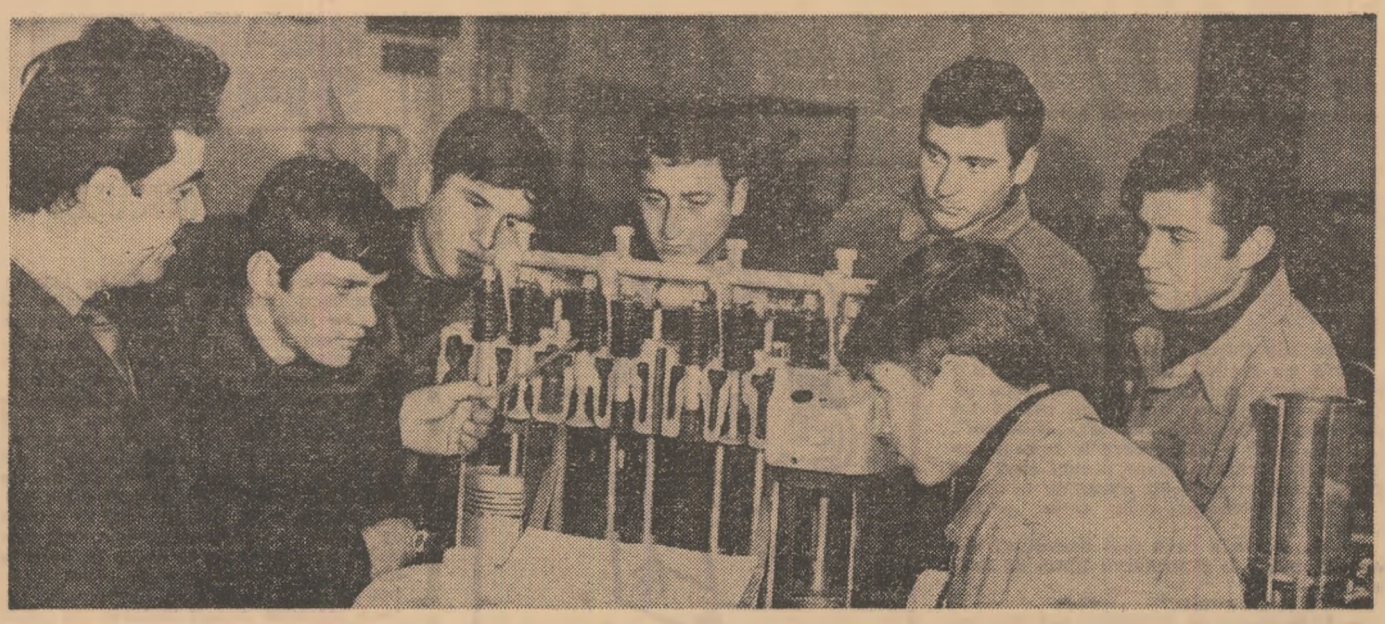

Aparatul de fotografiat a surprins un instantaneu în atelierul școlii profesionale de mecanici agricoli din comuna Cîmpineanca, județul Vrancea, unde numeroși elevi se pregătesc pentru a exploata cu randament sporit mașinile pe ogoarele cooperativelor agricole unde vor lucra.

Cerință esențială în domeniul pregătirii profesionale :

MUNCITORI MODERNI, DE ÎNALTĂ CALIFICARE!

Intensificarea și diversificarea producției agricole și industriei alimentare, impun asigurarea unei pregătiri profesionale temeinice din partea absolvenților școlilor profesionale și ai liceelor de specialitate.

În lumina acestei imperioase necesități, documentele Congresului al X-lea, ale Conferinței Naționale a partidului din iulie 1972, indicațiile date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, la deschiderea expoziției „Practică și creativitate în învățămînt", din iulie 1972, și în cadrul vizitei de lucru la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea, în noiembrie 1972, — au pus un deosebit accent pe perfecționarea învățămîntului profesional și liceal de specialitate, pe legarea strînsă a învățămîntului cu producția.

Această deosebit de importantă problemă a constituit, de curînd, tema principală a unei consfătuiri ce a avut loc la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, la care au participat, pe lîngă factori de răspundere, și numeroși directori de școli profesionale și licee de profil, cadre didactice din învățămîntul superior, specialiști din unități de cercetare și producție etc.

Discuțiile care au avut loc au căutat să răspundă întrebării : cum anume trebuie să se acționeze mai eficient pentru ca pregătirea cadrelor, prin școli profesionale și licee de specialitate, să se facă în mod corespunzător cu cerințele agriculturii și industriei alimentare, în funcție de programul de modernizare actuală și în perspectivă, de introducerea tehnologiilor moderne, de intensificarea producției — inclusiv în sectorul cooperatist, — de industrializare a agriculturii.

Propunerile cu privire la perfecționarea învățămîntului au pornit de la constatarea că locurile de muncă în care vor fi încadrați absolvenții școlilor profesionale și ai liceelor de specialitate vor fi din ce în ce mai diversificate față de cele actuale, problemele producției reclamînd de exemplu, lucrători specializați în culturi forțate de legume protejate, pentru plantații intensive de pomi și arbuști fructiferi, operatori de însămînțări artificiale, de stații de incubație, sexatori de pui, testatori de animale de reproducție, preparatori de diverse produse alimentare etc.

Prin școli profesionale și licee de profil se vor putea pregăti muncitori specializați, oameni care să cunoască temeinic meseriile respective. După o vechime în producție de 4—5 ani, cei cu rezultate bune, vor putea fi promovați în posturi și activități ce impun pregătire medie de specialitate. În plus, absolvenților liceelor care obțin diplome de bacalaureat au dreptul să urmeze imediat sau mai tîrziu învățămîntul superior.

Ținîndu-se seamă de faptul că 80% din numărul absolvenților liceelor agricole și de industrie alimentară vor fi încadrați în producție, apare firească necesitatea ca aceștia să stăpînească la perfecție cunoștințele teoretice și practice care îi vor ajuta să lucreze în unități moderne, organizate pe principiul specializării, concentrării și profilării producției, — cunoscători ai tehnologiilor intensive. Iată de ce se impune ca pregătirea practică a elevilor să se facă în perioadele cu cea mai intensă activitate, pe parcursul școlarizării ei trebuind să execute și să-și însușească absolut toate lucrările specifice sectorului în care vor lucra.

Propunerile de perfecționare a învățămîntului subliniază, totodată, că în ce privește disciplina de organizare a producției agricole, totul trebuie conceput pornind de la principiile muncii în acord global, absolventul liceului urmînd să lucreze efectiv într-un sector de producție cu răspundere economică directă.

Măsurile ce urmează a fi luate încă, vor ține seama de necesitatea ca gradul de pregătire mecanică la toate specialitățile să ocupe pe viitor 30% din programele școlare, între altele, conducerea tractorului și mînuirea principalelor mașini agricole din sectorul respectiv, urmînd să fie **obligatorie** pentru anumite profile, în liceele agricole. În această privință, este salutată propunerea ca prezentarea la examenul de bacalaureat să fie condiționată de obținerea carnetului de conducere a tractorului și de rutierist.

Firește, vor fi îmbunătățite în mod corespunzător și programele școlare, colectivele de specialiști din învățămînt, cercetare și producție și colectivul de sinteză ce s-au alcătuit pentru realizarea măsurilor de mai sus, urmînd să stabilească obiectele de studiu necesare pregătirii de cultură generală și de specialitate a elevilor din liceele de profil, asigurîndu-se numărul cuvenit de ore pentru însușirea corespunzătoare a cunoștințelor ce se cer unui muncitor modern de înaltă calificare.

I. ALEXANDRU

SCRISORI de la corespondenți

SARCINI SPORITE, MOBILIZATOARE. Cooperativa agricolă din Galicea, județul Vîlcea, și-a propus să realizeze producții sporite în acest an la toate culturile de cîmp și în celelalte sectoare, cum sînt zootehnia și activitățile industriale. Spre exemplu, la grîu și porumb s-au planificat 2 600 kg la hectar, dar s-au preconizat o serie de măsuri tehnice și organizatorice care, prin aplicarea la timp, vor putea duce la obținerea a 3 000 kg la ha și chiar mai mult. Cooperativa dispune de o bază materială corespunzătoare pentru irigarea celor 339 ha amenajate în acest scop, pe care s-au amplasat grîu, porumb, culturi legumicole și plante furajere. În atenția conducerii cooperativei stă executarea la timpul optim a complexului agrotehnic specific culturilor irigate, care sînt prevăzute să dea producții duble față de cele neirigate. Cooperatorii și-au propus, totodată, ca în sectorul zootehnic, printr-o muncă asiduă, să obțină venituri suplimentare de peste 800 000 lei față de plan. Între altele, ferma zootehnică urmează să livreze statului 300 tone de carne, adică aproape dublu față de anul trecut. Foarte curînd aici va începe construirea unor noi grajduri pentru adăpostirea animalelor.

Și în ce privește producția de legume cooperativa și-a propus să obțină producții mari și să vîndă statului cu 100 tone de produse mai mult față de prevederile de plan. De remarcat că grădina a fost mărită în acest an cu 10 ha și amplasată în întregime în sistemul irigat, fiind profilată pe cultura tomatelor, castraveților, a verzei și a cepei. Cooperatorii din Galicea — care lucrează în acord global — au și primit suprafețele de teren și sarcinile de producție (**Andrei Bandurovschi**, profesor).

CULEGE CE SEMENI! În județul Neamț s-a inițiat un amplu program pentru producerea și folosirea semințelor potrivit căruia unitățile agricole, de stat și cooperatiste, trebuie să-și asigure în totalitate sămînța de care au nevoie. În acest sens, au fost constituite 10 ferme specializate în producerea semințelor valoroase și a materialului săditor, s-au organizat în fiecare întreprindere agricolă de stat și cooperativă agricolă loturi semincere proprii, iar cu prilejul diferitelor instructaje au fost popularizate tehnologiile de cultură specifice.

Constatările făcute de specialiștii inspectoratului nostru au dus la concluzia că în majoritatea unităților s-a acordat atenția cuvenită pe linia pregătirii semințelor pentru campania de primăvară. Dintre acestea se detașează I.A.S. Roman și cooperativele din Bătnărești, Miron Costin, Săhăoani, Bîrgăoani, Secuieni etc. La alte cooperative cum sînt cele de la Pîncești, Roman, Bîra nu a existat o preocupare pentru condiționarea semințelor. De asemenea, la fasole, cultură la care, în acest an, se simte o mare lipsă, cooperativele din Poienari, Dochia, Timișești, Icușești, nu au respectat indicația ca sămînța să fie aleasă la masă și de a o condiționa, fapt care a făcut ca aceasta să nu mai corespundă germinației. La alte unități, ca cele de la Boțești, Trifești, Romîni sămînța de ovăz s-a selectat necorespunzător, rămînînd un mare număr (700—1 400) de semințe de buruieni la kg de sămînță. Oare nu se știe că ceea ce semeni, aceea culegi? (**Ing. I. Moroșanu**, Inspectoratul județean Neamț pentru calitatea semințelor și materialului săditor).

POȘTA REDACȚIEI

Ing. Costică TUFAN, cooperativa agricolă Mironești, județul Ilfov

În conformitate cu prevederile H.C.M. 914/1970, la încadrarea prin „transfer la cerere" se păstrează salariul anterior, astfel că stabilirea salariului în 1971 a fost făcută corect.

Majorarea salariului, în conformitate cu prevederile aceloraș instrucțiuni, se poate face la 3 ani, cu condiția ca pentru această perioadă să fi primit ca urmare a activității depuse, calificativul „bine" și „foarte bine". Majorarea se face, bineînțeles, în limita fondului de salarii disponibil în acest scop.

Enca SEVER — Baza de recepție Poiana Mare, județul Dolj :

Din cercetările întreprinse în legătură cu sesizarea trimisă redacției a reieșit că, în cadrul întreprinderii respective, nu sînt organizate cursuri de calificare la locul de muncă. Totuși, după o perioadă de timp, muncitorii necalificați care dau dovadă că și-au însușit cunoștințele necesare unei meserii sînt propuși, de către subunități, pentru susținerea, în fața unor comisii tarifare, a probei practice și teoretice în vederea încadrării lor ca muncitori calificați.

Deoarece la examenul respectiv ați primit calificativul „insuficient" și nici nu ați fost propus de către baza de recepție din Poiana Mare pentru promovare, nu ați fost încadrat ca laborant.

Vlada CIOSICI — S.M.A. Sînnicolaul Mare, județul Timiș :

Potrivit H.C.M. nr. 1932/1969, anexa nr. 3, regulamentului de salarizarea a manipulanților de carburanți și H.C.M. nr. 904/1972, anexa nr. 5 salariul maxim de încadrare pentru manipulanți este de 1 234 lei lunar, treapta a III-a (ultima), care ține seama de vechime și pregătire.

Diferențierea salarizării manipulanților, în funcție de numărul de tractoare deservite, este o problemă ce se află în studiul direcției generale a mecanizării.

Iosif MURGU — comuna Eftimie Murgu, județul Caraș-Severin :

Ministerul Educației și Învățămîntului ne informează că în cadrul învățămîntului superior tehnic și agronomic, ținîndu-se seamă de caracteristicile acestor profile de învățămînt, nu sînt organizate cursuri fără frecvență și nici nu se vor înființa în viitor.

Dumitru FIERARU — Centrul de protecția plantelor Urziceni, județul Ilfov :

În învățămîntul superior agronomic nu sînt organizate cursuri de subingineri decît la specialitatea „Îmbunătățiri funciare". Acestea funcționează în cadrul Institutului agronomic București și al institutelor politehnice din Iași și Timișoara.

Pentru punerea în temă cu data ținerii concursului și cunoașterea condițiilor de admitere, vă rugăm să urmăriți apariția broșurii „Admiterea în învățămîntul superior pe 1973".

Traian BRANIȘTE — comuna Dobrosloveni, județul Olt :

În perioada de la 1 iulie 1966 pînă la 1 octombrie 1968, cît ați lucrat în cadrul cooperativei agricole, ați fost retribuit cu zile-muncă. Potrivit prevederilor articolului 48 din Legea nr. 27/1966, această perioadă nu constituie vechime în muncă și ca atare, nu poate fi luată în considerare pentru îndeplinirea stagiului de 5 ani, spre a fi încadrat ca tehnician principal.

Vasile HOTEA — Laboratorul pentru protecția plantelor Satu Mare :

Articolul 37 din Legea nr. 12/1971, între altele, precizează că „Personalul încadrat pe funcții tehnice poate fi promovat de la o gradație inferioară la cea imediat superioară, pe baza calităților personale și a rezultatelor obținute în activitatea profesională".

Întrucît din cercetările întreprinse de Direcția generală agricolă Satu Mare a reieșit că dumneavoastră ați avut abateri pe linie profesională (recunoscute, de altfel, și în fața comisiei de judecată) nu ați beneficiat de promovarea solicitată.

În ce privește ocuparea postului de tehnician, aceasta se poate realiza după trecerea celor 5 ani, dacă veți avea o notă bună sau foarte bună în fața comisiei pentru examinare ce se va forma.

Gavril SEKELY — satul Sîntimbreu, comuna Sălard, județul Bihor :

Dacă nu realizați cele 15 norme stabilite, nu puteți beneficia de drepturile la care vă referiți.

Constantin POPA — Brașov :

Pentru a vă putea răspunde, precizați-ne adresa exactă.

CALEIDOSCOP

Viețuitoarele și omul

UN CORB VORBITOR

Am aflat de curînd că în casa familiei Demeter din Zalău (str. Titulescu nr. 13) trălește un corb... vorbitor. Avînd suficiente temeiuri pentru a crede că nu este vorba de o farsă, am luat legătura cu numita familie, adresîndu-i rugămintea de a răspunde, pentru cititorii revistei „Agricultura", la cîteva întrebări cu privire la ciudata pasăre. Răspunsurile ni le-a dat Demeter Rozalia, învățătoare pensionară

— Aveți, într-adevăr, în casa dv, un corb care vorbește ?

— Da avem. Se numește Carol.

— Cum a ajuns Carol în casa dv. ?

— L-a cumpărat, ca pui, cu ani în urmă, regretatul meu tată, Demeter Gheorghe, de la niște copii, pe zece lei. Acum, noi îl îngrijim cu aceeași dragoste ca și tatăl nostru.

— Cum a ajuns corbul să vorbească ? L-ați dresat în acest scop ?

— Nu l-a dresat nimeni. A început să ne imite, pur și simplu, pe noi, cei din casă, și asta din plictiseală, pentru că nu a avut pereche...

— Ce știe Carol să spună ?

— Să nu credeți (nici nu am crezut !) că se poate purta o conversație cu el. Știe cîteva cuvinte care i-au plăcut lui mai mult — de pildă „noroc", „Botoșani", „ce mai faci" — și pe care le rostește cu glasul lui... corbesc doar atunci cînd are el chef. Altfel nu scoți nimic de la el.

— Se deosebește prin ceva de alți corbi ?

— Nu. Poate e ceva mai dezvoltat, dar asta ar putea fi și urmarea lipsei de mișcare...

— Cu ce îl hrăniți ?

— Îi dăm tot ce mîncăm noi, dar lui cel mai mult îi place carnea.

— Ce altceva doriți să ne mai comunicați ?

— Mulțumiri pentru interesul pe care l-ați arătat față de corbul nostru Carol.

În ceea ce ne privește, ne-am întors cu gîndul la marele La Fontaine. Și corbul din celebra lui fabulă tot vorbitor era... Ciudat, nu-i așa ?

C. ADRIAN

Fără cuvinte...
Desen de Nic. NICOLAESCU

CRONICA DISCULUI

Avem în față o nouă emisiune de discuri a casei noastre de specialitate „Electrecord". Se remarcă din nou diversitatea tematică și varietatea prezentărilor, grija ca iubitorii de muzică să fie ținuți la curent cu melodiile lansate de către cei mai buni interpreți.

Începînd cu discurile consacrate muzicii populare. Două dintre ele imprimă cîntecele executate de doi virtuoși orchestranți — **Ștefan Tudorache** la acordeon și **Victor Negrea** la vioară. Pe primul disc (45 EPC — 10 275) pot fi ascultate melodiile : „Dulce-i viața, frățioare", „Horă ca la nuntă", „Fata mamei cea cuminte" și „Sîrba". Pe cel de-al doilea (45 EPC — 10 279) sînte redate următoarele cîntece : „Joc de început", „Ardeleana din Chioar", „Jocul miresei din Chioar", „Joc de pe Someș", „Învîrtita din Finteușul Mare", și „Joc de codru". Acompaniamentul aparține orchestrei de muzică populară a Radioteleviziunii, condusă de George Vancu și — pentru unele melodii — de orchestra „Țara Oașului", dirijată de Alexandru Viman. Alte două discuri prilejuiesc cîntăreților **Ileana Greculescu** și **Ana Munteanu** să lanseze melodiile : „Drag îmi e să merg la munte", „Fă-mă doamne ce m-ai face", „Arzăl focu și-un păcat" și „Cine mă puse pe mine' (45 RPC — 10 274) și respectiv : „Să vorbească junii toți", „Măicuță ușor m-ai dat", „De-ar fi după gîndul meu" și „Măruț roșu după țară". Acompaniamentul este girat de orchestrele Victor Predescu și George Vancu.

Pe un disc mare (STM — EPG — 07774), melomanii se reîntîlnesc cu vestita interpretă **Maria Lătărețu** căreia muzicologul **Harry Brauner** îi schițează o emoționantă evocare. De data aceasta, în acompaniamentul orchestrei Constantin Busuioc, Maria Lătărețu cîntă 10 din melodiile pe care le-a îndrăgit mult : „Fir-ai tu să fii de fată", „Mai treci neică și tu lealul" „Dunăre cu valuri line", „Mărioară", „Murgule coamă frumoasă", „La stejarul după plai", „Joacă hora-n poienița", „Plînge frunza și iarba", „Vă las cîntecele mele...".

Pe un disc asemănător (STM — EPE — 0775), cunoscutul cîntăreț **Ion Dolănescu** a selecționat 13 melodii mult solicitate de către iubitorii de muzică populară. Este vorba de : „Dunăre, să nu mă-neci", „Auzii pe cer tunînd", „Codrule, bătut de ploi", „Măi, mîndruță de pe deal", „Ce faci mîndro, ce lucrezi ?", „N-are maica neamuri multe", „Călătorule din drum", „Mîndra mea cu ochii mici", „Păsările din pădure", „I-auzi mamă, cîntă cucul", „Să rămîn tînăr cum sînt", „Am iubit o fată nare", și „Tinerețe tinerețe".

Dintre multe alte noi realizări ale casei de discuri „Electrecord" credem că trebuie neapărat reținute și următoarele : Cantate italiene (Scarlatti Vivaldi, Pergolesi) în interpretarea **Emilia Petrescu** și a cvintetului „Concertino" (ECE 0742 — ST — ECE 0743); apoi, sonatele pentru vioară și pian de Sabin Drăgoi și Liviu Comeș, la vioară **Mihai Constantinescu**, la pian **Martha Joja** (STM — ECE — 0737) ; un nou „caiet" din Istoria muzicii universale în exemple realizate de Zeno Vancea (EXE 0746) ; ca și „Povești din Grui" — o suită simfonică și „Rapsodia română nr. 2, op. 18", ambele de Marțian Negrea — în execuția orchestrei de Studio a Radioteleviziunii, dirijată de Carol Litvin.

I. ALEXA

DE LA LUME ADUNATE

AMPRENTE... NAZALE

Există o largă categorie de fraude care pot fi produse cu ajutorul ciinilor dresați. Se pare că acest lucru va fi de acum încolo mai greu de comis deoarece poliția franceză a descoperit că, așa cum amprentele digitale la om sînt proprii fiecărui individ, în lumea ciinilor amprenta nazală are aceeași proprietate.

O ÎNȚELEGERE FOLOSITOARE

Un fermier vest-german a reușit să crească un poney scoțian minuscul. Dacă un copil în vîrstă de trei ani ar încerca să mîngîie calul ar trebui să se aplece pentru a-l putea atinge. Un cal cu aceleași dimensiuni s-a născut și la grădina zoologică din Frankfurt și sînt speranțe că ea (este vorba de iapă) va deveni fondatoarea generației de poney pitici europeni.

Statul medicului

ENTEROCOLITA CRONICĂ

La început, cîteva cuvinte despre simptomele bolii

În general, pe perioade lungi de timp, bolnavii se plîng de tulburări de tranzit ; constipația alternează cu scaune diareice, de multe ori explozive — declanșate de frig, de emoții — însoțite de vagi dureri abdominale, ori chiar de dureri vii Tulburărilor de tranzit intestinal li se asociază și balonări, greață, uneori apetit capricios sau inapetență De multe ori, bolnavii au insomnii, acuză tulburări cardiace și respiratorii, stări de oboseală psihică, fac fobie de cancer

Vom insista mai mult asupra combaterii acestor entoropatii, precizînd că secretul tratamentului constă în definirea exactă a fiecărui caz în parte în funcție de agentul cauzal al maladiei, sub aspectul etiologic și patologic, clinic și funcțional.

Vă sfătuim, în primul rînd, să respectați un mod de viață echilibrat, să munciți deconectați, cu program fără salturi, fără nopți pierdute, fără suprasolicitare. Starea suferinzilor de enterocolite cronice este influențată în bine de perioadele de odihnă : bolnavul se simte foarte bine în timpul și multă vreme după o cură într-o stațiune climaterică, în care poate beneficia și de apele minerale indicate în schimb, tulburările se vor accentua o dată cu emoțiile, cu stările de agitație nervoasă.

Cînd survin perioade dureroase sau cînd bolnavul observă că a slăbit, este bine să se apeleze la repausul la pat. În general, nu se recomandă spitalizarea. Acasă, în mediul lui obișnuit bolnavul are să se simtă mai bine, o să poată ține un regim corect, o să se refacă mai ușor, după faza de reacutizare Trebuie concomitent, să se lase de fumat, să evite expunerile prelungite la frig și la umiditate (dacă lucrează într-un astfel de mediu să-l schimbe).

Alt element terapeutic de mare valoare este regimul alimentar. Insistăm asupra lui fiindcă, deseori, întîlnim în cabinetele noastre de consultații bolnavi foarte slăbiți, datorită unui regim aspru, pe care și l-au instituit singuri și au persistat nejudicios în menținerea lui. Este bine să se apeleze la un orar alimentar foarte regulat, dacă se poate fracționat în 4—5 mese pe zi, în cantități mai mici. În timpul mesei, bolnavul să fie liniștit, deconectat, fără alte griji, fără nervi, să mestece încet alimentele, care e bine să fie totdeauna proaspete și pregătite în modul cel mai igenic posibil.

Bolnavii cu enterocolite cronice nu trebuie să se alimenteze monomorf. Dimpotrivă, hrana lor trebuie să conțină toate principiile alimentare, cu un aport substanțial de vitamine și săruri minerale. Să nu uităm că intestinul subțire trebuie cruțat și că pentru aceasta sîntem obligați să evităm aportul prea mare de alimente ce conțin celuloză (pîinea, mazărea, lintea, varza ridichiile, castraveți, ciupercile, salata verde) ; de asemenea, trebuie evitate, pe cît posibil, condimentele, iritante ale tractului digestiv (piperul, muștarul, ardeiul iute, ceapa, usturoiul) și alimentele conservate, care, prin însăși procesul de conservare — murare, afumare, tratare cu diverse substanțe iritative — aduc numai neajunsuri tractului digestiv, chiar și atunci cînd el nu este în suferință

Într-un număr viitor, vom preciza anumite regimuri alimentare, în funcție de aspectul fermentativ sau de putrefacție al scaunelor din enterocolita cronică cît și modul cum trebuie combătut factorul alergic sau bacterian din aceste tulburări cronice.

Dr. Ion DUMITRESCU

MAGAZIN SPORTIV

DIN JURUL RINGULUI

Regulile de box stabilite în 1839 la Broughton (Anglia) au fost perfecționate în 1866, cînd un oarecare Arthur Chambers a redactat un statut nou, la cererea marchizului de Queensbury, reguli ce sînt respectate și astăzi. Pînă atunci, mănușile nu se puneau decît la antrenament. Or, noul cod le-a făcut obligatorii pentru tot cursul meciului. În 1866, reprizele au fost fixate la 3 minute, prevăzîndu-se un minut obligatoriu de odihnă între ele Tot atunci s-au stabilit cele 10 secunde fatale în vederea pronunțării deciziei de „Knokout" : după încheierea lor, boxerul era oprit de către arbitru să reia lupta. De asemenea, latura ringului a fost hotărîtă la 7,20 m. Și încă un amănunt : pînă la noul cod, adversarul putea fi lovit cu piciorul și molestat ; de-acum, asemenea gesturi au fost interzise. Astfel, a fost umanizat și clarificat, asigurîndu-i-se un deplin succes.

La începutul desfășurării meciurilor, conform noilor reglementări, nu existau decît categoriile grea, mijlocie și ușoară. Categoria muscă, de pildă, a luat ființă atunci cînd un flăcău de statură mică l-a învins pe campionul Angliei la categoria ușoară !

Dintre marii campioni ai lumii care au boxat cu pumnii goi trebuie reținut, neapărat, americanul John Sullivan, care a cucerit titlul suprem în 1889. El a fost însă „detronat" de James Corbett (1866—1933), un mare „scrimeur" cu mănușile, căruia îi plăcea să spună că el nu luptă, ci boxează. Corbett știa să-și țină adversarul la distanță, grație jocului uimitor de picioare și unei lovituri formidabile cu stînga. Stilul lui de box era elegant, încît spectatorul avea impresia că mai mult vrea să corijeze greșelile adversarului. El e cel care a consacrat lovitura numită în box Croșet, iar în meciul cu Choynski, în 1890, o altă lovitură numită huk-upercutul de azi. Atunci, avînd rupte falangele la al treilea și al patrulea deget al mîinii stîngi, el a constatat că poate să se servească de mîna respectivă, totuși, dacă lovește de jos în sus. Lovitura a fost apoi perfecționată. Tot după John Sullivan, se cuvine amintit și Bob Fitzsimons, din Australia (1862—1918). Acesta l-a învins pe celebrul Jack Demsey, la vîrsta de 35 de ani. Fitzsimons (chel la vîrsta de 25 ani !) dispunea la rîndu-i de o lovitură extraordinară. Era un boxer extrem de inteligent. El a inventat lovitura la plexul solar sub stern, care afectează un centru nervos de primă importanță, ducînd la dezechilibrarea și căderea adversarului (care rămîne, totuși, lucid). Cunoscînd că forța loviturilor nu poate veni numai din mușchii brațelor, ci din încordarea întregului corp, inclusiv a picioarelor, el își pornea pumnul cu o asemenea viteză, încît în scurtă vreme devenise „regele Knokouturilor".

Al. IANCU

UN AUTOTURISM SKODA S 100 CU 6 LEI LA SERIILE SPECIALE LOZ ÎN PLIC

Fericita cîștigătoare a acestui autoturism Skoda S. 100 la Loz în plic este Surdu V. Ecaterina din Drobeta Tr. Severin.

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 11 — 17 martie

RADIO

BULETIN DE ŞTIRI: Luni, marţi, miercuri, joi, vineri şi sîmbătă: programul I: 9.00; 10.00; 11.00; 14.00; 15.00; 17.00; 21.00; 23.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00, programul II: 6.05; 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 17.00; 20.00. **Duminică:** programul I: 6.00; 11.00; 14.00; 15.00; 21.00; 23.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; programul II: 9.30; 14.00; 17.00; 20.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.00; RADIOJURNAL **Luni, marţi, miercuri, joi, vineri şi sîmbătă:** programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00.

EMISIUNE PENTRU SATE:

DUMINICĂ: programul I: 9.00 — **ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru — 6.20 JURNAL AGRAR.**

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ. Programul I: 8.30 — Cravatele roşii; 10.00 — VIAŢA SATULUI: Invitatul emisiunii — ing. Constantin Gib, directorul I.A.S. Ogradia — [illegible] ● Hotărîrile plenarei C.C. al P.C.R. — program de acţiune ● Îmbunătăţirea organizării şi retribuirii muncii în agricultură ● Primarii... reportaj realizat în judeţul Olt, pe marginea activităţii primarilor din comunele Stoeneşti, Vişina şi Izbiceni ● Cîntecul pădurii. Silvicultori, vînători, locuitori ai satului braşovean ne vorbesc despre străduinţele lor pentru ocrotirea acestei mari avuţii naţionale care este pădurea ● Secvenţa săptămînii: 700 de zile şi încă una pe şantierul serelor de la Slobozia ● Muzică populară; 11.10 — Omul şi muzica lui; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Emisiune în limba maghiară; 14.00 — „360 DE GRADE"... în exclusivitate sportive şi muzicale; 18.15 — Film serial pentru tineret: „Pierduţi în spaţiu"; 19.00 — Vetre folclorice; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL ● Săptămîna politică internă şi internaţională în imagini; 20.10 — Reportajul săptămînii; 20.30 — Film artistic: „Anna celor 1000 de zile"; 22.40 — TELEJURNAL; 22.50 — Duminica sportivă. **Programul II:** 12.30 — Promenada duminicală; 20.10 — Eroi îndrăgiţi de copii; 20.40 — Caleidoscop cultural-artistic; 21.00 — Studioul muzical: 21.50 — Telex tehnico-ştiinţific; 22.10 — Film serial: Mannix (reluare).

LUNI. Programul I: 18.00 — TELEX; 18.05 — La ordinea zilei; 18.20 — Căminul; 19.00 — Scena; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL ● Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor; 20.00 — Cîntecul săptămînii; 20.05 — Ancheta TV; 20.45 — Roman foileton „Piatra Lunii"; 21.30 — Revista literar-artistică TV; 22.30 — 24 DE ORE; 22.50 — Luminile rampei. **Programul II:** 20.05 — Film serial pentru copii; 20.30 — Dans şi muzică de pretutindeni; 21.00 — Film artistic: „A fost chemată şi clasa a V-a".

MARŢI. Programul I: 9.00 — TELEŞCOALA; 10.00 — TELEX; 10.15 — Teleenciclopedia (reluare); 10.35 — Reîntîlnire cu baritonul Nicolae Herlea (reluare); 11.05 — Telecinemateca pentru tineret; 12.25 — Pe-u picior de plai (reluare); 12.45 — 52 de iniţiative în 52 de săptămîni (reluare); 13.00 — TELEJURNAL; 18.00 — TELEX; 18.10 — Tehnic-Club; 18.40 — Panoramic ştiinţific; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TLEJURNAL ● Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor; 20.00 — Cîntecul săptămînii; 20.05 — Seară de teatru: „Ospăţul scafandrilor; 21.45 — Poşta TV; 22.00 — 24 DE ORE ● Contraste în lumea capitalului; 22.30 — Gala maestrilor. **Programul II:** 20.00 — 22.15 — SEARĂ PENTRU TINERET.

MIERCURI. Programul I: 9.30 — De la Alfa la Omega; 10.00 — TELEX; 10.20 — Prim plan; 10.45 — Film serial: „Pe urmele lui Caplja"; 11.45 — La ordinea zilei (reluare); 12.00 — Revista literară TV (reluare); 13.00 — TELEJURNAL; 18.00 — TELEX; 18.05 — Tragerea Pronoexpres; 18.15 — Întrebări şi răspunsuri; 18.40 — O cunună-i ţara-ntreagă; 19.00 — TIMP ŞI ANOTIMP ÎN AGRICULTURĂ: ● Un obiectiv prioritar al anului — gospodărirea raţională a pămîntului (jurnal de campanie) ● Contractul de muncă în acord global ● Noi tipuri de maşini agricole; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL ● Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor; 20.00 — Cîntecul săptămînii; 20.05 — Teleobiectiv; 20.25 — Telecinemateca: „Fascinaţie" cu Ingrid Bergman; 22.15 — 24 DE ORE ● România în lume; 22.45 — Stadion. **Programul II:** 20.00 — O viaţă pentru o idee; 20.30 — Program de circ; 20.40 — Agenda; 20.50 — Portativ '73; 21.30 — Bucureştiul necunoscut; 21.50 — Concert de muzică populară; 22.10 — Roman foileton „Piatra Lunii" (reluare).

JOI. Programul I: 9.30 — Prietenii lui Aşchiuţă; 10.00 — TELEX; 10.10 — Tehnic-club (reluare); 10.40 — Bucureştiul necunoscut (reluare); 11.00 — Telecinemateca (reluare); 12.50 — Teleobiectiv (reluare); 13.10 — TELEJURNAL; 16.00 — 17.00 — Teleşcoala; 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.30 — TELEX; 18.40 — Muzica; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL ● Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor; 20.00 — Cîntecul săptămînii; 20.05 — Drumuri în istorie; 20.20 — Pagini de umor; 20.45 — Tinerii despre ei înşişi; 21.15 — Steaua fără nume; 22.10 — 24 DE ORE ● Din ţările socialiste; 22.40 — Aplauze pentru români. **Programul II:** 17.30 — Agenda; 17.40 — Momente coregrafice; 18.15 — Film serial pentru tineret: „Pierduţi în spaţiu" (reluare); 19.00 — Municipalitatea răspunde bucureşteanului; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.00 — Concert simfonic; 22.00 — Biblioteca pentru toţi.

VINERI. Programul I: 9.30 — O viaţă pentru o idee; 10.00 — TELEX; 10.10 — Biblioteca pentru toţi (reluare); 10.55 — Istoria filmului sonor (reluare); 12.30 — Momente folclorice; 12.40 — Municipalitatea răspunde bucureşteanului (reluare); 13.30 — TELEJURNAL; 16.00 — 17.00 — Teleşcoală; 18.00 — TELEX; 18.15 — Atenţie la... neatenţie; 18.35 — La volan; 18.50 — Teleconferinţa de presă; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL ● Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor; 20.00 — Cîntecul săptămînii; 20.05 — Prim plan; 20.35 — Moment folcloric; 20.45 — Film artistic: „Vîrstele omului"; 22.00 — 24 DE ORE; 22.30 — Teleglob; 22.50 — Interpretul preferat. **Programul II:** 18.00 — TELEX; 18.05 — Telecinemateca pentru copii; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.10 — Ansambluri folclorice; 20.40 — Revista economică TV; 21.10 — Omul şi muzica lui (reluare); 22.00 — Telerama; 22.30 — Cărţi şi idei.

SIMBĂTĂ. Programul I: 9.30 — A fost odată ca niciodată; 10.00 — TELEX; 10.10 — Selecţiuni din emisiunea-concurs „Cîntare patriei"; 10.40 — De vorbă cu gospodinele; 11.00 — Selecţiuni din emisiunea „Promenada duminicală; 12.30 — Cărţi şi idei (reluare); 13.00 — TELEJURNAL; 16.00 — TELEX; 16.05 — Cunoaşteţi legile?; 16.20 — Muzică populară; 16.30 — Emisiune în limba germană; 18.25 — Handbal feminin. **În pauză:** 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL ● Cincinalul înainte de termen — cauză a întregului popor; 20.00 — Cîntecul săptămînii; 20.05 — 52 de iniţiative în 52 de săptămîni; 20.20 — Teleenciclopadia; 21.00 — Film serial: „Mannix"; 21.50 — Bis la... aplauze; 22.30 — TELEJURNAL; 22.40 — Săptămîna sportivă; 23.00 — Seară de romanţe. **Programul II:** 16.00 — Agenda; 16.10 — Comori ale barocului muzical; 16.40 — Azi şi mîine; 17.00 — Program de cîntece şi dansuri populare; 17.30 — Reporterii noştri peste hotare; 17.50 — Film artistic: „Viaţa de familie".

UZINA CHIMICĂ

ORĂŞTIE

Str. Codrului nr. 24

PRODUCE ŞI LIVREAZĂ

— Coşuri rufe
— Piese fasonate P.V.C.
— Navete
— Ambalaje medicamente
— Containere pentru industria textilă
— Oxid galben de fier
— Oxid roşu de fier
— Tanin (din coajă de molid pentru tăbăcării)
— Roţi pivotante cu roată de rulare din relon
— Piese de legătură din P.V.C.

UZINA CHIMICĂ

"SINTEZA" ORADEA

Str. Chimiei nr. 3-7

PRODUCE ŞI LIVREAZĂ URMĂTOARELE PESTICIDE DE MARE EFICIENŢA

SINORATOX® (FOSFOTOX R)

Se utilizează în pomicultură, în cultura cerealelor, în legumicultură, la plante industriale şi plante ornamentale, în zootehnie etc., cu indicaţii speciale pentru combaterea afidelor, acarienilor, păduchelui verde al mărului şi al piersicului, păduchelui negru al sfeclei, muştei cireşilor, păduchelui de frunză etc.

D. E. F. 25® (SINTOX)

Se recomandă pentru combaterea acarienilor fitofagi în pomicultură şi viticultură, a păduchelui ţestos în tratamente de iarnă. Are eficacitate mare în combaterea păduchelui de San José, păianjenului brun al pomilor, păduchelui cenuşiu al verzii etc.

OLEOCARBETOX:

Insecticid de asfixie şi de contact utilizat în tratamente în timpul repaosului vegetativ pentru combaterea păduchelui din San José şi a altor coccide precum şi cu efect ovicid asupra acarienilor.

CARBETOX®

Se aplică în pomicultură, în legumicultură, în culturile de bumbac, de tutun, de sfeclă de zahăr şi în silvicultură pentru combaterea insectelor rozătoare şi sugătoare, împotriva păduchilor ţestoşi şi a acarienilor fitofagi. Are aplicaţii în zootehnie în combaterea endo şi ecto-paraziţilor vitelor şi a păsărilor de curte.

CIMEXAN®

Se întrebuinţează pentru distrugerea radicală a insectelor parazite din locuinţe şi localuri publice, în combaterea ploşniţelor, păduchilor, puricilor şi muştelor.

Instrucţiuni privind utilizarea acestor produse se pot obţine de la UZINA CHIMICA „SINTEZA" ORADEA Str. Chimiei nr. 3—7.

AGRICULTURA PE GLOB

Integrarea cercetare — învăţămînt — producţie

Insemnări de călătorie din R. P. Bulgaria

Accelerarea creşterii economice, sporirea competitivităţii şi a eficienţei — imperative ale timpului nostru — obligă orice ţară pentru a nu rămîne în urmă, să-şi amplifice continuu eforturile consacrate dezvoltării cercetării ştiinţifice şi a învăţămîntului, să organizeze însuşirea pe un front larg a celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi practicii, şi, îndeosebi, să asigure, în timpul cel mai scurt, transferul în producţie al tehnicilor, tehnologiilor, metodele moderne, singurele în măsură să determine dinamica ascendentă, mai rapidă, pe plan economic.

În R.P. Bulgaria, ca şi în celelalte ţări socialiste, împlinirea acestor imperative se urmăreşte cu consecvenţă. Toate domeniile de activitate sînt angajate într-un proces intens de modernizare. Totul este subordonat — potrivit sarcinilor stabilite de conducerea partidului şi a statului — ridicării eficienţei sub numeroasele ei aspecte.

În acest context se înscriu şi măsurile luate în ţara vecină şi prietenă privind **integrarea cercetării şi învăţămîntului superior cu producţia agricolă.** O asemenea măsură, abordată cu mai mult timp în urmă, urmăreşte valorificarea deplină a întregului potenţial ştiinţific, atragerea lui la complexa acţiune de ridicare a producţiei şi productivităţii muncii agricole.

— Structurarea frontului ştiinţific pe coordonate noi — ne spunea prof. **Kiril Enicov**, secretar general al Academiei agricole „Gh. Dimitrov" — a avut loc ţinîndu-se seama de cîteva principii de bază. Primul este apropierea accentuată a ştiinţei de practica agricolă. Al doilea este integrarea dintre ştiinţa agricolă şi învăţămînt. Potrivit acestei concepţii a fost creată o academie de tip nou, care îndeplineşte acţiunea de coordonare unitară a eforturilor îndreptate spre acelaşi scop: progresul accelerat în domeniul agriculturii. Orientarea activităţii se realizează prin intermediul unui consiliu ştiinţific ce funcţionează pe lîngă Ministerul Agriculturii şi Industriei Alimentare, în conducerea căruia rectorul academiei, care este şi preşedinte al consiliului, deţine funcţia de adjunct al ministrului.

Aşa cum ne-a informat interlocutorul nostru, modificările de concepţie, organizatorice etc. sînt menite să focalizeze forţele pe direcţii prioritare. Multe dintre institutele de cercetări sînt astăzi în componenţa unor organisme noi — **centrele de cercetare şi proiectare de pe lîngă marile întreprinderi de stat,** care au sarcina de a realiza transferul rezultatelor cercetărilor în marea producţie, de a răspunde prompt la solicitările acesteia. Directorul centrului de cercetare şi proiectare este, totodată, şi director general adjunct în cadrul întreprinderilor. Acestea sînt astfel interesate nemijlocit în alcătuirea tematicii, finanţează cercetările, se interesează îndeaproape de orice nouă realizare. Conducerea operativă a centrelor de cercetare ştiinţifică şi de proiectare se realizează prin intermediul Departamentului pentru ştiinţă, progres tehnic şi învăţămînt din minister.

Integrarea învăţămîntului superior în cadrul Academiei agricole „Gh. Dimitrov" este de natură — după cum ne spunea interlocutorul nostru — să determine unitatea de acţiune dintre cercetarea ştiinţifică şi cea din învăţămînt, o conjugare continuă de forţe şi competenţe, o legătură strînsă între teorie şi practică, astfel ca problemele de cercetare să fie mai repede rezolvate, ca pregătirea viitoarelor cadre de specialişti să decurgă sub cele mai bune auspicii, cu eficienţa cea mai înaltă. Practic, în cadrul academiei s-au format aşa numitele uniuni de profil — agronomie, zootehnie (inclusiv medicină veterinară) şi economie agrară — în componenţa cărora au intrat o serie de institute specializate, precum şi o bună parte din catedrele facultăţilor, care s au integrat în secţiunile ştiinţifice ale institutelor respective, ele avînd sarcini duble: de cercetare şi de învăţămînt. Cadrele didactice vor face, aşadar, şi cercetare, iar unii dintre cercetători vor preda şi la catedră.

Integrarea cercetării şi învăţămîntului cu producţia este un fenomen nou, care va avea rezonanţe deosebite pe planul activităţii teoretice şi practice. În anul trecut, de pildă, Academia agricolă „Gheorghi Dimitrov" a realizat un important volum de cercetări ştiinţifice. Potrivit unor evaluări, efectul economic după introducerea lor în practică se ridică la 120 milioane leva, anual.

Ing. V. STANCU

În nopţile geroase de primăvară

AUTOMATUL VEGHEAZĂ

FIŞIER

Gerurile de primăvară reprezintă un pericol mare pentru livezi. Împotriva acestui pericol, pomicultorii au avut de mult ideea de a se înzestra cu instalaţii de încălzire. Ele trebuie să fie gata să intre în funcţiune în orice moment. Cine alta decît automatizarea ar putea face faţă acestei exigente cerinţe?

În cursul lunii februarie a fost prezentată la Nîmes (Franţa), cu prilejul unei reuniuni cu caracter tehnic o instalaţie automatizată pentru combaterea gerurilor de primăvară în livezi şi vii.

Incălzirea propriu-zisă este asigurată de sobiţe cu păcură, din cele „clasice". Acestea sînt dispuse pe suprafaţa de protejat într-un număr corespunzător variaţiilor de temperatură caracteristice locului.

Umplerea rezervoarelor de carburant ale sobiţelor se face în mod automat, graţie unui sistem de ţevi prin care carburantul vine sub presiune de la un rezervor central, aflat la extremitatea plantaţiei, pe marginea şoselei. Umplerea rezervorului fiecărei sobiţe este comandată de un flotor.

Problema tehnică esenţială nu este însă aceasta, ci declanşarea şi aprinderea sobiţelor. Se ştie că la instalaţiile obişnuite, aprinderea sobiţelor se face pentru fiecare în parte, cu ajutorul unor torţe, ceea ce — e de la sine înţeles — durează destul de mult, mai ales că în momentele-cheie timpul presează. Instalaţia prezentată la Nîmes dispune de un ingenios sistem de aprindere electrică, instantanee. În focarul fiecărei sobiţe se află un recipient de sticlă, avînd capacitatea de cîţiva decilitri, plin cu benzină. Alături se află un aprinzător electric legat la un condensator. Totul este conectat la un dispozitiv central de comandă. Stabilirea contactului electric provoacă la fiecare sobiţă o descărcare ce aprinde benzina din recipient. Acesta explodează instantaneu, provocînd aprinderea păcurei.

Fireşte, instalaţia poate fi pusă în funcţiune printr-o apăsare de buton. Aceasta ar implica, însă, prezenţa unui om care, în tot cursul nopţii, să supravegheze mersul temperaturii. Gradul de automatizare al instalaţiei rezolvă însă şi această problemă. Într-adevăr, ea este înzestrată cu un termometru ultrasensibil, legat la un sistem de comandă şi alarmare. În momentul în care temperatura coboară atît de mult încît atinge pragul critic, instalaţia este pusă în funcţiune automat, fără intervenţia omului, cu o viteză proporţională cu aceea a coborîrii mercurului în termometru.

Instalaţia începe să funcţioneze — aşa cum arătam — fără intervenţia omului. Totuşi, într-un asemenea moment critic cum este îngheţul nocturn, acesta nu este lăsat să... doarmă liniştit. De aceea, în clipa în care se declanşează aprinderea instalaţiei de încălzire, începe să sune o sonerie care-l trezeşte pe cultivator, dîndu-i astfel posibilitatea să aprecieze dacă automatul şi-a făcut bine treaba sau nu. Tot el este cel care, în cursul zilei va alimenta rezervorul central cu carburant, va înlocui micile recipiente — cu benzină, va controla starea tehnică a instalaţiei şi, oricum, va decide ce trebuie făcut şi ce nu.

Sava DOREANU

Fixînd pe peliculă chipul operatoarei Zita Iasaitite, de la combinatul de păsări din Vilnius, capitala R.S.S. Lituaniene, reporterii Agenţiei A.P.N. au voit să aducă un omagiu Femeii. Ne asociem acestui omagiu, astăzi, de ziua EI.

ORIZONTURI

R. P. CHINEZA: INDUSTRIA PRODUCE MAI MULTE MAŞINI ŞI UNELTE AGRICOLE

Anul 1972 s-a încheiat pentru producătorii chinezi de maşini şi unelte agricole cu noi succese. Într-adevăr, ei au pus la dispoziţia ţăranilor mai multe tractoare, motoare pentru agricultură etc. Astfel, producţia de tractoare a crescut cu 10 la sută faţă de anul 1971, în vreme ce numărul motoarelor cu combustie internă puse la dispoziţia agriculturii a crescut cu 25 la sută. Dezvoltarea producţiei de maşini şi unelte agricole este însoţită de o diversificare continuă a nomenclatorului. În cursul anului trecut, agricultura chineză a fost dotată cu numeroase instalaţii şi staţii de pompare pentru irigaţii, tractoare de dimensiuni reduse pentru diverse culturi etc.

În momentul de faţă, 96 la sută din regiunile Chinei dispun de staţiunii proprii pentru exploatarea şi repararea maşinilor agricole.

O POSIBILĂ REFORMĂ AGRARĂ

După cum informează ziarul „Working Peoples Daily" preşedintele Filipinelor, F. Markos, a dat permisiunea de a se începe tratative cu instituţiile financiare străine privind împrumutul de aproximativ 200 milioane dolari care vor fi folosiţi pentru efectuarea reformei agrare pe plan naţional. Potrivit unor ştiri din cercurile guvernamentale filipineze se speră să se obţină împrumuturi din Japonia, S.U.A. şi o serie de ţări vest-europene. Se plănuieşte ca aceste împrumuturi să fie folosite pentru construcţia de drumuri, sisteme de irigaţi şi centrale electrice în regiunile marilor plantaţii ale căror pămînturi vor fi împărţite între arendaşi.

ANULAREA TAXELOR ASUPRA IMPORTULUI DE GRIU ÎN ELVEŢIA

Cu începere de la 1 martie 1973, Consiliul federal elveţian a abrogat, cu titlu provizoriu, taxa de 3 franci per chintal asupra importurilor de grîu. În acelaşi timp, preţurile la grîul indigen livrat de administraţie morarilor şi brutarilor au fost adaptate astfel încît ele să rămînă, în măsura posibilului, neschimbate pînă în toamna anului 1974. Prin aceste măsuri — relevă săptămînalul elveţian „La Terre Romande", care apare la Lausanne — Consiliul federal înţelege să contribuie în chip decisiv la stabilizarea preţului pîinii.

Încă din cursul verii trecute, preţul grîului a crescut considerabil pe piaţa mondială, ca urmare a unor importante achiziţii efectuate de un număr de ţări. În ultima vreme s-a manifestat o oarecare scădere a preţului, explicată prin recenta devalorizare a dolarului. Cu toate acestea — consideră experţii — preţul grîului va continua să se menţină la un nivel mult superior celui atins înainte de creşterea din vara trecută.

Această evoluţie a preţurilor — precizează revista citată — nu a atras pînă acum, o scumpire a făinurilor şi a pîinii, dar dacă măsurile amintite nu ar fi fost luate, o majorare importantă a preţurilor ar fi devenit inevitabilă.

Este de presupus că măsurile adoptate de autorităţile elveţiene vor reprezenta o încurajare pentru acele ţări care sînt în măsură să asigure livrări de grîu la export. Cel puţin pentru moment.

EVOLUŢIA PRODUCŢIEI DE LAPTE

Raţionalizarea crescîndă în agricultura Republicii Federale a Germaniei reicse, printre altele, şi dintr-o comunicare a industriei de produse lactate. Potrivit acestei comunicări, numărul crescătorilor de vite cornute a scăzut, în ultimii 20 de ani, la aproape jumătate. În schimb, la vacile de lapte, situaţia a rămas aproape constantă: 5,454 milioane de capete în 1971, faţă de 5,804 milioane — cu 20 de ani în urmă. Producţia de lapte pe vacă şi pe an s-a ridicat, în acest răstimp, de la 2 643 litri la 3 856 litri. Producţia totală de lapte a crescut de la 15,171 milioane de tone la 21,165 milioane tone. Consumul propriu al crescătorilor de vite a scăzut de la 1,735 milioane de tone la 935 milioane de tone. În schimb, cantitatea de lapte furnizată lăptăriilor a crescut de la 10,346 milioane tone la 18 milioane tone. Consumul de produse lactate pe locuitor s-a ridicat de la 49,5 kg la 61,3 kg, pe cînd la consumul laptelui de băut s-a înregistrat o uşoară scădere — de la 116,3 litri la 115 litri.

Şi pe piaţa untului au avut loc schimburi în această perioadă. Producţia, între 1951 — 1971, s-a ridicat de la 275 800 la 461 700 tone. Recordul producţiei de unt a fost atins în 1968, cu 532 600 tone.